

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
ČETVRTA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Četvrti dan rada
24. april 2019. godine

(Sednica je počela u 10.10 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Četvrte sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2019. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuju 84 narodna poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutan 91 narodni poslanik, što znači da imamo uslove za dalji rad.

Obaveštavam vas da je sprečen da danas prisustvuje sednici poslanik dr Miladin Švarlić.

Nastavljamo sa radom.

Prelazimo na 8. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA (pretres u pojedinostima).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine obaveštavam vas da su pozvani da sednici prisustvuju svi članovi Vlade, pošto su svi članovi Vlade ovlašćeni za tačke dnevnog reda.

Prisutan je danas sa nama ministar Đorđević i saradnici iz nadležnih ministarstava.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman je podnela poslanica Vjerica Radeta.

Da li želite reč? (Da.)

Izvolite.

VJERICA RADETA: Kada smo juče govorili o Predlogu zakona o zapošljavanju stranaca, u okviru obrazloženja amandmana naglasili smo da je programsko opredeljenje SRS-a da uslovi za zapošljavanje stranaca i državljana Srbije treba da budu izjednačeni i govorili smo o primeru ljudi koji ovde dolaze da rade iz Republike Srpske ili iz Kine, doduše i iz drugih delova. Sada smo i u ovom zakonu predvideli da strancu kome je izdata viza za boravak po osnovu zapošljavanja, da sada sve ne čitam, ako njegovo poslovno angažovanje u Republici Srbiji traje duže od roka važenja vize za duži boravak, tražili smo da odobrenje za ulazak i boravak bude u trajanju od 90 do 365 dana.

Vi to niste prihvatili, opet iz onog uobičajenog razloga zbog kojeg zapravo i menjate zakon. Rekli ste da je ovo vaše rešenje u skladu sa propisima EU i da naš predlog nije u skladu sa tim propisima i to jeste suštinska razlika između vas na vlasti i svih ostalih u opoziciji, i Srpske radikalne stranke, jedine na političkoj sceni Srbije koja je apsolutno protiv ulaska Srbije u EU. Pogotovo smo protiv toga da mi svoje propise usklađujemo sa propisima EU, kada EU ni vama koji je jedva čekate nije ni na puškomet.

Dakle, vi zbog tih evropskih direktiva i evropskih propisa onemogućavate, faktički, da ljudi iz Republike Srpske, recimo, dođu i da ovde rade, da se zapošljavaju, da otvaraju svoje firme. Vi to njima formalno dozvoljavate, ali ako će na svakih 90 dana menjati...

PREDSEDNIK: Hvala. Vreme. Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela poslanica Nataša Sp. Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine ministre, treba pospešiti zapošljavanje stranaca u Srbiji, naročito onih koji su već dosada pokazali da kroz svoje privredne subjekte daju doprinos zapošljavanju ljudi koji u određenim oblastima mogu dobro da zarade ili bar solidno, ali smo protiv toga da država na bilo koji način ograničava naročito Srbe iz Republike Srpske da ovde ostvaruju to pravo.

Ne možete Srbe iz Republike Srpske da tretirate kao klasične strance. Mi smo 2000. godine usvojili Sporazum o specijalnim paralelnim odnosima sa Republikom Srpskom, ratifikovala ga je ova skupština, i svi naši sunarodnici iz Republike Srpske treba da imaju apsolutno ista prava kao oni koji imaju državljanstvo i koji su stalno nastanjeni u Srbiji.

Zbog čega? Zbog toga što oni ovde završavaju svoje školovanje i zbog toga što dolaze do velikih problema kada im isteknu rok i dužina njihovog boravka. Zamislite sada da onaj koji je student iz Bijeljine i završio je ovde fakultet sa najvišim ocenama, da li je lekar, inženjer elektrotehnike ili neko drugo zanimanje, nađe zaposlenje i treba posle tri meseca da ide u jedinicu

MUP-a i da traži da mu se produži boravak ili da izađe iz Srbije pa da se vrati, ako nema drugog osnova.

Mnogi od njih, gospodine Đorđeviću, obratite pažnju na ovo što ću vam reži, angažujte se kao čovek koji se brine o zapošljavanju stranaca, podneli su zahtev za državljanstvo. Neopravdano dugo čekaju i tražimo izmenu tog zakona više od dve godine. Da li je to normalno? Sve može da se proveriti. Vi ste bili i ministar odbrane i znate kako rade službe bezbednosti. Dovoljno je dva do tri meseca, maksimum šest meseci, da se završi taj proces i da oni budu upisani u Knjigu državljana. Tako se neće više tretirati kao stranci, već će normalno moći sa svim pravima i obavezama kao građani Republike Srbije da ovde rade i ostvaruju ono za šta su se školovali.

PREDSEDNIK: Hvala lepo.

Na član 1. amandman je podnela poslanica Ružica Nikolić.

Izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem, gospođo Gojković.

Dame i gospodo narodni poslanici, i Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o strancima, kao i Zakon o zapošljavanju stranaca donet je prošle godine, a razlozi za donošenje ovih izmena su da bi se ubrzala, odnosno olakšala procedura izdavanja radne dozvole u Republici Srbiji. Podnošenje zahteva za izdavanje odobrenja za privremeni boravak omogućuje se elektronskim putem i uvodi se jedinstveno mesto za podnošenje objedinjenog zahteva za privremeni boravak i dozvolu za rad stranaca.

Amandman koji smo podneli odnosi se na član 22. osnovnog zakona i mi smo predložili dodavanje novog stava, koji glasi – stranac kome je izdata viza za duži boravak po osnovu zapošljavanja ostvaruje pravo na zapošljavanje u skladu sa zakonom koji uređuje zapošljavanje stranaca i mi smo ovom intervencijom precizirali da se viza za duži boravak izdaje po osnovu zapošljavanja u skladu sa ovim zakonom. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala lepo.

Na član 2. amandman je podneo poslanik Sreto Perić.

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Gospodine ministre, mi srpski radikali nemamo problem sa teorijom zavere, ali imamo potrebu da naglasimo da Srbijom vršljaju mnogi, neki sa dobrim, a neki sa vrlo specifičnim namerama. Zbog toga smo i podneli amandman na član 2, da ukažemo na ozbiljnost ovog problema, i predlažemo da se za prethodnu saglasnost MUP-a, na osnovu rezultata procene nadležnog organa, po mestu dolaska stranca, rezultatu procene državnog organa nadležnog za zaštitu bezbednosti Republike Srbije i svih prikupljenih operativnih saznanja vezanih za određenu konkretnu ličnost, sve proveriti pre nego što se izda dalje saglasnost.

Nama je dobro poznato, to i vi znate, da nakon dolaska na vlast dosmanlija nije bilo nijednog ministarstva u kojem nije bio veliki broj stranaca koji su imali vrlo specifičnu ulogu. Imali su ulogu kako dalje da rasturaju državu Srbiju. E, da se to ne bi desilo, mi zato predlažemo jednu vrstu predostrožnosti i predlažemo da se ovaj amandman prihvati.

Vlada nije prihvatila amandman uz obrazloženje da je na decidan način regulisano šta će da uradi Ministarstvo unutrašnjih poslova. Mi predlažemo samo da sva saznanja do kojih mi dođemo, proverimo pre nego što se izda saglasnost licu koje je tražilo dozvolu za boravak, odnosno za eventualno zasnivanje radnog odnosa.

Nama je poznato, a i vi to dobro znate, da je u jednom momentu i bravar bio doživotni predsednik države Srbije, čija biografija nije bila potpuno jasna i čista. Tako isto danas, mnogo izraženije nego u tom periodu, postoji mogućnost da neki dođu u Srbiju sa krajnjim namerama, navodno da bi se zaposlili, a onda rade protiv interesa Republike Srbije. Možete i sad da razmislite o prihvatanju ovog amandmana. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem, kolega Periću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nikola Savić.

Izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, na prvi pogled ovo je jedan standardan zakon, koji važi u svakoj civilizovanoj zemlji, i ovde ne bi trebalo da bude ništa sporno. Međutim, nažalost, država Srbija je u jednoj specifičnoj situaciji, gde imamo situaciju da se određeni deo naše populacije, naših građana oseća strancima u svojoj zemlji. Protiv svoje volje proglašeni su strancima u sopstvenoj zemlji. Naravno, reč je o našim sugrađanima na Kosovu i Metohiji, a da ne govorim o našim sunarodnicima iz bivših jugoslovenskih republika, kojih je takođe ogroman broj. O tome su govorile moje kolege.

E sada, prilikom donošenja ovog zakona moralo se voditi računa o tim našim građanima, ali koliko vidim, odnosno iz Predloga zakona to ne može da se zaključi.

Imamo i druge neke apsurdne situacije. Imamo situacije da se neki naši građani ponašaju kao da su stranci ovde, odnosno da državu Srbiju ne priznaju kao svoju zemlju. Evo, najnoviji primer u Bujanovcu, koji je defakto i dejure pod kontrolom države Srbije. Direktor Kulturnog centra u Bujanovcu samovoljno zabranjuje prikazivanje filma i vlast nikako ne reaguje. Pravi se nema kao da se ništa nije desilo. Pa to je zaista jedan skandal nad skandalima, ali nisam čuo reakciju nikoga šta će se desiti u tom pogledu.

Dalje, u nekim našim ministarstvima kao što je Ministarstvo odbrane imamo kancelarije NATO-a. Šta tu rade i pod kojim uslovima i zbog čega su

oni baš tamo? Ako već mora takva kancelarija da postoji, a mi smo u SRS izričito protiv toga, onda je to svakako nešto što ne sme da se nađe u prostorijama nadležnog ministarstva. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Saviću.

Kolega Miletiću, po amandmanu želite da govorite? (Da.)

Izvolite.

MILIJA MILETIĆ : Zahvaljujem se.

Mislim da predloženi zakoni vezani za zapošljavanje i za strance jesu onakvi kakvi treba da budu. U sugestijama mojih kolega koji su sada govorili po ovim amandmanima mislim da u jednom delu ima nečega što je dobro, ali sa druge strane moramo imati poverenje u naše organe i u naše ministarstvo unutrašnjih poslova i u sve one naše institucije.

Svi želimo da damo veliku podršku zapošljavanju naših ljudi, normalno, i ljudi koji dolaze sa strane, jer smo svedoci da je sada dosta firmi došlo kod nas ovde u Srbiju da zapošljava naše ljude, ali i da one imaju neke svoje razloge da tu budu sa nama, tako da bih podržao Predlog zakona i sve ove predloge zakona, jer mislim da su pozitivni i dobri za sve naše ljude koji žive u Srbiji i za one koji dolaze kod nas u Srbiju.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Aleksandar Šešelj i zajedno Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman sa ispravkom podneo je narodni poslanik Filip Stojanović.

Izvolite, kolega Stojanoviću.

FILIP STOJANOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Milićeviću.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, podneo sam amandman na član 4. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o strancima. Ovo je jedan važan zakon koji postoji u svakoj civilizovanoj zemlji i nema ništa sporno u tome što se vrše njegove izmene i dopune. Međutim, ova vlada izgleda da nije svesna da, kada je u pitanju država Srbija, situacija se umnogome razlikuje od većine ostalih država. Zato ovaj zakon ne bi smeo da predstavlja puko usklađivanje sa propisima EU ili nekim drugim propisima.

Mi danas imamo situaciju gde je jedan deo naše teritorije pod okupacijom šiptarskih terorista koji imaju podršku SAD-a i vodećih zemalja Evropske unije. To umnogome usložnjava situaciju u kojoj se država Srbija nalazi, jer se naši građani sa Kosova i Metohije nalaze u nezavidnom položaju.

Da bi se eliminisali svi rizici i nedoumice koje mogu proizvesti tumačenje i primena ovog zakona, vlast mora biti jako oprezna prilikom njegovog donošenja. Građani šiptarske nacionalnosti sa KiM neprijateljski su raspoloženi prema državi Srbiji i ne priznaju je kao svoju državu.

Sa druge strane, potpisivanje Briselskog sporazuma dovelo je u nezavidnu situaciju sve građane srpske nacionalnosti koji žive na Kosovu i Metohiji. Briselski sporazum je praktično svim građanima sa KiM koji priznaju državu Srbiju ukinuo ustavnopravni položaj koji su dotada imali. Pitanje je u kojoj će meri ovaj zakon rešiti probleme zbog kojih se vrše njegove izmene i dopune. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman sa ispravkom podneo je narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

DUBRAVKO BOJIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, nije mi baš najjasnije zbog čega su bila potrebna dva zakona na temu stranaca, jučerašnji zakon o kome smo govorili, Zakon o zapošljavanju stranaca, i današnji Zakon o strancima, koji je donet 2012. godine. I sada predlagač predloženim izmenama i dopunama hoće da ubrza i olakša proceduru izdavanja radnih dozvola kako bi se stekao pravni osnov za njihovo poslovno angažovanje i boravak u naših zemlji. Izmenama se predlaže da se u roku od šest meseci utvrde kriterijumi za određivanje različitih kategorija stranaca, kao i uslovi za odobravanje njihovog privremenog boravka.

Moja amandmanska intervencija se odnosi na davanje dozvole za privremeni boravak i po kojim osnovama se ona daje. U članu 4. postojećeg člana 40. u stavu 1. navedene su osnove za dobijanje ovih dozvola. Tražio sam izmenu tačke 14. koja treba da glasi: „drugih opravdanih razloga u skladu sa zakonom, uključujući čekanje odluke po zahtevu za dobijanje državljanstva Republike Srbije“. Pored svih navedenih osnova za boravak stranaca, SRS smatra da je opravdan razlog da se uključi i ovo čekanje odluke o zahtevu za dobijanje našeg državljanstva.

Usvajanje ovog amandmana važno je i zbog velikog broja naših sunarodnika, prognanika koji su na listi za traženje našeg državljanstva. Predloženim izmenama i dopunama predviđeno je ukidanje liste država za čije državljane je neophodno pribaviti prethodnu saglasnost za izdavanje vize, ali hoće li država za prethodnu saglasnost koju daje Ministarstvo unutrašnjih poslova uspeti da obezbedi valjane procene od strane nadležnih organa, vezane za veoma turbulentno političko, bezbednosno i svako drugo stanje u društvu i svetu? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, moj amandman je potvrda želje Vlade da stranci na elektronski način zatraže produžetak boravka u našoj zemlji.

Postaviću pitanje Vladi i svima nama. Vi svakako znate ko je Dragan Šolak. To je čovek koji je kupio državljanstvo Malte. Da li on treba na ovaj način da prijavljuje boravak? Verovatno je opet napravio neku kombinaciju poput SBB-a.

Dakle, SBB kablovski operater, čiji su vlasnici Šolak, Dejvid Pitreus, bivši šef CIA i komandant vojnih snaga u Avganistanu i njihov poslovni partner Dragan Đilas emituju na SBB-u domaće kanale koji su registrovani u REM-u. Ti kanali plaćaju porez na reklame ovoj državi i plaćaju naknadu za emitovanje.

Takođe, SBB emituje tzv. prekogranične kanale, odnosno reemituje. Zapamtite, reemituje. Domaći kanali se emituju, a strani, prekogranični se reemituju i oni ne podležu porezima ni registraciji u ovoj državi. Ali, gle čuda, među prekograničnim kanalima pojavili su se neki kanali koji emituju program iz Srbije, znači koji su izbegli da se registruju u REM-u, koji su piratski i koji na takav način, emitovanjem domaćih reklama, ugrožavaju one legalne kanale. Pri tome ne plaćaju ni porez na reklame, niti plaćaju naknadu za emitovanje. Među takvim kanalima je 13 kanala Sport kluba, sportskih kanala. Tu je N1 televizija i neke druge televizije koje su u suštini domaće i koje su izbegle registraciju i glume da vrše reemitovanje iako prepravljaju... Signal se uopšte ne emituje preko granice.

Dakle, osnovno je pitanje – dokle ćemo tolerisati ovo sve? Ja sam zahvalan Televiziji N1, koja je jutros pokušala da uvredi moju malenkost, na pažnji koju su mi posvetili, ali moje pitanje glasi – kada će se N1 televizija, koja emituje program iz Beograda, registrovati kao elektronski medij u REM-u i kada će početi da plaća naknadu za emitovanje, kao što to rade sve domaće televizije? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, mi iz SRS želimo i insistiramo na tome da svi imaju jednak tretman kada je u pitanju ovaj zakon o strancima. Videćete da u tačkama ovog dnevnog reda već imate razliku kada su u pitanju statusi pojedinih stranaca.

Naime, u zakonu o kome sada raspravljamo, izmenama i dopunama, definisano je kako i na koji način stranac podnosi zahtev za boravak, za rad i za

državljanstvo. U tački 5 dnevnog reda, koja se odnosi na potpisivanje Sporazuma sa Agencijom za razvoj, sa institucijom *Proparco*, francuskom agencijom, videćete da u ovome sporazumu strana lica koja su angažovana u ovoj agenciji za razvoj, to je uvek pod znacima navoda, videćete da traže tretman kao diplomate, svi zaposleni.

Znači, ko god bude radio u ovoj agenciji a dolazio iz Francuske, iz inostranstva, on će imati poseban tretman. Imaće tretman diplomate. Čak traže izuzetke. Ne može da im se vrši carinski uvid u stvari koje donose, ne podležu zakonima Srbije, ne plaćaju porez Srbiji, ubrzano, odnosno po skraćenom, najskraćenijem postupku odobrava im se produžetak boravka itd.

Sa druge strane imamo naše sunarodnike koji su iz Republike Srpske, formalno iz BiH, koji podležu svim tretmanima koje predviđaju ovaj zakon i dopuna zakona. Oni moraju da izađu, maltene, iz Republike Srbije, da sačekaju jedno određeno vreme kako ne bi prekoračili taj maksimalni rok boravka ovde u Srbiji, što je u svakom slučaju gotovo za ne verovati, a mi apelujemo da se ovo koriguje.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Mirčiću.

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Gospodine ministre, dame i gospodo narodni poslanici, Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o strancima u suštini se svodi na ostvarivanje u smislu uvođenja elektronskih prijava, čak i iz inostranstva, i propisivanje posebnih ličnih karata za strance, kao što su diplomatske, službene, konzularne i servisne lične karte, kao i drugih obrazaca koji su u funkciji lakšeg regulisanja privremenog boravka na osnovu zapošljavanja. Ostaje dilema da li se ovim izmenama i dopunama moraju detaljno navoditi podaci sadržani u dokumentima stranaca.

Predloženi amandman Srpske radikalne stranke u članu 16, član 124. stav 2. postojećeg zakona menja se i glasi – Vlada će na predlog Ministarstva unutrašnjih poslova u slučaju utvrđivanja svih okolnosti koje se odnose na nezakonito prisustvo većeg broja stranih državljana na teritoriji Republike Srbije, a koje nije moguće vratiti u zemlju porekla zbog primene principa zabrane vraćanja. Treba precizirati dužinu njihovog tolerisanog prisustva na teritoriji Republike Srbije.

Dobro je to što je država unela stav da stranac u našoj zemlji može da boravi samo u skladu sa svrhom zbog koje je dato to pravo, znači viza da borave u našoj zemlji, ali država treba da radi svoj deo posla i da se ova odredba

dosledno sprovodi ali i da se stranci kojima je dato poverenje i pravo na rad ponašaju u duhu dobrih međudržavnih poslovnih odnosa.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 17. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, radi se o kategorizaciji stranaca.

Dame i gospodo narodni poslanici, bivša država Jugoslavija se može nazvati spomen-kosturnicom srpskog naroda. Oni koji su razbijali bivšu Jugoslaviju, a ja sam tvrdio da je uz političke i ekonomske reforme bilo moguće da opstane ali su spolja bili snažni uticaji da se ona razbije, namera onih koji su razbijali tu bivšu državu bila je da jugoslovenski narodi budu podeljeni i da se sukobljavaju, ratuju jedni protiv drugih. To su namere spolja, potpomognute često iznutra, nekad bivšim narodima, ali sada ta intencija ide da Srbi budu podeljeni, da se sukobljavaju jedni sa drugima.

Posebno je to izraženo u Crnoj Gori, a bogami i u Makedoniji ima namera, poput Rade Trajković, da Srbi budu podeljeni na Kosovu i Metohiji, gde se zasigurno ne smeju nimalo deliti. Ima tih namera i mi moramo da vodimo računa o tome, jer se mnogi od tih Srba sada smatraju strancima.

Dakle, Vlada Republike Srbije, ova skupština i svi organi Republike Srbije moraju da Srbe preko Drine, da Srbe u Crnoj Gori, da Srbe u Makedoniji i Srbe u Srbiji, u pokrajini KiM posebno tretiraju. Dakle, nikako ne smeju dozvoliti da budu tretirani u Republici Srbiji kao stranci. To je naš narod i ja verujem da kad Srbija izađe iz problema, kad se ujedinito ispod naše zastave, kad Srbiju ekonomski stavimo na noge počće da nas poštuju i svi drugi. Verujem da ćemo se jednog dana ujediniti kroz neki savez i da će srpski narod ponovo kao u bivšoj Jugoslaviji biti u jednoj državi ili u jednom savezu država. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 9. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENI ZAKONA O UPRAVLJANJU AERODROMIMA (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici Vjerica Radeta, Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad

Konstantinović, Goran Bogdanović, Zdravko Stanković, Nataša Jovanović, Nikola Savić, Ružica Nikolić i Marijan Rističević.

Takođe, primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

VJERICA RADETA: E, danas nam je Zorana Mihajlović bila neophodna. Baš smo imali šta da joj kažemo, ali poručićemo preko gospodina Dorđevića.

Kada je u pitanju ovaj predlog zakona, opet imamo ono što mi nikako ne možemo da prihvatimo. Menjate zakon zato što je to usklađeno sa zakonodavstvom Evropske unije, „što predstavlja jedan od prioriteta u okviru procesa pristupanja EU“. Da li je vama neko rekao da svaki dan, sve otvorenije i sve više, sve veći broj zvaničnika EU kaže možemo razgovarati o pristupanju Srbije u EU ako priznate državu Kosovo, lažnu državu Kosovo? Dakle, to vam je uslov svih uslova i manite se budalaština da li će se aerodrom zvati aerodrom ili aerodrom Beograd, da li će sedište biti u Beogradu ili u Nišu. Potpuno besmislice. Manite se evropskog puta, ljudi. Oteće nam Kosovo. Biće vam posle kasno. Biće nam svima, nažalost, kasno.

Kada je pitanju konkretno ovaj zakon, mi smo pitali i odavde kao poslaničko pitanje predsednika države da nam kaže da li je Zorana Mihajlović njega dovela u zabludu kada ga je nagovorila da kaže da će osam i po miliona evra država dati na proširenje aerodromske piste na aerodromu u Lađevcima jer, navodno, ta pista nije pogodna za sletanje boinga, što je apsolutna laž, jer prema zvaničnom prospektu „Boinga“ ova pista u Lađevcima je za 10,19 metara šira od one koja je potrebna da bi mogao sletati i uzletati boing na tu pistu.

Dakle, opet se igrate parama iz budžeta, kako kome padne na pamet. Zamislite, osam miliona evra koje ćete, kao, uložiti u Lađevce. Da ste dali u Kraljevo, da ste dali za razvoj poljoprivrede u Kraljevu... Ne, vi se igrate kako vama padne na pamet i, usput, ovaj aerodrom je otvoren još 2011. godine, a vi to samo potvrđujete.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč?

Kolega Markoviću, želite po amandmanu?

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Moram da istaknem zadovoljstvo što govorim za vreme vašeg ponovnog predsedavanja.

Dame i gospodo narodni poslanici, predlažem da se odbije ovaj amandman, koji glasi – član 1. briše se, iz svih onih razloga koje je Vlada Srbije dostavila narodnim poslanicima u vidu mišljenja. Dakle, potpuno sam saglasan sa tom argumentacijom.

Ono što mi posebno smeta jeste to što amandman dolazi od poslanika poslaničke grupe, iskren da budem, nisam ni siguran više kojoj poslaničkoj grupi pripadaju ti poslanici, da li su se vratili u DS, da li su sa Đilasom u tom savezu za Srbiju, ali nije to ni naročito važno. Važno je što oni nisu tu. I ja ne mogu da ne pitam – pa gde je Marko Đurišić, koji je podneo ovaj amandman? Gde je da brani svoj amandman? Gde je Miroslav Aleksić? Kakva to važnija posla danas ima Miroslav Aleksić nego da dođe ovde u Narodnu skupštinu da brani svoj amandman koji je podneo? Gde je Nenad Konstantinović? Gde je Goran Bogdanović? Gde je Zdravko Stanković? Dakle, gde su oni danas da brane svoje amandmane, vrlo pametne amandmane, epohalne amandmane, koji glase – član 1. briše se. To su njihovi amandmani. Navodno bojkotuju Skupštinu. Imaju pametnija posla.

Međutim, ono što je zabrinjavajuće i ono što je vrlo opasno jeste to što se u nekoj štampi danas pojavilo da ti isti predstavnici tog saveza za Srbiju prave nekakve spiskove, spiskove za odstrel, spiskove nepodobnih ljudi koje će oni sutra, zamislite, ako dođu na vlast, lustrirati ili im zabraniti rad. Dakle, u pitanju je „Srpski telegraf“, koji je došao u posed određenog spiska preko 100 javnih ličnosti. Tu ima i analitičara, i pevača, i glumaca, i voditelja, i novinara. Sve su oni to lepo pobrojali u vidu spiska nepodobnih ljudi koje će oni sutra zabraniti, lustrirati i zabraniti im rad. Ako uzmemo u obzir to da su pre neki dan napravili umrlicu za Boru Čorbu, onda možemo da zamislimo sa kakvim ljudima mi imamo posla ovde.

Podsetiću javnost da su slični ovakvi spiskovi pravljani za vreme HDZ-ove vlasti u Hrvatskoj početkom 90-ih godina, spiskovi nepodobnih Srba, i znamo šta je to posle izrodilo. Onda se ljute i onda imaju da zamere nešto kada ih optužimo za fašističke metode. Pa ako ovo nije fašistička metoda, ja ne znam onda šta je fašistička metoda. Praviti spiskove nepoželjnih, nepodobnih. E, to radi Savez za Srbiju i zato danas nisu na sednici, gde treba da budu da brane svoje amandmane, već prave spiskove ljudi kojima će zabraniti rad. Ovako nešto je nezabeleženo dosada u političkoj istoriji Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Markoviću.

Na član 1. amandman sa ispravkom podnela je narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Tražili smo, gospodine Đorđeviću, poštovane kolege poslanici, ovim amandmanom da Vlada Srbije napravi zaista ozbiljan plan za razvoj aerodroma, naročito ovih tzv. malih vazdušnih luka kao što su Aerodrom „Morava“, možda u budućnosti Aerodrom „Ponikve“... To je sve na dugom štapu što se „Ponikva“ tiče, a evo iz kog razloga.

Isplativost tih aerodroma je najveći problem i njihova komercijalizacija. Preduzeće „Aerodromi Srbije“ i sam menadžment tog aerodroma to neće moći, gospodine Đorđeviću, da uradi bez pomoći države. O tome imate elaborate iz čitave Evrope, pa ako hoćete i sveta, kako i na koji način da se dođe do tih potencijalnih putnika.

Aerodrom „Morava“ odlično poznajem od momenta njegove gradnje, pa i sada mi javljaju i moja sestra i najbliži rođaci, jer naša porodična kuća, koja je na kilometar od tog aerodroma je u šiblju i u rastinju, jedno je sigurno, da će 28, pošto je to rekao Vučić, otvoriti taj aerodrom. Ali njemu nije, kao što je rekla koleginica, potrebna nova pista. Ova je sasvim dovoljna i apsolutno po svim standardima i za boinge, iako je planirano da u početku samo ATR-72 i drugi avioni odatle poleću.

Imate li vi plan, pošto će tamo doći predsednik države, i povešće još nekoga da mu pravi društvo, na Vidovdan, kako će dalje da se razvija taj aerodrom? Mislite li da je samo otvaranje aerodroma dovoljno da on pokaže svoju isplativost? Pa nije. Ako 750.000 ili 800.000 ljudi gravitira iz svih opština koje su udaljene 30–100 km do Aerodroma „Morava“, onda država mora, što traži SRS ovim amandmanom, da napravi nacionalni plan za razvoj svakog od tih aerodroma.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman sa ispravkom podneo je narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Saviću.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, amandmanom sam tražio da društvo koje upravlja operativnim poslovima na aerodromu može da menja sedište. Dalje sam tražio da se precizira ko i pod kojim uslovima donosi te odluke. Međutim, koliko vidim, Vlada nije usvojila ovaj amandman.

U načelnoj raspravi smo čuli od ministarke Mihajlović da će sedište ovog društva biti u Nišu, a to je suština onoga što sam ja i tražio amandmanom. Ali mene kao Nišliju naravno da raduje što će sedište takvog jednog društva biti u Nišu.

Kad smo kod Niškog aerodroma, čuli smo svi da Vlada najavljuje na sva usta da će se otvoriti 12 novih linija sa Niškog aerodroma. Međutim, neke nezavisne analize i stručne analize govore da postoji, mimo tih 12 linija koje najavljuje Vlada, još nekoliko linija koje će u svakom slučaju biti komercijalno isplative, a reč je o linijama od Niša prema Parizu, Moskvi i Istanbulu.

Kao Nišlija znam, a to znaju i mnoge Nišlije, da postoji potreba za još jednom linijom iz Niša, a to je iz Niša prema Malti. Naime, od ukupnog broja srpske populacije koja živi na Malti, a nije to baš ni zanemarljiv broj, ima ih mnogo koji nisu registrovani, više od polovine takvih je iz Niša. Iako, recimo, za neke druge destinacije, prema Nemačkoj, Italiji, Turskoj itd. postoji neka alternativna mogućnost, da se preveze ili sopstvenim automobilom, linijskim ili vanlinijskim prevozom, Malta je, kao jedno izolovano ostrvo u Sredozemnom moru, svakako interesantna za svakog prevoznika, tako da bih apelovao na ljude iz Vlade da razmisle o uvođenju jedne linije iz Niša za Maltu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Miletiću, želite po amandmanu? (Da.)

Izvolite.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se.

Isto kao i prethodnik koji se javio, mislim da je, vezano baš konkretno za formiranje ovog preduzeća i za sve ono što je Vlada Srbije uradila u periodu od 2014. godine pa naovamo, vezano konkretno za Niški aerodrom, došlo do ekspanzije saobraćaja i do velikog broja putnika. To je i pravi pokazatelj da je bio pravi potez što je država Srbija preuzela da upravlja Niškim aerodromom. Na ovaj način sada će biti sedište ove firme, odnosno ovoga što je sada Vlada formirala, biti ovde.

Inače, razvoj ovog našeg niškog aerodroma i svega onog što se radi jeste velika šansa za razvoj jugoistoka Srbije, za razvoj Niša, Svrljiga i svih okolnih opština, jer stvarno veliki broj ljudi dolazi do Niša preko aerodroma, dolazi do naših malih opština, obilazi te naše prelepe destinacije, jer svaki deo naše teritorije na jugoistoku Srbije jeste nešto najlepše, prelepo, tako da ću podržati i ovaj zakon, ali mislim da je Vlada u pravu u vezi sa svim ovim što je rekla i što se radi na ovome, a i predsednik Srbije, jer smo svedoci da bez države, siguran sam, nećemo imati mogućnost da razvijamo sve ono što je potrebno za razvoj jugoistoka Srbije.

Još jednom, hvala Vladi, hvala i predsedniku, ali s druge strane, zahvaljujem se i ministarki Zorani, jer smo unazad nekoliko godina govorili o razvoju aerodroma, o razvoju železnice, o razvoju svih onih stvari koje su bitne za razvoj Srbije. Sada se konačno, mogu to da kažem i da pohvalim i „Železnicu Srbije“ i sve vas, krenulo sa rekonstrukcijom pruge od Niša, Knjaževca prema Zaječaru. Hvala vam svima, jer mislim da ćemo samo na taj način razvijati

jugoistok Srbije. Jaka saobraćajnica, jaka infrastruktura, to je razvoj svega kod nas u Srbiji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Samo ću kratko. Evo, i kolega Milija Miletić me je podstakao, koji uvek govori o aerodromu u Nišu, da i ja nešto kažem.

Istakla bih da je zaista za taj grad i za taj deo Srbije jako važno što je država toliko uložila u modernizaciju i u tehničku opremljenost aerodroma. Takođe, za Nišljije jeste važno što će sedište biti upravo u Nišu. Svesni smo koliko je napora uloženo da se poveća i broj putnika.

Ovo je jedan od dokaza da Vlada Srbije uvažava potrebu da se razvija jug zemlje. Prvi put je jug u fokusu razvoja onako kako je to upravo pre nekoliko godina i obećao Aleksandar Vučić. Dakle, ne samo nove fabrike i nova radna mesta, sada imamo aerodrom na koji možemo biti ponosni i, kada kažemo Niš, možemo smatrati da govorimo o simbolu razvoja. Naravno, imponantan je broj od pola miliona putnika za aerodrom koji do samo pre nekoliko godina nije bio u funkciji. To svakako za grad Niš i za taj deo Srbije mnogo znači. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman sa ispravkom podnela je narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, Vlada Srbije je osnovala preduzeće „Aerodromi Srbije“ kojem je glavni zadatak da bude upravljač aerodromima i donela je planska akta kojima se neophodni aerodromski sadržaji potrebni za civilni saobraćaj sa vojnog vraćaju na raspolaganje državi.

Aerodrom u Lađevcima kod Kraljeva do kraja juna ove godine treba da bude osposobljen za pokretanje putničkog saobraćaja. Podsetila bih vas da je priča o konverziji vojnog aerodroma u Lađevcima u vojno-civilni aerodrom počela u septembru 2010. godine, kada je Vlada usvojila investicioni program za osposobljavanje ovog aerodroma za transport putnika i stvari i tada je utrošeno nešto preko 112.000.000 dinara.

Sledeće godine je iz budžeta Republike Srbije izdvojeno 694.000.000 dinara i te godine na Aerodrom „Morava“ sleteo je prvi civilni avion, dovozeći tadašnjeg predsednika Srbije Borisa Tadića i ministra odbrane Dragana Šutanovca.

Sledeće godine je palo obećanje da će taj aerodrom biti u funkciji za civilne letove i u 2012. godini utrošeno je novih 248.000.000 dinara. U

novembru 2013. godine Vlada Srbije usvaja izveštaj o realizaciji investicionog programa za ponovno osposobljavanje ovog aerodroma i, umesto prvobitne 2,3 milijarde dinara za osposobljavanje, neophodno je bilo 3,8 milijardi, odnosno 34.000.000 evra.

Inače, otvaranje ovog aerodroma najavljeno je više desetina puta i u adaptaciju dela vojnog aerodroma za civilne letove uloženo je 1,1 milijardi dinara, a za poletno-sletnu pistu je uloženo 8.500.000 evra. Taj aerodrom i sada...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Ristićević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Ristićeviću.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani gledaoci, ne treba nikoga da ubeđujem da smo 2012. godine zatekli napuštenu i zapuštenu državu, pa tako i aerodrome. Dakle, očekujem da u narednom periodu... Aerodrom „Nikola Tesla“ je dostigao pet miliona putnika, koliko znam. U narednom periodu očekujem da to bude duplo, da bude deset miliona putnika.

Sada samo zamislite da svako od njih potroši 500 evra u našoj zemlji. To je prihod od pet milijardi. Ne uzdam se samo u Aerodrom „Nikola Tesla“, već i u aerodrome poput Lađevaca, Niša, Batajnice i drugih koji mogu, uz mrežu auto-puta, da naprave takvu infrastrukturu koja je povoljna za razvoj biznisa. Dakle, kad neko dođe u našu zemlju, da odmah prilikom sletanja, prilikom putovanja automobilom vidi da su to povoljne prilike i da je ovo lepa, plodna zemlja, zemlja vrednih ljudi i da tu вреди ulagati.

Takođe, mislim da mi moramo da razvijamo, pored aerodroma, i hotelske kapacitete, što u blizini aerodroma, što na turističkim destinacijama, što u blizini auto-puteva, jer ja ne verujem da ćemo u budućnosti moći da imamo hotelskog smeštaja koliko će Srbija biti povoljna destinacija za razvoj turizma.

Zato apelujem da u svakom segmentu pomognemo Republici Srbiji i da ne radimo ono što rade ovi listopadni. Dragan Đilas je kupio još jednu firmu, političku stranku. On je zaboravio da se iz žutog ne ide u zeleno. Obrnuto je, iz zelenog se ide u žuto, i ja verujem da će on zajedno sa Boškićem, to je onaj što je sa ovog simbola prešao kod Đilasa na ovo, očekujem da uskoro budu listopadni, ne zato što meni politički ne odgovaraju, već ne odgovaraju građanima Srbije, jer oni su protiv svega. Oni su protiv aerodroma u Beogradu, oni su protiv aerodroma u Nišu, protiv aerodroma u Lađevcima, oni su protiv „Beograda na vodi“, oni su protiv fontane, oni su protiv Trga republike, oni su protiv svega što donosi razvoj Republike Srbije. Oni bi da ništa ne menjaju sem vlasti, odnosno da zasednu dok nam ne prisednu. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Pa evo, kolega Rističeviću, samo jedno kratko objašnjenje u vezi Aerodroma Lađevci. S obzirom na to da sam bio i na dužnosti ministra odbrane, znam šta se sve dešavalo tamo i imam jedno pitanje na koje nikada nisam dobio odgovor – kako i po kom osnovu je Dragan Šutanovac, zajedno sa Mlađanom Dinkićem, novac od prodaje u Grošnici uložio u civilni aerodrom, a te vojne pare je prebacio preko noći i uložio u nešto za šta vojska nije imala znanja da se dešava?

Da bi aerodrom postao mešovit, on mora da ima određene uslove i to je taj dodatni novac koji sada treba da bude uložen, a to je da se stvore uslovi da borbeni avioni ne stoje na pisti, da nesmetano mogu da se dešavaju civilni letovi i da ne budu ugroženi. To je razlog zašto se pravi... Ne proširuje se pista, već se prave uslovi da bi taj aerodrom dobio dozvolu da bude mešoviti aerodrom.

Ono što je bitno za nas kao građane Srbije jeste da smo ponosni na činjenicu da je Srbija dobila treći međunarodni aerodrom, da mi idemo napred, da gradimo auto-puteve, a njihovo je da ne rade ništa, da štrajkuju, da bojkotuju, ali to više govori o njima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Kolega Miletiću, po amandmanu želite? (Da.)

Izvolite.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se.

Ja bih isto podržao kolegu Marijana baš u ovim stvarima o kojima je govorio, a vezano za sve ove aerodrome koji se sutra mogu staviti u funkciju.

Još jednom bih podvukao i rekao, niški Aerodrom „Konstantin Veliki“, koji je doskoro bio u vlasništvu Grada Niša, sada je u vlasništvu Republike Srbije i to je nešto što stvarno ima ekspanziju razvoja. Veliki broj putnika, veliki broj ljudi koji dolaze u Niš, dolaze do naših malih opština i dolaze do Stare planine. To je biser turizma, biser onoga što stvarno vredi kod nas. Ja bih pozvao još jednom sve ljude koji nisu bili u Nišu, koji gledaju ovu našu skupštinu sada, da dođu do Niša, da odemo svi zajedno do Stare planine i da dođu da probaju kvalitetne proizvode iz Svrljiga, Knjaževca, Bele Palanke, Pirota i svih onih lepih opština.

Još jednom, podržaću predloge svih ovih zakona, jer razvojem infrastrukture, saobraćaja, putne infrastrukture, železnice, razvija se jugoistok Srbije, a samim tim i Republika Srbija. Razvoj naših sela, malih opština, poljoprivrede, razvoj svega onoga na jugoistoku Srbije jeste razvoj Republike Srbije. Još jednom pozivam sve kolege da glasaju za sve ove predloge zakona.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Miletiću.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Branimir Rančić.

Izvolite.

BRANIMIR RANČIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre, poštovani gosti iz Ministarstva, poštovana gospodo narodni poslanici, nadovezaću se na diskusiju narodnih poslanika koji dolaze iz Niša, ali ja ću malo konkretnije govoriti, a ne uopšteno.

Promena sedišta preduzeća „Aerodromi Srbija“ govori koliko moj grad Niš ima podršku države. Imamo od pre nekoliko dana staru liniju do Malmea sada trenutno, posle deset destinacija gde lete avioni iz Niša, a od jula, kada bude turistička sezona, imaćemo još 12 linija.

Treba da budemo ponosni, kako je istakao gradonačelnik Niša gospodin Darko Bulatović, koji se trenutno nalazi u poseti Republici Kini sa predsednikom Srbije gospodinom Vučićem, znači jedini gradonačelnik koji je sa gospodinom predsednikom Vučićem trenutno u Kini, da budemo ponosni što imamo let do Beča, Budimpešte, Rima, do Berlina, a nadam se da će i neke druge metropole biti posećene avionom iz grada Niša. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem .

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i celini.

Prelazimo na 10. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PLANIRANJU I IZGRADNJI (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici: dr Aleksandar Martinović, Dragan Kostić, Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović, Zdravko Stanković, Vjerica Radeta, Nataša Sp. Jovanović, Ružica Nikolić, Sreto Perić, Aleksandar Šešelj, Nikola Savić, Aleksandra Belačić, Dubravko Bojić, Miljan Damjanović, Božidar Delić, Petar Jojić, Zoran Despotović, Tomislav Ljubenović, Momčilo Mandić, Milorad Mirčić, Ljiljana Mihajlović, Vesna Nikolić Vukajlović, Marina Ristić, Miroslava Stanković Đuričić, Filip Stojanović i Nemanja Šarović.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, gospodo Radeta.

VJERICA RADETA: Da Zorana Mihajlović nije napravila nijedan propust u svom radu, samo zbog ovog predloga zakona morala bi biti danas, ovog momenta, razrešena funkcije ministra. Ovo je zaista skandal i ovim predlogom zakona i ostalim predlozima koje je ona trebalo ovde da zastupa zapravo pokazuje da ona otvoreno radi protiv države i protiv Vlade. Kako drugačije tumačiti činjenicu da se ovaj zakon o planiranju i izgradnji, koji podrazumeva legalizaciju, između ostalog, i nelegalnih objekata, jedanaesti put menja, osmi put otkada je Zorana ministar?

Sećamo se samo njenih logoreičnih nastupa ovde svaki put – ovaj zakon sada kad bude donet, sada kada stupi na snagu, ovo će biti, ono će biti. Šta je bilo? Ništa nije bilo.

Kada smo je upozoravali da ne treba iz lokalnih samouprava u Beogradu vraćati legalizaciju na grad Beograd, kaže da mi radikali nju ne podnosimo pa onda imamo primedbu na zakon. Šta je bilo? Stajalo je dve godine, a nijedan postupak, takoreći, nije završen. Ponovo to vraća na opštine, prošle godine, a još uvek sve opštine nisu ni dobile predmete iz Skupštine grada.

Dakle, ovo je zaista skandal nad skandalima. Zorana Mihajlović ne želi da se legalizuju nelegalni objekti u Srbiji. Zorana Mihajlović na taj način stvara gnev naroda protiv države, protiv vlasti. A vi vidite, vlast ste vi trenutno.

Zorana Mihajlović ne može više raditi svoj posao zato što ne zna da ga radi. Ja zaista ne znam šta je sa ovim narodom koji je radio u tom ministarstvu. Znam da je ona prošle, ili pretprošle, godine čistila svoje ministarstvo pa je oterala skoro sve ljude koji znaju da rade. Očigledno nije ostavila nikoga ko bi joj skrenuo pažnju da ne može na ovaj način da se radi. Ako hoće da se legalizuju objekti, onda to mora da bude zakonom pojednostavljeno, jasno i da zaista svako ko to želi, može to i da uradi. Ali, naravno, vi trpite nešto što nije normalno, na štetu građana.

A mi građanima poručujemo – dokle god vam je Zorana ministar, objekte legalizovati nećete. Zašto? Zato što Zorana ne da. Zato što ona želi da u Srbiji bude što lošije stanje. Zato što ona podržava inspektore koji na terenu muljaju, koji uzimaju pare, koji donose ispod žita da se rešavaju određeni predmeti. Znate, javna je tajna u Beogradu da ispod 10.000 evra ne možete legalizovati kuću. Onda ljudi i vole da ne dobiju poziv. Gde da daju 10.000 evra? Ali tih 10.000 evra nije legalizacija nego nekome u džep. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik dr Aleksandar Martinović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim

sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Jovanović, izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Kakav je to ministar Zorana Mihajlović kada osmi put imamo izmenu i dopunu Zakona o planiranju i izgradnji? Ona ne da nije bila sposobna da predvidi sve te situacije, nego je tendenciozno radila da dođe do potpunog haosa. Na kraju krajeva, videli ste celu situaciju sa katastrom. Videli ste njena obrazloženja za razna produženja sa izuzecima za legalizaciju i sada u ovom članu, koji mi tražimo da se briše, u izmeni i dopuni člana 69 osnovnog zakona, ona predlaže da investitor da izjavu pre dobijanja upotrebne dozvole da će da reši sve imovinskopravne odnose.

Znate kada će da dobiju upotrebnu dozvolu? Za jedno 15-20 godina, u proseku 17 godina, jer se ovde radi o posebnom formiranju parcela. Kada se to kaže, to su slučajevi formiranja građevinske parcele kada je to opšti interes, interes države ili jedinica lokalne samouprave za izgradnju određenih infrastrukturnih objekata. Vi ćete da dođete u situaciju da se donese odluka i da se izvrši eksproprijacija određenog zemljišta. Evo sada imate nastavak izgradnje, obećavate to već 10 godina, i rekao je Vučić – konačno će da se poveže Kragujevac sa auto-putem, odnosno ovih još šest kilometara od Batočine da se napravi i vi tu morate da izvršite određene eksproprijacije. Vi ćete to da uradite, ali posle ko zna koliko godina će ljudi da dobiju spor, oni koji su nezadovoljni, jer moraju, neće svi biti zadovoljni, da tuže državu.

I kako je onda normalno da ovakva izmena i dopuna zakona dođe? Ona namerno, što reče koleginica, koči sve te procese koji mogu vrlo jednostavno da se dovedu u legalne tokove, da se pojednostavi procedura, da budu zadovoljni i građani i investitori, ali vi nemate normalnog ministra da da normalan predlog zakona o planiranju i izgradnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, koleginice Nikolić.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, izmene i dopune Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o planiranju i izgradnji neće dati nikakav efekat i neophodno je da se donese potpuno nov zakon, koji će biti primenjiv.

Podsetila bih javnost na neke činjenice vezane za Koridor 10 i u vezi sa tim bih postavila nekoliko pitanja. Uprkos obećanjima predstavnika vlasti, Koridor 10 nije završen do kraja prošle godine. Umesto toga, usledila su nova obećanja da će biti završen do sredine ove godine, tačnije krajem aprila, kako je najavila ministar Mihajlović, auto-put kroz Grdelicu biće spreman da se pusti u rad.

Brdo na spornoj deonici u Grdeličkoj klisuri sa koga se srušio potporni zid ostalo je nepremostiva prepreka u prethodnoj godini i nadležni tvrde da će nastalu štetu, koja je procenjena na tri miliona evra, platiti izvođač radova „Azvi“. Ova španska firma je u međuvremenu ispostavila svoj račun i „Azvi“ od države traži da isplati 14,3 miliona evra odštete zbog kašnjenja na toj deonici, za koje oni tvrde da nisu odgovorni.

Znači, dok javnost čeka odgovore na pitanja ko će platiti štetu, da li građani ili izvođač radova, „Azvi“ je državnom preduzeću „Koridori Srbije“ u međuvremenu podnela odštetne zahteve i, prema podacima, „Azvi“ traži ukupnu odštetu od 14,3 miliona evra zbog kašnjenja od 1.330 dana.

Takođe, u slučaju Tunela Predejani, izvođač je, recimo, tražio odštetu od 14,2 miliona evra, ali mu je na kraju priznato 2,8 miliona evra, pa bih vas pitala – ko će na kraju da plati ovu odštetu i da li će ovaj trošak ići na račun građana?

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Periću, izvolite.

SRETO PERIĆ: Moje uvažene kolegice iz Srpske radikalne stranke koje su napravile kratak osvrt na ono što je Zorana Mihajlović uradila apsolutno su u pravu, ali nije jedini krivac za ove probleme samo Zorana Mihajlović, već svakako i Ana Brnabić kao predsednik Vlade. Gospodine Đorđeviću, i vi ste krivi i za ovu oblast. Vi ste član Vlade. Vi niste samo ministar za rad, boračka pitanja i zapošljavanje.

Čini mi se da se vrlo često ovi zakoni menjaju zbog želje i potrebe Evropske unije. Jedanaest puta, a osam puta za vreme mandata gospođe Mihajlović, to je zaista preterano. Ali evo, vidite sad i zbog čega je ona najavljivala da treba menjati zakon. Navodno da budemo malo praktičniji u oblasti izgradnje, pa se kaže – imovinskopравни odnosi će se rešavati do izdavanja upotrebne dozvole. A šta to znači?

Imamo jedan najbolji primer, gde je jedan kapitalni objekat u pitanju – izgradnja mosta na Drini, popularno nazvan „Bratoljub“. Izgrađen je zvanično i otvoren 2017. godine. Ja se sećam kad je visinska razlika između mosta i pristupnog puta iz Republike Srpske, dakle na levoj strani obale reke Drine, bila četiri metra i kad je u to vreme predsednik Republike Milorad Dodik trebalo da podigne na ramenu gospođu Željku Cvijanović da bi mogla da zakorači, da bi

se negde na sredini mosta, otprilike, srele dve delegacije – državno rukovodstvo Republike Srbije i Republike Srpske. Most je otvoren, a ni dan-danas nije u funkciji. Možda kolega Milija Miletić iz Svrlijga misli da je to stvarno tako, jer piše ovde – čeka granični prelaz. Most otvoren, a ljudi koji žive u Ljuboviji i okolini znaju da to nije tako.

Kad ćemo jednom početi da do kraja neke stvari završavamo? Zorana Mihajlović ne samo da nije stručna. Ona pokazuje krajnju dozu bezobrazluka za sve ono što započne da radi a ne dovede do kraja. Ogromna sredstva su uložena za izgradnju tog mosta. I nije most jedina investicija koju je država Srbija započela ili uložila velika sredstva a da to na kraju još nije dobilo svoju upotrebnu vrednost. Dokad stvari završavati napola?

Neistine su da srpski radikali imaju nešto protiv Zorane Mihajlović kao žene. Taman posla. Mi imamo protiv onih koji su nesposobni, koji ne rade u interesu građana Srbije, a moraju, to im je zadatak. Uostalom, zato su im građani Srbije i ukazali poverenje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nikola Savić.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovo je jedna kompleksna materija u kojoj problemi datiraju još, hajde da kažem, iz davnog vremena, iz komunističkog vremena, kada je došlo do nagle industrijalizacije naše zemlje i kada su počeli da se šire naši gradovi. Sve vlasti otada pa naovamo pokušavale su da uvedu red u ovu oblast, ali ono što radi aktuelna vlast, odnosno aktuelna ministarka Zorana Mihajlović zaista prevazilazi sve ono što ne bi trebalo da se radi o ovoj oblasti. Evo, čuli smo danas od naših kolega ovde da je ovo osmi put za mandata Zorane Mihajlović da se menja ovaj zakon, ali, nažalost, nema nekih vidljivih pomaka.

U našim gradovima, većim gradovima, i dalje vlada jedan urbanistički haos. Iako je došlo negde, bilo je nekih pomaka kada su u pitanju periferije gradova i ta sirotinjska naselja gde žive ljudi sa nižim primanjima, u centrima naših gradova, pogotovo većih gradova, danas vlada haos. Zbog čega? Imamo situaciju da se u širim ili užim gradskim jezgrima, gde postoje starije kuće, porodične kuće, da se te kuće ruše. Neki investitor otkupi po nekoliko kuća, dve, tri, pet ili već koliko, napravi zgradu i posle tu vlada pravi haos iz prostog razloga što više nema ni ostale prateće komunalne infrastrukture, nema parkinga i nema bilo čega. Što je najgore, hajde da postoji neki red i u tom haosu, nego u jednom delu ovaj pravi zgradu od tri sprata zato što je uspeo da tri parcele objedini i kupi, u drugom delu, odmah susedno do njega, drugi investitor je

uspeo da kupi pet kuća, porušio ih pa pravi kuću od sedam spratova i kažem, zaista, to su stvari kojima mora da se stane na kraj.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 7. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dubravko Bojić.

Izvolite.

DUBRAVKO BOJIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, moram najpre da kažem da svi ovi predlozi zakona iz resora gospođe Mihajlović nalikuju na samog predlagača, a to znači da je prisutna želja da se stvari predstave kao čiste, jasne, efikasne, napredne, transparentne itd. Međutim, nije tako. Svi ovi zakoni boluju od istih slabosti, u smislu – malo smo se zaleteli, požurili i sad ispravljamo sopstvene greške kroz predložene izmene i dopune. Bolje je priznati da nešto zbog komplikovanosti, navodno, nije najbolje regulisano pa uraditi potpuno nov, celovit zakon, nego to isto priznati posredno, kroz izmene i dopune, uz naknadno prizvanu pamet.

U obrazloženju svog amandmana sam naveo da je zaprepašćujuće koliko je propusta u dosadašnjim zakonima, što se veoma jasno vidi iz predloženih izmena i dopuna. U ovom predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o planiranju i izgradnji intervenisano je u više od 100 članova, ali to nije zasmetalo predlagaču da u obrazloženju zapiše pohvalne reči da je zakon doprineo efikasnijem, bržem, jeftinijem i transparentnijem stanju u ovoj oblasti. Ipak, mnogo hvaljeni zakon je za samo tri godine stigao na servis.

Sad se pominje i promena koncepta kod nekih rešenja jer se ispoljavaju neki nedostaci iako su vršena prilagođavanja, usaglašavanja, harmonizacija sa EU i međunarodnim standardima. Očigledno je da je neko zanemario naš mentalitet i nakalemio nešto na našu praksu i to veoma površno, nedovršeno i nedorečeno. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Damjanoviću, izvolite.

MILJAN DAMJANOVIĆ: Hvala.

Zakon o izgradnji i planiranju možemo videti da je na velika vrata, odnosno i tada izmene Zakona o izgradnji i planiranju, 2014. godine najavljivan kao jedna vrsta revolucije u Srbiji. Tada je Zorana Mihajlović rekla da se očekuje da od sredine 2015. godine krene primena tog zakona i da će primenom tog zakona biti rešeni svi problemi u građevinskoj industriji i celoj privredi Srbije.

To me je podsetilo na one njene reči kada je isto tako glasno i gromoglasno najavljivala da će se svi nelegalizovani objekti u Srbiji legalizovati tim zakonom, koji je isto u to vreme prelagala, najkasnije do decembra 2015. godine. Tada je rečeno da je prvi zadatak da se reši 700.000 nelegalizovanih objekata u Beogradu i da će tim zakonima koje njeno ministarstvo predlaže i donosi biti najkraći mogući rok i period koji je potreban da se taj istorijski proces reši, jer se proces legalizacije u Srbiji i Beogradu i posle 20 i više godina nije rešio. I samo u Srbiji takav ministar ostaje i dalje ministar i, nažalost, napreduje u svojoj političkoj karijeri i postaje i potpredsednik Vlade.

Ali, da iver ne pada daleko od klade govori i činjenica da je te 2014. godine, kada je najavljivana izmena i dopuna ovog zakona, predsednik Upravnog odbora NALED-a bila Ana Brnabić. Tada je, komentarišući ovaj zakon, rekla da je to jedan od najznačajnijih propisa za privredu i uslov za prosperitet građevinske industrije i tada je gospođa Ana Brnabić rekla da i ostala ministarstva treba da se ugledaju na ministarstvo koje je vodila Zorana Mihajlović.

Podsetiću vas da je u medijskoj kampanji od momenta primene ovog zakona 2015. godine, negde u julu, nenajavljeno Zorana Mihajlović obilazila gradove po Srbiji. Tada je, čini mi se, to je bilo negde oko 20-25. jula, obilazila Kraljevo i obavestila građane Srbije da ovaj zakon živi, da se građevinske dozvole dobijaju u zakonskom roku i tada podsetila još jednom da će ostali zakoni iz njenog resora koji prate ove zakone koje je predlagala i te kako zaživeti i da će biti svi problemi rešeni.

PREDSEDAVAJUĆI: Privodite kraju.

MILJAN DAMJANOVIĆ: Danas, četiri-pet godina posle Zakona o izgradnji i planiranju i od Zakona o legalizaciji ostalo je samo mrtvo slovo na papiru. I ovaj zakon će doživeti fijasko i svaki zakon...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 9. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman sa ispravkom. Odbor za ustavna pitanje i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Jojiću, izvolite.

PETAR JOJIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine ministre, predstavnici Vlade, kada je u pitanju ovaj resor u Vladi Republike Srbije i problemi u oblasti građevinarstva, neposrednu krivicu i odgovornost snosi resor taj i resorni ministar.

Kada pogledate koliki je broj nerešenih predmeta u pogledu legalizacije i ozakonjenja, sasvim je logično da taj ministar treba da podnese ostavku ili da bude smenjen. Za takvo stanje u oblasti građevinarstva je u svakom slučaju najveći razlog korupcija u Srbiji. Protiv toga Vlada mora da se bori.

Kada je u pitanju gospođa Mihajlović kao resorni ministar, moram da je optužim zašto je 15.000 Pančevaca kaznila u odnosu na korišćenje „Beovoza“ jer je ukinuta linija „Beovoza“ od Beograda do Pančeva, ali ide od Lazarevca samo do Beograda i do Krnjače i Ovče. Ruski kredit od 42 miliona evra uloženo je za rekonstrukciju pruge Beograd–Pančevo i kako je došla gospođa Mihajlović, ukinut je „Beovoz“ i kaznila je 15.000 građana koji koriste „Beovoz“ i koji su ga koristili godinama, a tu se radi o studentima, đacima i radnicima.

Prema tome, gospođa Mihajlović ima odgovornost i za Koridor 11 jer je najavljivano pet puta da će taj koridor do Pojata biti pušten. Tri-četiri puta najavljivao je, a problemi u izgradnji auto-puta u tom delu su veliki, ali odgovornosti nema. Prema tome, smatramo da gospođa Mihajlović treba ili da podnese ostavku ili da bude razrešena.

Pogledajte srpske planine i nacionalne parkove, ko Divlji zapad. Gradi i zida ko god hoće i gde hoće, ali resorno ministarstvo ne reaguje i ne reaguju nadležne inspekcije. Prema tome, ko rukovodi državnim resorom? Mihajlović. Ona je odgovorna i ona bi morala da podnese ostavku ili da bude razrešena. Oko milion predmeta ima nerešenih. U njenim fiokama bilo je 33.000 žalbi koje su u drugom stepenu čekale da budu rešene, a građani su zbog toga trpeli veliku štetu.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 11. amandman sa ispravkom podneo je narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman sa ispravkom. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman sa ispravkom u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Despotoviću, izvolite.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, poslednja izmena Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o planiranju i izgradnji doneta je u decembru 2018. godine, a od 2009. godine on je pretrpeo čak 11 izmena i dopuna. Srpska radikalna stranka zahteva da, ukoliko se trećina zakona menja, onda bi po svim pravilima trebalo izmeniti i ceo zakon, odnosno doneti novi. Izmene i dopune zakona obavezno prate pravilnici i podzakonski akti, jer predloženi zakon nije dorečen i nije precizan.

Konkretno primedbe se odnose na sam član 69. i stav 9. predloženog zakona, gde se kaže da će izjave investitora pre izdavanja upotrebne dozvole rešiti imovinskoppravne odnose na nepokretnostima. Smatram da to nije rešenje jer, ako investitor ne može u razumnom roku ili nikako da reši imovinskoppravne odnose, konkretno na jednom delu trase objekta koji se gradi pa, recimo, put, cevovod, gasovod i slično, šta onda?

Kada je u pitanju Inženjerska komora, koja je godinama izdavala licence, prošlom izmenom to je preinačeno i tu ulogu preuzelo je ministarstvo koje ne raspolaže potrebnim stručnim kadrom i sposobnim da iznese ovaj kompleksan posao. Vidimo da se ovom izmenom najavljuje formiranje nekakvih sekcija, što je u suprotnosti sa principima na kojima je zasnovana Inženjerska komora Srbije. Ako su problem neki pojedinci koji odlučuju u Inženjerskoj komori, onda to treba personalno rešiti, a ne da se kompletna Inženjerska komora svede na institut udruženja građana.

Recimo, imamo zemlje u okruženju koje su dale podršku Inženjerskoj komori Srbije; 13. aprila 2019. godine održali su sastanak u Sofiji, Bugarskoj, gde se kaže: „Inženjerska inicijativa za regionalnu saradnju smatra neodrživim rešenje kojim se položaj Inženjerske komore Srbije svodi na institut udruženja građana jer je zadatak i sudbina inženjerskih komora da u svom delovanju štite društveni interes i odgovornost inženjerske struke“. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 13. amandman je podneo narodi poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Ljubenoviću, izvolite.

TOMISLAV LJUBENović: Zahvaljujem.

Kada je reč o zakonu koji je od izuzetne važnosti za građane Republike Srbije, Poslanička grupa SRS insistira na većoj dozi ozbiljnosti, pa je to razlog zašto smo podneli amandman na član 13. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o planiranju i izgradnji.

Mi smo predložili brisanje člana 13. jer smo zaprepašćeni koliko je propusta u dosadašnjem zakonu, što smo uvideli iz predloženih izmena i

dopuna. Zato je naš stav da ga ne treba primeniti i pred poslanike Narodne skupštine izaći sa novim predlogom zakona.

U obrazloženju razloga za donošenje ovih izmena zakona predlagač na početku navodi da je resorno ministarstvo nadležno za obavljanje poslova državne uprave u oblasti železničkog, drumskog, vodnog i vazdušnog saobraćaja, koji se odnose, između ostalog, i na legalizaciju projekata, izgradnju saobraćajne infrastrukture i infrastrukturne projekte od posebnog značaja u oblasti niskogradnje. Baš iz ovih razloga je i stav Poslaničke grupe SRS da se ova oblast mora mnogo ozbiljnije urediti i da se tom poslu mora mnogo ozbiljnije i pristupiti.

Dalje su u obrazloženju navedena dosadašnja iskustva u realizaciji projekata i zaključci da u procesu realizacije projekta puno vremena oduzima rešavanje imovinskopravnih odnosa pre izdavanja građevinske dozvole i da zbog toga radovi često kasne sa realizacijom. Kao problemi su identifikovani izrada projekta, parcelizacija i preparcelizacija, zatim sprovođenje procedura u katastru po tim projektima i na kraju sam proces eksproprijacije, ali se u toku eksproprijacije nailazi na razne probleme, kao što su nelegalni objekti, čekanje rešenja, zahtev za legalizaciju za te objekte, neupisani objekti u katastru, preseljenje stanovništva, žalbena rešenja o upisu u katastar, žalbena rešenja o eksproprijaciji i slično.

Sve ovo navedeno je razlog više da predlagač posluša savet Poslaničke grupe SRS i ozbiljno pristupi izradi potpuno novog zakona.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 14. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Mirčiću, izvolite.

MIŁORAD MIRČIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gledajući ove izmene i dopune kao predlog resornog ministarstva ne možemo da se otmemo utisku da kao da ministar sam želi da izazove što više sukoba, da napravi što veći haos kada su u pitanju zakonska sredeñnost ovog resora i nadležnosti ovog resora.

Setimo se samo koliki je i kakav je problem bila tzv. divlja gradnja, nelegalna gradnja. Ministar, umesto da rešava te probleme, da otkloni ono što je bila prepreka, još više iskomplikuje i sada imate situaciju, kada je u pitanju legalizacija, da ovi o kojima smo juče raspravljali, koji su dužni u švajcarskim francima, oni su u boljem položaju nego oni koji su krenuli da legalizuju svoje objekte. Zašto? Zato što je to, prosto rečeno, nemoguća misija, iz razloga što, umesto da se pojednostavi metod, da se pojednostavi način, Ministarstvo je to dodatno iskomplikovalo. Ne samo u gradu Beogradu, širom Srbije je ista

situacija. Vi imate u prigradskom naselju Veternik ljude koji su odranije podneli zahtev, još 2004. godine, za legalizaciju. Prosto ne može da se dođe do kraja tog procesa iz razloga što se svakog dana nešto menja, što su novi modaliteti za izračunavanje obaveza koje imaju ljudi koji žele legalizaciju.

Ali, da ne bi ostalo samo na ovim problemima koji su vezani za legalizaciju, koji su vezani za izvođače radova, investitore, ministarka ide korak dalje. Ona otvara sukob sa Inženjerskom komorom. Vidite kakvo rešenje nudi Ministarstvo. Apsolutna kontrola Inženjerske komore od strane Ministarstva. Od strane ministra, da se ne zavaravamo. Prvo, u Komori se predviđa da postoje upravni odbor i nadzorni odbor, skupština i predsednik Komore. Gledajte koji su apsurdni. Upravni odbor ima mandat od dve godine, s tim što postoji mogućnost da se članovi upravnog odbora biraju dva puta. Nadzorni odbor ima mandat od pet godina, s tim što se članovi nadzornog odbora biraju samo jednom. U nadzornom odboru članove direktno bira Ministarstvo. U skupštini, odnosno u upravnom odboru, od ukupno 12 članova, šest članova određuje Ministarstvo.

Pa čekajte. Bez obzira šta ko misli, to su inženjeri. To su ljudi koji su završili fakultete, tehničke fakultete. Pa nemojte baš toliko potcenjivati te ljude. To što je Šumarac ušao u lični sukob sa Zoranom Mihajlović... Samo da vas podsetim, oni su iz iste branše, oni su iz iste partije, bili su tzv. ekspertska grupa nekada, ova iz G17, a ovaj iz DS-a. A mi smo žrtve. I inženjeri i Inženjerska komora su žrtve njihovog sukoba.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 15. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman sa ispravkom podneo je narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman sa ispravkom, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman sa ispravkom u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman je podnela narodni poslanik Miroslava Stanković Đuričić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Stojanoviću.

FILIP STOJANOVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, podneo sam amandman na član 20. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o planiranju i izgradnji.

Ovo je ko zna koji put po redu da se vrše izmene i dopune Zakona o planiranju i izgradnji. Sve vlasti dosada su se zaklinjale da su oni ti koji će napokon uvesti red u ovu oblast i napokon rešiti ovo pitanje. Međutim, i sami vidite da to nije tako, iz prostog razloga što je ovo jedna kompleksna oblast gde se stvari ne mogu rešavati tako što će se lomiti preko kolena.

Ne tvrdim da ste vi krivi zbog toga što je situacija u ovoj oblasti takva kakva jeste. Ovaj problem datira još iz komunističkog vremena, kada je došlo do nagle industrijalizacije naše zemlje, koja je sa sobom donela i problem u ovoj oblasti.

Problem ove vlasti je u tome što, umesto da rešava probleme, ona ih još više komplikuje. Danas imamo situaciju da se po našim, pogotovu većim gradovima stvaraju novi urbanistički problemi, koje u budućnosti niko neće moći da reši. Naime, danas se vrši intenzivno rušenje porodičnih kuća i na njihovim mestima prave stambene zgrade, manje ili veće spratnosti, tako da na određenim parcelama gde je postojalo nekoliko kuća u kojima je živelo pet-šest porodica sada imamo stambene zgrade u kojima ima i po pedesetak stanova, odnosno porodica. Niko ne vodi računa o tome da li je moguće da na tako malom prostoru živi toliki broj porodica, bez parkinga i ostalih komunalnih infrastruktura. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 21. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovaj saziv skupštine polako postaje, rekao bih, specifičan po tome što gotovo nikad pred narodnim poslanicima nije resorni ministar. I, ono što je nekada bio izuzetak, da nekada resornog ministra, koji je valjda najstručniji, trebalo bi da je najstručniji za datu oblast, eventualno nakratko zameni neko od kolega, mi smo suočeni sa novom praksom, da nam stalno dolaze ministri čiji to nije resor i koji se, realno govoreći, ne razumeju mnogo u sve to.

Vi, naravno, pokušavate da nas ubedite da postoje ministri opšte prakse, ljudi koji su valjda stručni za sve, i to jeste u skladu sa tom tendencijom da od saziva do saziva pojedini ministri menjaju resore, pa možda možemo očekivati da i Zoran Đorđević u narednom mandatu bude ministar građevine. Ako može Rasim da menja ministarstvo od saziva do saziva, kao i još neki drugi, onda valjda može i on.

Što se samog zakona tiče, odnosno da budem precizan, Predloga o izmenama i dopunama zakona, opet u obrazloženju imamo mnogo nekih lepih želja. Opet čujemo kako će to dovesti do ekspanzije gradnje, kako će se brže dobijati dozvole, kako će dotrčati investitori sa svih strana. Međutim, to može možda obmanuti nekoga ko se ne bavi ozbiljno politikom i ko ne zna da je ovo sve već pisalo prethodni put kada ste menjali i dopunjavali ovaj zakon a isto to tvrdili kada ste taj zakon donosili.

Da podsetimo, pre svega, građane Srbije. Tada je rečeno da je problem građevinskih dozvola rešen, da će odsad svi objekti imati građevinske dozvole, da će one biti izdavane za 28 dana najduže i da će to značiti veliko olakšanje za sve građane Srbije. Svako ko u Srbiji želi da gradi, zna da to apsolutno nije tako, osim ukoliko se radi o nekom državnom projektu pa to narede iz određenog ministarstva, ili ukoliko se radi o nekom stranačkom projektu pa jedna od vladajućih stranaka naredi da se na volšeban način brzo izda dozvola. Ukoliko to nije takav slučaj, apsolutno je nemoguće, i to tvrdim, da običan građanin u skladu sa zakonom dobije dozvolu u tom zakonskom roku od 28 dana.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Đorđević.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Samo radi informisanja javnosti da kažem činjenice u vezi ovog zakona i neke stvari koje su ovde pokrenute.

Dakle, što se tiče mosta, izdata je upotrebna dozvola i most čeka međunarodni sporazum. Čeka se da ga BiH ratifikuje kako bi moglo da se krene sa izgradnjom zajedničkog međugraničnog prelaza.

Zatim, bilo je ovde reči o legalizaciji objekata. Ovaj zakon ne predviđa legalizaciju. Postoji poseban, Zakon o ozakonjenju, koji nije danas predmet ove rasprave.

Zatim, bilo je pitanje oko grešaka koje se dešavaju u toku izvođenja radova i, naravno, to plaća uvek izvođač, tu nema dileme. Gde god napravi grešku, izvođač je dužan i da plati sve ono što je pogrešio.

Zatim, projekti vezani za kašnjenje ovog projekta koji je vezan za izgradnju auto-puta, nažalost, rađeni su 2010. godine i pokazuju upravo neodgovornost tadašnje vlasti, jer veliki deo tih projekata nije bio kako treba, što je urađeno i utvrđeno i istražnim organima je predato, tako da će biti predmet istrage ko je izgradio, kontrolisao, radio reviziju i dozvolio da se ovakvi projekti stave na snagu i zbog čega se danas i kasni.

Srbija je 2014. godine bila po izdavanju dozvola na 186. mestu. To su fakti. Danas je jedanaesta. Mi ni time nismo zadovoljni i gledaćemo da idemo u cilju toga da izdavanje dozvola bude brže. Izdavanje dozvola je najviše doprinelo našem napretku na Duing biznis listi, a trenutno je kao privredna grana druga po učešću u rastu BDP-a.

Kada je u pitanju železnica, u planu je vraćanje linije Beograd–Pančevo i Beograd–Mladenovac.

Za četiri godine od primene Zakona o ozakonjenju legalizovano je 210.000 objekata i dobili su rešenja. Pre toga, za 18 godina 150.000 rešenja.

Ono što su poslednji fakti to je da danas u Srbiji imamo 40.000 aktivnih gradilišta, a pre pet godina ih je bilo oko hiljadu. To samo govori o tome koliko su ova vlada i ova vlast uspeali da pokrenu našu privredu i uspeali da pokrenu ovaj deo industrije, građevinarstvo i to je, da kažem, interes države Srbije – da ono i ubuduće raste jer, kao što ste videli, njegov doprinos BDP-u nimalo nije mali, a samim tim i razvoju naše zemlje. Hvala.

(Nemanja Šarović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, kolega Šaroviću.

(Nemanja Šarović: Kako nemam?)

Zato što su citani statistički podaci. To nije imalo nikakve veze sa vašom diskusijom.

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 11. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ŽIČARAMA ZA TRANSPORT LICA (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaj Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Saviću, izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, kroz ovaj zakon se najbolje vidi da poslanici SRS-a ozbiljno pristupaju svom poslu. Razmatraju zakon onako kako to treba, ulažu napore da se ovaj zakon poboljša. Vidimo odavde da, od nekih 15 amandmana koje je podnela SRS, četiri amandmana su usvojena.

Moj amandman na prvi član nije usvojen, ali hoću da kažem sledeće. Svima je nama jasno zbog čega se donosi ovaj zakon. U pitanju je čuvena gondola koja treba da se gradi ovde u srcu Beograda. Sinoć sam negde pročitao da su se javili neki problemi vezano za to, da Upravni sud ili sud koji je nadležan za takve poslove odbija da izda dozvolu, a to ukazuje na činjenicu da verovatno tu postoje neki problemi.

Neću da ulazim u to da li je Beogradu potrebna ili nije potrebna gondola, niti sam kompetentan za to, ali hoću da kažem da grad Beograd svakako ima mnogo većih infrastrukturnih problema od ovoga. Mi svi znamo da trenutno Beograd nema železničku stanicu i da vozovi ne saobraćaju do centra grada. Uskoro neće imati ni autobusku stanicu zbog situacije sa izgradnjom „Beograda na vodi“. Mislim da su to stvari kojima bi trebalo dati prioritet i pažnju. Što se tiče žičare, gondole i ovih drugih stvari, nemam ništa protiv toga, ali to kada bude vreme za to. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Jovanović, izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Turistički potencijali Srbije su zaista imponantni i nedovoljno iskorišćeni i skoro smo imali u proceduri Zakon o turizmu i tu smo puno govorili o pojedinim krajevima Srbije.

Gospodine ministre, vi sada morate ovo što ćemo reći, i što ću ja da istaknem po ovom zakonu i amandmanu, da prenesete kao naš predlog koji je naišao na ogromno odobrenje građana Bajine Bašte na sednici Vlade, ili će neko čuti iz Ministarstva pa da to imate u vidu.

Mi smatramo da je neophodno da se projekat koji je definisala Opština Bajina Bašta, doduše sada inicijalnog karaktera ali koji može da dobije potpunu formu zakonsku, uvrsti kao neophodnost u planiranju budžetskih sredstava za 2020. godinu. To je izgradnja žičare od Perućca do Mitrovca. Taj čitav potez i turistički potencijal takozvanog drinskog čarobnog prstena je nešto što će

privući veliki i još veći broj turista i oživeti privredu. Zasada, nažalost, iako je to veliki prirodni potencijal, narod tamo teško živi i ovo daje mogućnost i za otvaranje novih radnih mesta, a i da turisti i iz Srbije, ali i iz celog sveta vide tu lepotu od koje zaista zastaje dah.

Ne mogu sada stvarno da spekuliram time koliki je konačni iznos potreban, već će to stručnjaci da urade, ali sama činjenica da usvajamo jedan ovakav zakon je dovoljna, inicijalna kapisla za vas da razmišljate o tome da, ako hoćete da učinite dobro čitavom tom kraju, izdvojite ta neophodna sredstva. U Bajinoj Bašti je u prošloj, 2018. godini bilo, nećete verovati, skoro 250.000 turista. Drinska regata, koja se svakog jula u godini organizuje u ovom prelepom mestu na obali Drine, privukla je ogroman broj posetilaca. Čak se govori o tome da je u ukupnom broju bilo i preko 100.000 ljudi i treba da ih bude još više.

Vi, narodni poslanici, kojima je obaveza da obilazite čitavu Srbiju, jer to valjda ulazi u opis vašeg posla, ako vas ikada, nekoga od vas, navede put u taj kraj, pogledajte samo tu lepotu i koliko je sve to još uvek neiskorišćeno i infrastrukturno nije uređeno. Ne samo to da će se ta gondola koja bi bila izgrađena i koja povezuje Perućac i Mitrovac na Tari isplatiti, već će dati i mogućnost da se i dalje i preko Drine razvija ovaj vid turizma, jer zajedničkom saradnjom Srbije i Republike Srpske ovaj projekat i te kako može da privuče turiste iz čitavog sveta.

Evo i ja da neku svoju ličnu impresiju iznesem. Meni je, konkretno, prošle godine srce bilo puno kada sam videla veliki broj kineskih turista koji su došli da vide našu prelepu Taru i Bajinu Baštu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Radeta, izvolite.

VJERICA RADETA: Rekoh i ponoviću. I ovaj predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o žičarama za transport lica govori u prilog našoj tvrdnji da Zorana Mihajlović ne radi u interesu Vlade Republike Srbije, već suprotno. Sve otvorenije radi u interesu ovih što šetaju i ne znam kako vama to više nije jasno.

Vi u jeku gradnje ove žičare kalemegdanske, protiv koje mi ništa protiv nemamo, mi smo za svaku gradnju, izgradnju, ali moramo za sve što gradimo imati građevinske dozvole. I jeste nedopustivo da građevinska dozvola za tu kalemegdansku žičaru bude sa bilo kakvim nedostatkom. Tu dozvolu izdaje ministarstvo Zorane Mihajlović.

Ovi što šetaju, koji su protiv gondole, dani najavljuju da će oni oboriti dozvolu, da dozvola nije kako valja itd. Naravno, oni imaju još uvek dosta uporišta u sudovima u Srbiji. Onih vaših 600, što ste ih doveli, očigledno nisu preuzeli primat. Sada se oni, a preko Zorane i njene dozvole, rugaju državi,

rugaju vlasti. Zašto ovo možemo da tvrdimo? Zorana kaže i u ovom predlogu zakona da joj treba godinu dana da donese podzakonske akte. Zakon koji je donet 2015. godine sada se menja i njoj treba godinu dana da izradi podzakonske akte. Dakle, ovo je očigledna sabotaža rada Vlade Republike Srbije.

Poruka gospođi Ani Brnabić – neka obrati pažnju samo na današnje predloge zakona Zorane Mihajlović, neka angažuje nekog iz svog kabineta da joj sve ovo što mi pričamo proveri, mi tvrdimo – potvrdiće, i da vidi da više ta žena nema šta da traži u Vladi.

Pala vam je ta građevinska dozvola za žičaru zbog Zorane Mihajlović. Danas će vam likovati ovi što šetaju protiv vas. Koje je vaše objašnjenje? Koje je vaše objašnjenje uopšte za to da vam je palo na pamet da to gradite bez potpune građevinske dokumentacije, bez obzira na to ko je ministar? Niste smeli, bez obzira na to koliko se vama žuri da se slikate, da se hvalite itd., ali ne smete. Prvo, opasno je praviti takav objekat bez uredne građevinske dokumentacije, sa urednom ostalom dokumentacijom koja garantuje bezbednost itd. Nije dobro ovo što radite.

Ministre, vi ste ovde u ime Vlade Republike Srbije i iskreno se nadamo da ćete preneti Vladi, odnosno članovima Vlade, predsedniku pre svega, ono što vam mi ovde iznosimo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

U svrhu ove diskusije koju sada vodimo, pre svega cenim to što je predlagač amandmana saopštio da nema ništa protiv izgradnje žičare, odnosno gondole na Kalemegdanu. Međutim, pošto postoji određeno nerazumevanje, za koje ne optužujem predlagača amandmana jer vidim da postoji izvesna konfuzija i u delu javnosti, juče su neki mediji saopštili da je odlukom Upravnog suda osporena građevinska dozvola za tu žičaru, odnosno gondolu, kako se ispravno naziva.

To nije tačna informacija. Ono čime se bavio Upravni sud je tzv. dozvola za pripremne radove. Dakle, dozvola za gondolu nije ni u jednom trenutku izdata. Ona, samim tim, nije ni mogla biti osporena. Ono čime se sud bavio su pripremni radovi. Dakle, pripremni radovi koji se odnose na arheološka ispitivanja. To je ono o čemu je sud odlučivao.

Danas je, mogu da kažem, potpuno tendenciozno od strane onih koje okuplja ovaj huligan Bastać i koji su pretili da će silom, ponovo demoliranjem, kao što su uništavali saobraćajne znakove, kao što su uništavali ograde oko gradilišta u centru grada, da će na isti način sprečiti razvoj Beograda vezano i za izgradnju gondole na Kalemegdanu, danas likuju i pričaju ovo što su,

nažalost, i neki mediji juče preneli, da je dozvola za žičaru sporna. Dakle, nije sporna. Pitanje je ovih pripremnih radova i, moram da priznam, i ja se kao i predlagač ovog amandmana zaista čudim na šta se to odnosi i kakvog to smisla ima.

Mi smo slušali zaista svakakve, moram da upotrebim taj termin mada možda ne priliči ovom mestu, baš gluposti da će nešto strašno da bude narušeno, da će nešto strašno da bude izgubljeno samim tim što se vrši izgradnja gondole a da ima veze sa kulturnim blagom grada Beograda. Pa smo slušali od tog Bastaća i od ove ekipe huligana, koju delom, može se reći, finansira Đilas, a delom, nažalost, i Opština Stari grad, jer strašna sredstva izdvaja za vrlo sumnjive poslove, vrlo sumnjiva lica i agencije koje se izgleda bave time da obezbeđuju fizičko obezbeđenje Bastaću, odnosno da mu snabdevaju njegove horde huliganima za demoliranje i fizičko blokiranje, za napad na radnike.

Dakle, oni kažu biće narušena kulturnoistorijska vrednost Kalemegdana zato što će biti srušene, pazite, srednjovekovne zidine. E sada, ovo mesto gde se to radi apsolutno nikakve veze sa srednjim vekom nema. Ovo mesto gde se to radi dobilo je današnji oblik – ako neko ima precizniji podatak, slobodno neka ispravi – čini mi se, 1948. godine. Priznaćete, malo je daleko od srednjeg veka. Pa dalje kažu izgubićemo mesto na listi Uneska. A ta se tvrđava ne nalazi uopšte na listi Uneska, i to iz potpuno desetog razloga. To ima veze sa pitanjima Vojnog muzeja i tim pitanjem se danas Grad Beograd bavi. Ja verujem da će i to pitanje biti rešeno sa uspehom pa ćemo dobiti mesto na listi Uneska, ali ove priče nikakve veze sa smislom nemaju.

I kao šlag na tortu, pa onda višnje na taj šlag, dođe, zamislite kakva formulacija – pripremni radovi, dakle ovo što zaista jeste tema, ugroziće arheološko blago. Pazite sada, ako se bavite arheološkim ispitivanjima, time ćete vi da ugrozite arheološko blago. Pa ako je to stvarno tako, kako bi bilo kad bi bilo gde na svetu bilo kakva arheološka nalazišta bila otkrivena i uređena na pravi način ako ne smete da se bavite na način kako to nauka i struka propisuju – istraživanjima? Dakle, to veze sa vezom nema i zaista je u pravu predlagač amandmana kada kaže da je to tendenciozno i očigledno urađeno sa jasnom namerom.

Ono što čini Ministarstvo imalo je uvek veze sa striktnim postupkom i jasnim procedurama, pa i ova privremena, odnosno pripremni radovi su se definisali u skladu sa onim što kažu i Grad Beograd i njegova planska dokumenta, ali i ono što kažu nadležne institucije zadužene upravo za zaštitu istorijskog blaga ove zemlje.

Podneta je, koliko imam informaciju, i žalba i mi ćemo sačekati svi zajedno da vidimo kako će se taj postupak okončati. Siguran sam da će i Ministarstvo, i Grad i bilo ko ozbiljan u ovoj zemlji ko se ovim pitanjem bavi, poštovati institucije i sačekati da se donese konačna odluka. Tu nikada ništa

sporno nije smelo da bude. Mi kada kažemo vladavina prava, mi to ozbiljno mislimo, ali bilo bi dobro da znaju oni koji se bave kreativnim tumačenjima i koji misle da se sprovođenje arheoloških ispitivanja može odraziti negativno na arheološka nalazišta, da će se i ovom žalbom baviti jednako brzo kao što su se bavili ovom odlukom, a mediji će valjda početi malo ozbiljnije da rade svoj posao, pa da stvari predstavljaju onakvim kakve jesu.

Raditi za Beograd, čini ti ga lepšim, boljim, atraktivnijim, i ove turiste o kojima ste danas sjajno govorili u značajnijoj meri privlačiti ovamo, to je za sve nas dobro i korisno i nikakve veze nema sa tim neka lična teskoba i personalno nezadovoljstvo većitih gubitnika poput Bastaća, poput Đilasa, ovih njihovih pratećih, Jeremića i Obradovića. Njihovi problemi su samo njihovi problemi. Mogu da mrze razvoj Beograda, mogu da mrze njegovo napredovanje isključivo iz razloga što mrze sam Beograd. Zašto ga mrze? Pa to je svima jasno, jer Beograd već godinama odbija da glasa za nasilnike, siledžije, hohštaplere i lopuže.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Poštovane kolege narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. stav 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18.00 časova zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese akte iz dnevnog reda ove sednice.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milan Lapčević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli je narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Mirčiću.

MILORAD MIRČIĆ: Ovde se ne radi samo o aktuelnoj žičari, odnosno gondoli koja treba da se gradi na prostoru Beograda. Ovde se radi i o žičari koja je najavljiavana na prostoru Zlatibora. Sve su to ozbiljni poslovi i njima treba sa puno odgovornosti pristupiti.

Mi ovde predlažemo da Ministarstvo propisuje uslove, ali se ne prihvata taj amandman iz prostog razloga što kaže – podrazumeva se da ministar rukovodi ministarstvom. Naravno, podrazumeva se, ali postoji nešto što se zove stručnost i samim tim i odgovornost.

Suštinski, treba odgovorno pristupiti ovom poslu, pošto je najaktuelnija tema ovo o čemu se vodi rasprava na sudu, a to je gondola u Beogradu. Tu su

velike zablude u pitanju. To je ispolitizovano pitanje koje nema blage veze sa politikom, pogotovo sa stavovima koji se iznose, da će to na neki način narušiti beogradsku tvrđavu Kalemegdan, da će to narušiti izgled. Čak je malopre pomenuta mogućnost da se to stavi pod zaštitu Uneska. Upravo to podrazumeva da sve ono što Unesko eventualno stavlja pod svoju zaštitu ne narušava taj spoljni izgled, autentičnost i da se potpuno isključi saobraćaj iz okruženja tog objekta, u ovom slučaju tvrđave.

To je nešto što u svakom slučaju doprinosi, ova gondola bi doprinosila u nekom narednom periodu da eventualno to bude pod nekom zaštitom. Ne verujemo da može biti pod zaštitom Uneska, ali to je tako, tako se prave te razlike. Imate one koji su za napredak, za progres, a na ovaj način koriste priliku da pokažu koliko, u suštini, iskreno i iskonski razmišljaju suprotno od napretka i progressa.

Razgovarali smo pre nekoliko dana o tome da bi eventualno ova gondola doprinela i rešavanju problema gužve u saobraćaju u Beogradu, što u svakom slučaju postoji. Zašto ovo govorim? Slična akcija je pokrenuta pre više godina u Novom Sadu, da na Petrovaradinsku tvrđavu može direktno da se ide gondolom sa područja Novog Sada, odnosno sa keja novosadskog. I tada su se javljali ovi dušebrižnici koji su tvrdili da će to narušiti izgled Petrovaradinske tvrđave, da će to biti veliki minus prilikom eventualnog prijema pod Unesko zaštitu itd.

Znači, uvek imaju iste stavove, pogrešne stavove, ali bitno je da se u određenom trenutku nađu u žiži medijskog interesovanja i da na neki način oni budu ti koji će braniti tekovine, istorijske vrednosti, a u ovom slučaju ovde brane arheološke vrednosti, kojima možda i sami pripadaju.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Saviću, izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovaj zakon o žičarama za transport lica se ne odnosi samo na gondole, nego, naravno, tu pored tih famoznih gondola imamo i ostale stvari, kao što su žičare na skijalištima i nešto drugo.

Inače, kada sam već pomenuo ovu gondolu, moram da kažem da SRS nema ništa protiv toga da se radi gondola u Beogradu. To nije jedini slučaj. Mnoge prestonice u našem okruženju, pogotovo veliki gradovi, imaju tako nešto. Konkretan primer je Sofija, koja ima tu sreću da se nalazi tik ispod jedne

visoke planine, Vitoše, i tamo postoji ova gondola. Mislim da nešto slično postoji i u Zagrebu, nisam sto posto siguran.

Ono što želim da kažem kada je ova gondola u pitanju, mi smo protiv toga da se ministarstvo nadležno za ove poslove ponaša na ovaj način. Konkretno, ministarka Zorana Mihajlović je dozvolila neke nedoumice i neke propuste u ovoj oblasti i dala šansu i priliku ovima koji protestuju da dovode građane u zabludu kako je to nešto loše itd.

Zbog toga smatram da, ne samo zbog ovoga nego zbog još mnogih drugih stvari o kojima smo govorili danas u ovim zakonima koji su iz delokruga Ministarstva građevine i infrastrukture, da Zorana Mihajlović ne sme i ne bi trebalo više da se nalazi na ovom mestu jer svaka njena odluka, sve čega se dohvati uvek ima neke nepravilnosti. Tako da tražimo da se ona razreši sa mesta ministra za infrastrukturne projekte.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milan Lapčević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Milan Lapčević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, koleginice.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, podneli smo amandman na član 5. predloženog zakona, kojim na bolji i precizniji način definišemo predmet ovog zakona.

Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o žičarama za transport lica je veoma interesantan zakonski predlog, koji se donosi po skraćenoj proceduri iz razloga koji je svima nama dobro poznat. Naravno, reč je o čuvenoj gondoli koja treba da se gradi ovde, u srcu Beograda. Neću da ulazim u to da li je to neophodno Beogradu jer smo o tome već slušali, ali ono što želimo da istaknemo jeste to da Beograd ima mnogo važnijih i značajnijih infrastrukturnih problema koje treba rešavati.

Vidite i sami da Beograd danas bukvalno nema ni železničku stanicu i još nije poznato na koji način će se taj problem rešiti. Uskoro neće imati ni autobusku stanicu i sve ono što sam rekla za železničku važi i za autobusku stanicu. Dalje, da ne govorim o metrou, koji je neophodan našoj prestonici.

Nemamo mi ništa protiv toga što se Beograd spušta na reke, ali grad i građani ne smeju da trpe tokom tog procesa. Gondola nije ono što je u ovom trenutku najvažnije našem gradu. Moramo znati da u Beogradu još uvek postoje naselja gde nisu rešeni komunalni problemi kao što su vodovod i kanalizacija.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ovaj predlog zakona o žičarama za transport lica ne bi se danas našao pred nama narodnim poslanicima po hitnom postupku da nije planirana izgradnja žičare u delu Beograda.

Evo i primera koji ću navesti, a o kojem je koleginica Jovanović nešto više rekla – daću i ja svoj doprinos – a tiče se zahteva od pre dve godine da se odobre sredstva za izgradnju iste od strane Opštine Bajina Bašta, koji je upućen ministarstvu turizma, gde se nažalost nije naišlo na razumevanje da ovaj deo zapadne Srbije, pored Drinske regate, okupi još veći broj stranih turista koji će uživati u prelepom ambijentu, kako Drine, tako Tare, Drvengrada i slično.

Takav predlog za izgradnju panoramske turističke gondole za prevoz turista odnosi se na povezivanje dva izuzetno atraktivna turistička naselja, Perućca na obali Drine i istoimenog jezera Mitrovac na Tari.

Pored nemerljivog značaja u smislu znatnog povećanja atraktivnosti čuvenog čarobnog turističkog prstena, koji obuhvata regiju zapadne Srbije i istočne Bosne, izgradnjom ove turističke gondole obuhvatio bi se i krug od Šarganske osmice do Višegradske ćuprije i Andrićgrada, pa kanjonom Drine do Bajine Bašte, a potom preko planine Tare nazad do Mokre gore. Ovaj prostor se nalazi u Nacionalnom parku „Tara“, što samo po sebi daje još veću vrednost polaznih tačaka žičare, a time i samih atrakcija, kako ove regije tako i cele Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Periću, izvolite.

SRETO PERIĆ: U hijerarhiji pravnih propisa, ukoliko se ne računa Ustav jedne zemlje, svakako je zakon na prvom mestu tih pravnih propisa. Ali ako pogledamo, malo izvršimo analizu koliko često imamo predloge zakona iz ministarstva građevine i infrastrukture ili kako god da ga nazovemo, a koje ministarstvo vodi Zorana Mihajlović, videćemo da imamo i jednu inflaciju tih predloga izmena i dopuna. Onda se stiče utisak da, ukoliko treba da se izgradi jedan objekat, koji nije od značaja ni za jedno naseljeno mesto a da ne govorimo za državu Srbiju, onda možemo očekivati predlog za izmene i dopune ili čak možda i predlog novog zakona. To je jedno.

Drugi razlog zbog čega smo predložili promene ovog člana, odnosno da se u članu 7. u poslednjem stavu, gde kaže da ministar bliže propisuje uslove za postrojenje žičare, stanice, stubove, temelje i drugu infrastrukturu, mi

smatramo, a to je naš stav, principijelni stav – ne ministar, nego ministarstvo, pogotovo kada je u pitanju Zorana Mihajlović.

Nedavno je ovde kolega Đorđe Komlenski govorio o problemima rehabilitacije puta od Uba prema Obrenovcu ili obrnuto. On se malo našalio i rekao da bi to bilo kvalitetnije da je on umesto one neke građevinske mašine utabao taj put. Slična situacija je i na delu puta ispred Lajkovca. Gde je taj ministar? Zašto prilikom izgradnje tih saobraćajnica ne obilazi, ne gleda kakvog kvaliteta su ti radovi da ne bismo kasnije imali višestruke štete?

Ako neko ne plaća iz svog džepa, a nije odgovorna osoba, onda on i nema taj osećaj da treba da zaštiti narodne pare. Najbolji primer za to gde se rasipaju pare građana Srbije nekontrolisano jeste Zorana Mihajlović. Tome neko u kraj mora stati, gospodo iz skupštinske većine. Inicirajte promenu takvog ministra. Mi lično ništa nemamo protiv, ali imamo protiv rasipanja para građana Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Ljubenoviću.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ovim amandmanom koji je Poslanička grupa SRS podnela na član 8. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o žičarama za transport lica predloženo je da se reč ministar zameni rečju ministarstvo.

Ovaj stav Srpska radikalna stranka dugo već iskazuje kroz svoje amandmane, ali predstavnici vlasti se uporno oglašuju na ove naše dobronamerne sugestije. Razlozi za ove naše predloge su jasni. I ministar predstavlja ministarstvo, nije sporno da određene akte on i donosi. Međutim, i ministar je živ čovek i mnogo je situacija u kojima on može da bude sprečen da određeni akt donese. Baš zbog takve situacije zakonom je potrebno definisati da podzakonske akte donosi ministarstvo. Dakle, bitno je da se podzakonski akti donose da regulisanje određene oblasti ne trpi zbog nemogućnosti ministra da taj akt bude donet, a možda i da se otkloni mogućnost da ministar ne želi ili izbegava da donese određene akte.

Mnogo je primera kašnjenja u donošenju podzakonskih akata, probijanju svih mogućih rokova, pa postoje rupe u zakonu, jer je neka oblast ostala neuređena. S obzirom na to da žičare predstavljaju vrlo kompleksne sisteme sa pravno tehničkog i bezbednosnog aspekta, nema sumnje da zakon kojim se one uređuju treba da bude kvalitetan i da se njegovim izmenama i dopunama pristupi na ozbiljan način, a sa ciljem unapređenja zaštite zdravlja i bezbednosti lica i bezbednosti imovine.

Kada uzmemo u obzir sve navedeno, jasan je razlog za donošenje ovog amandmana Poslaničke grupe SRS i zašto bi ovaj amandman trebalo da bude

prihvaćen, a to je da tekst zakona koji će biti usvojen bude što kvalitetniji. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolegice Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Ovo je prilika, gospodine Arsiću, uvažene kolege, da govorimo o ovim nezalicama iz ove prozapadne plaćeničke opozicije i čitavoj ujdurmi oko beogradske gondole. Na kraju krajeva, dobro je da se iz cele te priče istrgao i Stamatović iz Čajetine, jer je izgradnja gondole na Zlatiboru i te kako važan turistički projekat za razvoj čitavog tog kraja. Jednostavno, taj vid destrukcije, prvo, sama njihova pojava, vi kad vidite onog nesrećnog Đilasa, onu njegovu pojavu, izraz lica, od upada u RTS, pa onog malog Bastaća i sve te priče, dalje, nešto se ruši, šta se ovo radi, ljudi koji ništa ni o čemu ne znaju. Znate, bilo bi normalno da malo o gondoli znaju građani u Trgovištu, u nekim drugim krajevima Srbije koji su nerazvijeni, Crna Trava, pa dole Babušnica, ali oni neće da kažu, iako pojedini možda nikad nisu bili u Beogradu, da je to nešto što ne treba da se radi. A to govore oni koji letuju na

Maldivima, koji imaju ofšor-kompanije, koji idu na razne turističke destinacije širom sveta.

Valjda bi taj Đilas bio normalan da zna, ako je obišao svet, ali pitanje je gde on troši te svoje pare, jer onakav kakav je, ja mislim da se zabije u jednu sobu i tako nešto razmišlja i gleda. Da li on putuje uopšte i da li vidi da u celom svetu postoje takvi projekti kao što je beogradska gondola, kao što je ova o kojoj mi pričamo da treba da se napravi projekat u Bajinoj Bašti? Pomenio je kolega Mirčić i budući projekat za Novi Sad, kao i zlatnu gondolu koja treba da se napravi na Zlatiboru i to je sve ono što daje neku novu vrednost. Kapitalne investicije u njihovoj glavi ne postoje. Kod njih postoje kapitalna pljačka, otimačina, obmana i etiketiranje svih onih koji ne misle kao oni.

U ovom amandmanu smo tražili, iako to „Skijališta Srbije“ zaista uredno rade na svim lokacijama gde postoje žičare i uspinjače, to preduzeće je istaklo da to bude obavezujuća forma i u zakonu. To preduzeće je istaklo uredno obaveštenje za povratne žičare i red vožnje, jer to već postoji, oni to rade na svim mestima gde se odvija prevoz žičarom. Ja jedino još zaista nisam posetila ovu žičaru na Staroj planini, za ove druge znam kako funkcionišu. Poštuje se vreme, zaštita ljudi i putnika, naročito male dece. Ali evo, ovim smo mi hteli da damo doprinos i ovom zakonu da to bude... Ne razumemo zbog čega to nije ministarstvo ove Zorane Mihajlović prihvatilo.

Ne znam da li ste приметили, kolega Arsiću, i vi, gospodine Martinoviću, i vi, gospodine Orliću, da vas Zorana Mihajlović uopšte ne brani kad vas napadaju ovi iz „žutog preduzeća“ koji su destruktivci kad je bilo kakva gradnja u pitanju. Oni onda pričaju o tome da li je nešto isplativo, prebrajaju tamo kolika će cena karte da bude, koliko putnika treba da se vozi u jednom satu, a to su upravo oni koji ništa o tome ne znaju, niti su posetili neku takvu ne samo atrakciju, nego prevozno sredstvo koje mnogo znači u mnogim gradovima u svetu. Zato smo smatrali da treba i na ovaj način još neke stvari da preciziramo, jer mi smo stranka koja je uvek bila državotvorna, odgovorna i koja pristupa svemu onome što je dobro za državu i za neki grad na odgovoran način.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice.

Na član 16. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i

zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 12. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PREVOZU PUTNIKA U DRUMSKOM SAOBRAĆAJU (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Saviću.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o prevozu putnika u drumskom saobraćaju, gde sam tražio brisanje navedenog člana. To sam tražio iz razloga što jednostavno smatram da je staro rešenje, koje je bilo u prethodnom zakonu, bolje.

Naime, ovaj član 1. odnosi se na definiciju i ostale stvari vezane za profesionalne vozače. Iako moram da priznam da ovde u ovom zakonu postoji neka određena liberalizacija kada su u pitanju normativi koje treba da ispune lica koja se bave prevozom putnika, ipak, odredba o profesionalnim vozačima ne sme da se briše iz zakona, nego mora da postoji. Zašto? Iz prostog razloga što pored profesionalnih vozača postoji i ogroman broj vozača ostalih, svi smo mi vozači, i ako ta odrednica o profesionalnim vozačima ne ostane, onda bukvalno ispada da i oni koji vrše prevoz putnika i oni koji voze svoj lični automobil imaju isti pravni status.

Ali ovde postoje još veći problemi vezano za ovaj zakon. Mi se, nažalost, danas suočavamo sa činjenicom da svakim danom Srbija ostaje bez velikog broja vozača. Pre svega zbog ekonomskih uslova, veliki broj vozača odlazi u inostranstvo, tako da pojedine transportne firme ili veliki broj tih transportnih

firmi već ima nestašicu vozača. Na njihova mesta dolaze još uvek mladi, ili neiskusni, ili ljudi koji formalno pravno zadovoljavaju uslove za ovaj posao ali su radili u životu nešto drugo i onda, sticajem okolnosti ili jednostavno iz nužde, prelaze da rade ovaj posao, a znamo da je ovaj prevoz putnika u drumskom saobraćaju i te kako odgovorna delatnost. Tu poveravate žive ljude u ruke nekoga ko se možda nije bavio time dugi niz godina i država, odnosno nadležno ministarstvo treba da povedu računa o ovom problemu, koji je sve više prisutan.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Jovanović, izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Da se nadovežem na ovo što je kolega Nikola Savić počeo da otvara kao jedan problem.

Zaista smo vas upozoravali da će do ovoga da dođe. Kao što smo vam pre desetak dana, a naročito je kolega Aleksandar Šešelj to potencirao, izneli argument da se više ukine svaka zabrana zapošljavanja u zdravstvu da nam ne bi ostale sve zdravstvene ustanove i bez tehničara i bez lekara, ovo je sad stvarno veliki problem za Srbiju – nedostatak licenciranih vozača i za putnički saobraćaj i za teretni, svakako.

Kako to može da se reši? Kada ste došli vi kao Vlada Srbije i ministar Šarčević u Skupštinu sa Predlogom zakona o dualnom obrazovanju, mi smo vam rekli da to nije dobar put, da Srbija već tradicionalno ima odlične škole koje su specijalizovane za određena zanimanja, pa tako i saobraćajne škole u svim većim gradovima u Srbiji. Zar vama nije bilo logičnije da kroz anketu tih učenika već u drugom-trećem razredu te strukovne škole za saobraćaj vidite ko je od njih taj koji se i po tom zanimanju opredeljuje da bude budući profesionalni vozač?

Da li vi znate, gospodine Đorđeviću, da je, da bi se dobila takva dozvola, potrebno najmanje 2.000 evra? Sada mnogi ti mladi ljudi i, na kraju krajeva, ljudi koji su i radili u nekim preduzećima, koji su imali kategoriju vozačke dozvole za putničko vozilo, sebe smatraju dovoljno sposobnim da se bave i prevozom putnika, a ostali su bez posla u nekom preduzeću, negde su tehnološki višak, nemaju novca da plate da bi dobili tu dozvolu.

Dakle, te škole i ta preduzeća, uz pomoć države, koja treba da sagleda koliko je tog kadra za budućnost potrebno, moraju da se uključe i da kroz subvencije za dobijanje takve dozvole omoguće ljudima da steknu to zanimanje kako ne bismo zaista došli u situaciju, kao što je to slučaj u mnogim zemljama, da uvozimo profesionalne vozače.

Pogledajte samo koliki je to problem ne samo u Nemačkoj, čak i u Slovačkoj. Sve veći broj naših sunarodnika i tamo odlazi da se bavi ovim

poslom. Na kraju krajeva, i druge zemlje u našem okruženju kubure sa tim kadrom.

Ne možete tako da radite i da puštate nešto da se stihijski dešava. Svako će da gleda da ide negde da zaradi koliko mu treba da omogući pristojan život svojoj porodici, ali sa druge strane, nečinjenjem da se to spreči na adekvatan način kada ima mogućnosti, samo da imate volje da to uradite na pravi način, nećemo doći u taj problem. Brzo prođe i pet i deset godina, a nemojte da se onda hvatamo za glavu.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, kolegice Jovanović.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite, kolegice Radeta.

VJERICA RADETA: U ovom članu 26. na koji se odnosi član 3. predviđeno je, između ostalog, da vozač ne može biti lice kome nisu prestale pravne posledice osude za krivična dela protiv bezbednosti javnog saobraćaja. To jeste u redu, naravno, ali postoji jedan problem u praksi, zbog čega smo mi zapravo i pisali ovaj amandman, da bismo skrenuli pažnju, kao što inače i radimo, na ono što je problem u praksi pokušavamo kroz amandmane da vam skrenemo pažnju da se to ugradi u zakon, u predlog zakona pa u zakon, i da se ti problemi ne bi ponavljali. Nama je prilično neverovatno, ministre Đorđeviću, da neko ko je gledao, neko iz ministarstva Zorane Mihajlović, da nije obratio pažnju i da ovaj amandman prihvati.

Dakle, mi smo tražili da vozač ne može biti lice kome nisu prestale pravne posledice osude za krivična dela protiv bezbednosti javnog saobraćaja, što se utvrđuje na osnovu odgovarajuće potvrde izdate od strane Ministarstva unutrašnjih poslova. Zašto ovo pišemo? Zato što se dešava u praksi da čovek ode u MUP kada mu istekne, kada prođu te pravne posledice, isteknu mu sve kazne i on ide da traži potvrdu da je to zaista faktičko stanje i njemu tamo kažu da se u MUP-u samo izdaju potvrde da li je neko osuđivan ili nije osuđivan za krivična dela protiv bezbednosti javnog saobraćaja. A čoveku, znate, baš treba ta potvrda da on nije osuđivan i da su mu prestale pravne posledice osude da bi mogao da radi svoj posao, jer tamo negde gde dođe da radi, traže mu taj dokument. On ne može da ga dobije i kako će on onda dokazati tamo nekom svom poslodavcu da su njemu prestale pravne posledice te njegove osude?

Dakle, ovo je jedan vrlo praktičan problem, a mi vam predložili da ovo prihvatite pa da to više ne bude problem. Niti se ovde menja suština Predloga zakona, na koji inače imamo puno primedbi, kao što smo imali i kada je donošen, jer su ovo izmene i dopune, dakle ovo je nešto što je samo, takoreći, pravna redakcija, skretanje pažnje MUP-u da mora, jer znate, svaki organ mora dati svakom čoveku, državljaninu Republike Srbije potvrdu kakvu god on traži ako u svojoj evidenciji taj organ ima te podatke. MUP ima te podatke da je neko

imao pravne posledice u saobraćaju, kaznene, pa da više tih pravnih posledica nema i u čemu je problem da takve potvrde ne žele da izdaju? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Umesto da olakšavamo i pojednostavimo funkcionisanje taksi službi, Ministarstvo se trudi da bude upravo obrnuto. Naime, da bi se čovek danas bavio taksiranjem, odnosno da bi obavljao taj posao, ispada, po ovim dopunama zakona, da je lakše završiti fakultet na privatnim fakultetima nego biti taksista i dobiti te silne dozvole.

Vi se, ministre, razumete u ovaj posao i vi znate da određene probleme imaju i taksisti koji... Molim vas, ministre, samo malo pažnje.

Ne sluša ministar, a ja tražim stručnu pomoć.

Gledajte, i ovako su problemi jako veliki sa kojima se susreću registrovani taksi prevoznici. Ovde imamo uvođenje tzv. kartica taksista, što je potpuno normalno i prihvatljivo je. Imamo taj sertifikat, odnosno kako se već zove ta šifra 95, i sasvim je normalno da to poseduje svaki taksista. Zašto je to normalno? Da bi se sprečilo to tzv. divlje taksiranje i da ove ljude eliminišemo što više sa ulica i sa prostora gde oni rade to ne plaćajući porez, obavljajući i rizikujući i svoj i tuđi život.

Šta je ovde suština? Ovde se uvodi novo ovlašćenje komunalnim inspektorima, da komunalni inspektor, posedujući palicu na kojoj piše „stop“ propisanih dimenzija, može da zaustavi taksi prevoznika i da ga, na neki način, legitimise, da s njim obavlja određene radnje, kao što je eventualno neki prekršaj itd. Malo je saobraćajne policije, malo je ovlašćenja inspektorima, pa i komunalnoj policiji gde na taksi stajalištu može da kontroliše svakog ko obavlja takav posao, pa još i u toku saobraćaja komunalna policija treba da ga zaustavi i da ga dodatno maltretira. U najvećem broju slučajeva to je maltretiranje.

Sa druge strane divljaju nam, bukvalno cvetaju, pogotovo u Beogradu, oni koji nisu prijavljeni, koji nemaju ni jedan jedini sertifikat. Pa šta je suština države? Šta je suština Vlade? Suština je Vlade da pojednostavi... I, ovde su rigorozni uslovi. Ovde je pet godina radnog iskustva. Ovde je posedovanje automobila određenih performansi. Svi uslovi ovde su rigorozni. Još na to mu uvodimo duplu kontrolu. Osim saobraćajne policije, regularne policije, treba i komunalna inspekcija, odnosno policija da ga zaustavlja sa „stop“ tablicom. Pa možete misliti kako se oni osećaju. Oni ljudi jedva sastavljaju kraj sa krajem dok plate sve obaveze. Uostalom, vi imate potpuno razumevanje za te ljude.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mirčiću.

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, profesore Bojiću.

DUBRAVKO BOJIĆ: Hvala, gospodine Marinkoviću.

Dame i gospodo narodni poslanici, Zakon o prevozu putnika u drumskom saobraćaju je stupio na snagu 2015. godine a puna primena ovog zakona je počela dve godine kasnije, znači 2017. godine, da bi pojedine odredbe ovog zakona stigle na izmenu već 2018. godine, što dovoljno govori o neozbiljnosti predlagača i jednom neozbiljnom pristupu rešavanja ovog problema.

Danas imamo predlog izmena i dopuna ovog zakona i to po hitnom postupku. Predlogom zakona propisano je da se briše definicija licence za obavljanje poslova profesionalnog vozača, a briše se i obaveza privrednim subjektima da vrše overu putnog naloga, kao i obaveza da vozač mora imati licencu za obavljanje poslova profesionalnog vozača.

Pojedine odredbe ovog zakona, odnosno Predloga zakona, izazivaju nedoumice kod pojedinih organa lokalne samouprave, odnosno uprave nadležne za poslove saobraćaja u vršenju poslova inspekcijaskog nadzora.

Dobro je što je uvaženo mišljenje Udruženja „Kombi prevoz putnika“, „Limo servis“ i brojnih sindikata taksi vozača.

Postavlja se pitanje – kada ćemo na ulicama gradova Srbije imati ujednačene tipove automobila, estetski čiste i lepo uređene, kao moderne taksi službe u velikim gradovima Evrope?

Problem vozača se rešava ad hok, što znači od slučaja do slučaja, od situacije do situacije. Ovo pitanje mora jednom da bude rešeno pravedno i efikasno, u korist i društva i samih vozača.

Nema dobrih ni trajnih rešenja od strane države, ali ni lobističkih od strane udruženja vozača. Stare boljke su – uslovi za taksi vozila, godine starosti i vrednost vozila visoke kategorije, uslovi za sticanje kompetencija za obavljanje poslova profesionalnih vozača.

I na kraju, hoće li se ovim predlogom stvarno smanjiti troškovi privrednih subjekata u pogledu iznosa troškova i izrade korišćenja pečata? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 6. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Despotoviću.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Hvala, gospodine Marinkoviću.

Dame i gospodo narodni poslanici, kada je donet zakon 2015. godine, očekivalo se da će se tada prilično urediti saobraćajno tržište prevoza putnika u Republici Srbiji. Nažalost, to se nije desilo jer se ovaj predlog zakona o prevozu putnika predlaže za određene grupe prevoznika i njihove interese, jer vidimo lobiranja koliko menjaju ovaj zakon. To pokazuje i nova, četvrta izmena ovog zakona za kratko vreme, gde se izlazi u susret nelegalnim prevoznicima putnika, putničkim vozilima do osam sedišta koja prevoze veliki broj putnika u unutrašnjem i međunarodnom saobraćaju dok obaveze prema državi ostaju neispunjene. Imamo i saznanja da pojedini saradnici ministarke Mihajlović vrše pritisak na inspekciju, koja je potpuno samostalna da sprovodi zakon i donosi odluke, i da ih isti sputavaju da primenjuju zakon prema nelegalnim prevoznicima.

Dok zakon nalaže registrovanim prevoznicima komplikovane procedure dobijanja licenci, takvim neodgovornim odnosom Ministarstva prevoznici ne mogu dobiti licencu sa trajanjem dužim od dve godine, gde im se zagubi dokumentacija i gde nastaje još veći problem. Još gora situacija je u prevozu tereta, gde se takođe zbog komplikovane procedure dobijanja licenci naši prevoznici sele u Sloveniju, registruju preduzeće i za dva sata dobijaju sve dozvole za rad, koje, nažalost, u Srbiji ne mogu da dobiju, kao što sam i malopre rekao, za dve godine. Bilateralne dozvole i CEMT-ovi koje izdaje Ministarstvo u poslednje dve godine dostigle su neverovatno visoke cene, ali na crnom tržištu. To nam govori da je krajnje vreme da ministar sa svojim saradnicima podnese ostavku i spasi delatnost saobraćaja u Republici Srbiji. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Despotoviću.

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite, kolega Periću.

SRETO PERIĆ: Uvođenje reda u sve sfere života, a posebno u oblasti prevoza u drumskom saobraćaju, ima i te kako smisla, ali tu treba imati meru, pa smo u vezi s tim mi podneli amandman na član 8, koji se odnosi na član 160. Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju koji vi predlažete da se menja. Taj član 160. govori ko sve ima pravo kontrole, pa su to sad, osim policije, i organi u lokalnoj samoupravi i organi u autonomnim pokrajinama, i saobraćajna policija, i komunalna policija i još neke druge inspekcijske službe.

Ovde je meni posebno interesantno u stavu 2. ovoga člana, gde se kaže da komunalna policija ima pravo da zaustavlja putnička vozila, ne ona vozila koja vrše javni prevoz nego putnička vozila, ukoliko oni procene da ponašanje vozača u putničkom vozilu nije adekvatno ili bi moglo da upućuje na neke neregularnosti. Kako i na koji način sad komunalni policajac procenjuje šta tu nije u skladu sa, njegovim mišljenjem valjda? Malo nam je to nelogično i mislim da to može da predstavlja velike zloupotrebe u stvarnosti, u životu.

Konkretan amandman se odnosi na to da na tablici koju poseduje komunalna policija ne mora da stoji „stop, komunalna policija“, već je dovoljno „stop“, pošto je ovaj član tačno regulisao kako treba da izgleda ta palica, njene dimenzije, lična osvetljenost. Dovoljno je da postoji „stop“ i onda će vozač na koga se to odnosi razumeti poruku službenog lica, a na osnovu, ako treba, njegovog legitimisanja, na osnovu uniforme koju poseduje, prepoznaće da se radi o službenom licu, gde on mora da sarađuje, odnosno mora da se ponaša onako kako se u datom momentu od njega i očekuje.

Čini mi se da ovde postoji dosta mogućnosti za zloupotrebu od strane službenih lica. Uostalom, kao što ih ima i danas. Potrebno je malo više savesti. Potrebno je puno više odgovornosti prilikom upravljanja motornim vozilima, ali potrebno je i od strane službenih lica da strogo poštuju zakonske propise kako ne bi došlo do njihove zloupotrebe. Trauma nam je dosta i od strane javnih ili privatnih izvršitelja. Zar sad treba da imamo traume, odnosno građani Srbije, i od službenih lica koji na osnovu nekih važećih propisa imaju određena prava i ovlašćenja? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Periću.

Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović. Izvolite, kolega Ljubenoviću.

TOMISLAV LJUBENović: Hvala, predsedavajući.

Poslanička grupa SRS je podnela amandman na član 9. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o prevozu putnika u drumskom saobraćaju. Mi smo ovim amandmanom predložili da se član 9. Predloga zakona briše.

Naše je mišljenje da je staro rešenje bolje i sveobuhvatnije. Naime, članom 9. predlagač želi da izmeni član 161. postojećeg zakona o prevozu putnika u drumskom saobraćaju. Izmena koja se predlaže je kozmetička, ničemu ne doprinosi i lošije je rešenje u odnosu na postojeće rešenje. Mi smo pokušali amandmanom da predlagaču na to skrenemo pažnju.

Ovo nije prvi put da se vrše izmene ovog zakona. Predlagač je naveo da se izmene vrše zbog neophodnosti hitnog usaglašavanja sa odredbama zakona i podzakonskim propisima kojima se uređuje bezbednost saobraćaja na putevima u delu koji određuje kvalifikacije profesionalnih vozača, kao i zbog neophodnosti preciziranja pojedinih odredbi zakona radi obezbeđivanja jedinstvene primene propisa od strane organa upravljanja svih jedinica lokalne samouprave.

Navedeno je još da će ove izmene dovesti do stvaranja povoljnijih uslova za obavljanje navedenih delatnosti bez nametanja bilo kakvih novih troškova i obaveza privrednim subjektima.

Ukoliko predlagač zaista teži ka ovome što je naveo u obrazloženju, trebalo bi još jednom dobro da razmotri amandmane Srpske radikalne stranke i prihvati ih. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ljubenoviću.

Na član 10. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegice Radeta.

VJERICA RADETA: Ovaj amandman odnosi se na član kojim se u izvesnom smislu reguliše nešto vezano za taksi prevoz, za putnička vozila kojima se obavlja taksi prevoz. Reći ću nekoliko stvari koje su aktuelne u Beogradu i u celoj Srbiji.

U Beogradu deluje nekoliko, više taksi udruženja i oni su, uglavnom, da kažem, usklađeni sa zakonom. U međuvremenu su se pojavili i „Jandeks“ taksisti u Beogradu, onda su ovi regularni dotada taksisti iz udruženja protestovali, bunili se itd., jer nisu želeli konkurenciju, pa je onda „Jandeks“ u međuvremenu potpuno legalizovan. Dok to nije bilo, vi pozovete, imate aplikaciju, tražite da vam dođe „Jandeks“ vozilo, a to su uglavnom bila vozila iz nekih udruženja i oni ljudi moraju da skidaju onu taksi tablu, a vi kao korisnik te usluge kao da se vozite sa nekim komšijom, a ne sa taksistima, zato što to nije bilo uređeno.

Dakle, „Jandeks“ je u međuvremenu svoj status uredio. Sada imamo ovu grupu „Kargo“, udruženje koje sad ponovo ima problema na ulici. Ta vozila nemaju nikakve oznake. Oni takođe imaju aplikaciju, imaju ljude u radnom odnosu, zaposlene i opet postoji problem komunalne inspekcije, kao što je to bilo i kod „Jandeksa“ i kod nekih taksi udruženja na način kako u taksi udruženjima „love divlje taksiste“, penzionere koji taksiraju, pa onda sad ove „Kargo“ vozače.

Zamislite vi koja je to drskost da komunalni inspektor instalira aplikaciju, pozove „Kargo“ prevoznika, on dođe po njega, odveze ga na neko odredište i, kad dođe tamo, čeka ga pauk, nosi mu, oduzima mu automobil. Ljudi, vi sve što ne možete da rešite kao pravna država, vi rešavate silom. Vi otimate. Izvršitelji, komunalni inspektori. Pa kako sme neko oduzeti vozilo čoveku koji je u „Kargo“ udruženju?

Dakle, to što država nije sposobna, u ovom slučaju tvrdimo, evo, ceo dan, Zorana Mihajlović želi kaos u državi. Između ostalog, zato koristi trenutno ovu borbu sa „Kargo“ udruženjem. Ana Brnabić, predsednik Vlade, kaže da to udruženje može normalno da radi. Zorana kaže da ne može i onda Zorana šalje inspektore, koji, zamislite, ljudima uzimaju vozila. Dakle, to rade regularnim taksistima, taksistima regularnih udruženja koji su u penziji pa rade, a znate da

penzionisan čovek može da radi, to je zakonom dozvoljeno. Ona pokušava, prvo, da uništi konkurenciju, drugo, da upravo na takav način stvara nezadovoljstvo ljudi, jer je onda nezadovoljan... Ako se vi vozite „Kargo“ udruženjem i ako tamo neki komunalni inspektor zaustavi to vozilo, pa oduzima vozilo, vi ste tu kao neko ko je krenuo na posao ili negde, ne znate u kom ste se čudu našli.

Dakle, ne sme se oduzimati imovina, ne može bez krivičnog postupka. Ako se u krivičnom postupku dokaže da je imovina stečena krivičnim delom, onda može da se oduzme, a ako je neko nešto prekršio, ne možete mu uzeti automobil. Problem je i – evo, završavam – problem je u tome što neko nema petlju, nema volju, nema želju, a ima želju, volju i petlju da pomogne šetačima, o Zorani Mihajlović govorim, dakle da stvara haos u državi, neće da reši ovaj problem. Je l' ne može „Kargo“? Onda ne može i tačka. Je l' može „Kargo“ pod određenim uslovima? Onda može. Tražite da ispune uslove.

Dakle, oduzimanje vozila od strane komunalne inspekcije i od policije, to je prosto nemoguće. Nemoguće je nekome uzeti imovinu bez vođenja krivičnog postupka i utvrđivanja činjenice da je imovina stečena krivičnim delom. Drugog načina nema. Ili, i ako nađe eksploziv u automobilu, ne može mu oduzeti automobil trajno. Može samo da se oslobodi eksploziva, pa da opet vodi postupak, a da se oduzima imovina ne može. A to se radi, i to, zamislite, komunalni inspektor na ulici oduzme čoveku automobil. Pa to je zaista strašno i neverovatno.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Na član 13. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Izvolite, kolega Saviću.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 13. Inače, ovaj član 13. odnosi se na predviđene novčane kazne. Ja sam svojim amandmanom tražio da se ove kazne umanje iz prostog razloga što cilj ovog i bilo kog zakona nije samo da se kažnjava, nego je cilj svakog zakona da on ispuni svoju predviđenu ulogu.

U mom prethodnom amandmanu sam govorio o tome da se država Srbija suočava sa problemom nedostatka vozača i upravo iz tog razloga mora se imati u vidu sve ovo o čemu sam govorio i u prethodnom amandmanu i o čemu ovde govorim.

Naime, imamo situaciju odliva kadrova, odliva vozača u inostranstvo. I, to nije samo u oblasti saobraćaja nego i u svim drugim oblastima, kao što je zdravstvo. Pogotovo je drastičan primer u zdravstvu. Ali ako neke stvari, recimo, u zdravstvu možda mogu da se, ajde da kažem, malo nadoknade, nategnu, tako što će, recimo, jedan doktor umesto 30 ili 40 pacijenata, koliko mu je danas norma, malo se više namučiti, pa taj broj povećati za 10%, 20% ili 30%, jedan vozač, pogotovo vozač putnika u drumskom saobraćaju, to svakako

ne sme, jer strogo je zakonom predviđeno koliko u toku 24 časa vozač može voziti, koliko treba da odmara itd.

E sad, imamo situacije da kandidat položi za određenu kategoriju, ispunjava onaj starosni uslov i direktno, bukvalno, sa poligona seda u autobus na relaciji Niš–Subotica ili Skoplje–Zagreb itd. i gde vozi putnike jer, jednostavno, drugih mogućnosti nema. Dakle, moraju se imati u vidu ove stvari i izaći u susret i prevoznicima i vozačima da ne bismo došli u poziciju da nema ko da nas vozi.

Evo, recimo, u Hitnoj pomoći imamo takođe problem gde, pored toga što je došlo do ograničenja zabrane zapošljavanja, imamo ljude koji voze pacijente, a vozači Hitne pomoći su ujedno ne samo vozači, nego su oni deo sanitarne ekipe, deo medicinske ekipe. Znači, oni su tamo, imaju ulogu bolničara, pomažu u prenosu, šta ja znam, zbrinjavanju bolesnih i povređenih i sada čovek dođe prvi put na posao, a mora da se susretne sa tim stvarima, tako da se mora imati u vidu ovo.

Naravno, stvari pokušavaju da se reše prekvalifikacijom ili dokvalifikacijom vozača, što nije sporno, toga je uvek bilo, ali taj jedan kontinuitet u ovoj delatnosti mora da postoji i mora da se vodi računa o svemu ovome. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Saviću.

Na član 14. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Verujem da nešto niste svi zaboravili, i vi, gospodine Marinkoviću, i vi, narodni poslanici, da je 2017. godine na predlog Ministarstva za državnu upravu i lokalnu samoupravu izdvojeno iz budžeta Republike Srbije 2,5 miliona dinara da bi se poboljšao imidž komunalne policije i da bi se ostvarila bolja komunikacija komunalnih policajaca sa građanima. Evo, sad je 2019. godina, a čuli ste sve ove primere iz raznih gradova Srbije o bahatosti pojedinih komunalnih policajaca, mnogo novinara i istraživača je pisalo, a i, na kraju krajeva, građana koji su doživeli zaista neverovatne stvari od pojedinih koji rade u toj službi.

Koliko je bilo loše da se uopšte jedna takva služba ustanovi govorili smo kada je izglasan taj zakon 2010. godine, je l' tako beše?, i kada smo rekli da će oni da imaju svoj paralelni sistem koji će i te kako da remeti, da unosi zabunu među građane, a na kraju krajeva negde i paniku i strah.

Šta je bilo obrazloženje – vi tada niste bili u Skupštini, gospodine Marinkoviću, ali mogli ste da pratite kao građanin ili učesnik u društvenom životu ove zemlje – razlog da se osnuje komunalna policija? Da se smanji nivo buke, da se reguliše sve ono što smeta u jednom naselju, da vode računa o tome da se poštuju propisi jedinica lokalne samouprave.

Vi danas imate situaciju da po parkovima širom zemlje idu zveri od pasa, a komunalni policajci ništa ne rade da sprovedu odluke. Čuli ste nedavno za slučaj jedne, nažalost, devojčice, pa pre toga jednog, takođe, malog dečaka. Oni šetkaju eto tako, gledaju, bar je tako u Kragujevcu, da li je procvetalo cveće u parku, jer nema nigde ni onog Radomira Nikolića, gradonačelnika, nestao je, nema ga.

Sve je propalo i sad samo treba komunalni policajac da ide sa onom palicom i da lupa taksisti po šoferšajbni ili nekom drugom ko ima dozvolu za prevoz putnika u drumskom saobraćaju. Još ono što je najgore od svega jeste da su oni, ne znam da li je to sada zamenjeno, do pre dve godine imali metalne palice, pa pored ovih 2,5 miliona dinara da se poboljša njihov imidž raspisan je i tender za nabavku gumenih palica. Da li je ovo normalno?

Živimo u društvu u kome komunalni policajci parkiraju na zelenoj površini. Malopre mi je jedan kolega srpski radikal, Bojan Mladenović, poslao i neke fotografije. Na jednom parking-mestu je stajala jedna bicikla, onda naišao komunalni policajac pa on treba da se parkira. Što bi naš narod rekao, onako zavrtači onu biciklu, ono otišlo na krošnju obližnjeg drveta. To je zaista neverovatno i strašno.

Evo, kolegica Grozda, je l' tako?, pokušala je pre par godina da spasi jednu mačku u naselju u kojem ona živi. Kad su došli komunalni policajci, trebalo je... Ona je možda žena u Udruženju za zaštitu životinja... Je l' tako, kolegice? Kako god, možda, izvinite ako to niste vi, koincidira se sa istim imenom i prezimenom, ali ko god da je od nas to uradio... Znae, i tim bespomoćnim stvorenjima treba pomoći. Ne, mi imamo komunalne policajce koji će još dodatno da ih gaze.

Zaista mora da se dođe u Skupštinu sa predlogom da se ova oblast uredi, i ne možemo da pravimo, bar o tome je govorio kolega Mirčić, u bezbednosti saobraćaja neki paralelni sistem. Ako mi imamo policajce, saobraćajnu policiju, koja radi u teškim uslovima i po najvećoj vrućini, kada su kolaps u saobraćaju i razne druge situacije, ne može da dođe komunalni policajac da se onda njemu meša u posao i da on zaustavlja i da on usmerava taksiste.

Onda objasnite, vi ste svi iz različitih gradova, ako su izdate tolike dozvole za rad taksi udruženja, evo, konkretno u Kragujevcu, neka izađe pametni Radomir Nikolić i neka onda kaže gde će da parkiraju ti taksisti kojima je od te iste skupštine grada data dozvola i od njih se uredno naplaćuje u svakom udruženju po 100 evra za onu nalepnicu, odnosno za njihovu taksi stanicu.

Jednostavno, ne možete da tražite stalno od naroda a da zauzvrat ne date ništa. Još će da idu i da tuku ljude po ulici onim palicama i da im pišu kojekakve kazne koje niko više ne može da plati.

Skoro sam išla da registrujem svoje vozilo. Je l' mi verujete koliko smo mi, na kraju krajeva, koliko je taj narod siromašan? Došli su ljudi, jedan čovek

samo što nije počeo da plaće. Stajao je na šalteru, bio ispred mene, kad je predao onu svu dokumentaciju u MUP-u Kragujevac, ova gospođa mu je rekla – ne možete, imate kaznu, utuženi ste. On niti ima pojma, a stigla mu je upravo od komunalaca ta kazna. Sada ide ko zna koliko... Utužio ga je, na kraju, taj što priča kolega Perić, što deru kožu narodu, privatni izvršitelj, i on čovek ne zna za to ili mu nije stiglo na tu adresu rešenje ili tek treba da stigne, a on u tom trenutku da registruje neka kola koja je jedva kupio, dođe na šalter i – ne može, platite pa onda dođite.

Stalno – traži, traži, traži. A ljudi ne bi imali tolike kazne da su upravo ovi iz komunalne policije normalniji. Tako da ste džabe dali dva i po miliona dinara 2017. godine u budžetu Republike Srbije, jer njihov imidž nije popravljen.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Reč ima narodni poslanik Vladimir Marinković.

Izvolite.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministre, dame i gospodo narodni poslanici, nadovezao bih se na ove diskusije i na prethodni amandman, koji je obrazlagala koleginica Vjerica Radeta i, naravno, sugestija da i ja mislim da zajednički tu možemo da radimo i složio bih se potpuno sa time da prvenstveno utvrdimo jednu državnu politiku koja ide u smeru ka tržišnoj ekonomiji, i to tržišnoj ekonomiji koja će funkcionisati u punom kapacitetu. Nema boljeg regulatora svih mogućih odnosa, privrednih, ljudskih, sve ono što definiše društvene odnose, nema boljeg regulatora od samog tržišta.

Mislim da mi treba sigurno i dinamično da idemo ka tome da što više ukidamo prepreke, da ukidamo dozvole. Ovo o čemu je koleginica Radeta pričala je jako, jako značajna stvar – da otvorimo tržište, da pustimo svima koji ispunjavaju minimum bilo kojih uslova i preduslova da mogu da rade i da na taj način stvorimo i društveni i poslovni ambijent u kojem će se ljudi takmičiti po svojim sposobnostima, po svojim kvalitetima, kvalifikacijama. Neko iz Poslaničke grupe SNS isto tako je pričao o tome da potpuno otvorimo našu zemlju i naše tržište za jednu konkurenciju, jer upravo ta ruka tržišta najbolje moguće definiše privredne odnose.

Ja slobodno mogu da kažem da sam protiv bilo kakvih zabrana, protiv bilo kakvih dozvola. Ako treba u ovom gradu i u ovoj zemlji da bude 50.000 vozača, neka bude 50.000. Ako hoće da se prijavi da radi 100.000 ljudi taj posao, neka im država to obezbedi. Neka pokušaju da rade. Neka pokušaju da zarade na istom tom tržištu i protiv sam bilo kakvog oktroisanja i bilo kakvih vrsta zabrana, pogotovo u biznisu, pogotovo u poslovnom sektoru.

Tako da u svakom slučaju moramo razmisliti, vidim da ima volje i sa jedne i sa druge strane, o tome da skidamo prepreke za biznis, da skidamo

prepreke za poslovni ambijent, da ukidamo parafiskalne i bilo koje druge namete i obezbedimo najbolje moguće uslove za rad i za poslovanje u državi Srbiji.

U proteklih sedam godina puno smo uradili. Puno parafiskalnih nameta je skinuto. Privreda je potpuno rasterećena. Izveli smo, definitivno, vrlo teške ekonomske reforme i to nam priznaju svi, od domaćih društvenih činilaca do međunarodnih organizacija i institucija. Stvorili smo, naravno na čelu sa predsednikom Vučićem, jedan stvarno sjajan ambijent za poslovanje. Imamo lidersku poziciju u ovom regionu. Možemo još bolje. Možemo da stignemo i do 5% rasta u narednom periodu, koji će nam naravno omogućiti da se još više razvijamo, omogućiće još više radnih mesta, ali u tom smislu moramo i treba zajednički da radimo, da ostavimo maksimalno tržištu da se samo razvija, a da država ima samo taj isključivo korektivni faktor i da se bavi onim pitanjima koja su od značaja za one društvene grupe koje ne mogu same da se snađu i da opstanu na tržištu.

Znači, država treba da se bavi socijalnom politikom, da obezbedi maksimum socijalne pravde, a biznis da ostavimo ljudima koji hoće da rade, koji hoće da pokreću svoje privatne inicijative. Ako neko hoće da vozi, neka vozi. Ako hoće neko da radi bilo koji posao, treba mu dati mogućnost da u jednom danu pokrene taj posao, da se oproba na tržištu i da vidimo da li može da pobeđi one koji su mu konkurencija. Nema lekovitije stvari na ovom svetu, nema bolje i lekovitije stvari u političkim, društvenim i ekonomskim odnosima od konkurencije.

Konkurencija je majka razvoja i ja vidim da ovde imamo vrlo, vrlo mogućnosti da konkurenciju razvijamo i da zakonski okvir prilagođavamo, naravno, razvoju konkurencije i razvoju poslovnog ambijenta. Hvala, uvaženi predsedavajući.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala još jednom.

Par napomena samo u svrhu želje da opet doprinesemo kvalitetu današnje diskusije.

Dakle, kada je reč o uvođenju konkurencije i uvođenju modernih tehnologija, to je, naravno, zajednički interes i zajednički cilj. Međutim, treba da budemo potpuno precizni oko toga na šta se odnose predložene izmene i šta je problem koji se rešava. Nije dakle ovde intencija predlagača da spreči modernizaciju bilo kakvog rešenja, pa ni rešenja koje se odnosi na pružanje ove vrste usluga koje se odnose na prevoz ljudi. Ovde je, dakle, jasan razlog i jasan motiv – da se spreči jednoumlje i insistiranje na tome da se radi suprotno zakonu. Ja sam siguran, svi će se o ovoj sali složiti, da to ne smemo da dozvolimo.

Evo, upravo ovaj predlog odnosi se na situaciju koja se tiče, bilo je o tome reći danas, jednog prevoznika pod nazivom „Kargo“. Zašto kažem da ovo nije način da se spreči upotreba modernih rešenja i upotreba savremenih tehnologija? Kod nas je apsolutno moguće koristiti tu vrstu tehnologije kako bi se pružila ova vrsta usluge. Dokaz da je to moguće, pa eto, svedoči, recimo, i pojava taksi operatera na našem tržištu, koji je upravo zasnovan na ovoj vrsti koncepta. Reč je o operateru „Jandeks“. On koristi istu vrstu usluge kao i „Kargo“, s tim što je njegov rad, za razliku od ovog udruženja, danas je to udruženje „Kargo“, usklađen sa zakonom. To je osnovna razlika o kojoj mi pričamo ovde i osnovni motiv za ovu vrstu izmena i dopuna zakona. Dakle, zakon koji reguliše usluge prevoza koje se koriste, usluge vozača sa važećim taksi odobrenjem.

Ono što ni postojeći zakon, a ni ove izmene o kojima mi danas raspravljamo i koje ćemo, verujem, uskoro i usvojiti, ne dozvoljava, to je da se pojave preduzeća ili preduzetnici, pojedinci, koji nemaju odgovarajuće odobrenje i koji odbijaju da se usklade sa onim što definiše zakon. Ja mislim da to ne može ni u jednoj oblasti. Ne bi smelo da bude dozvoljeno ni u ovoj. I to, još jednom, nema nikakve veze sa konkurencijom. To ima veze sa postojanjem formalnih pravila i onoga što smo pominjali danas, neke vladavine prava, je li tako?

Ono što je važno da znaju ljudi koji ovo slušaju, „Kargo“ može pod postojećim uslovima da funkcioniše bez ikakvih problema. Potrebno je samo da te uslove prihvati i da se zakona drži. Treba da znaju da se samo to udruženje izjasnilo da ne želi da poštuje zakon, već žele da rade po nekim pravilima koja definišu sami. Sada, da li to bilo gde na svetu može, neka svako od nas razmisli sam, ali da se koriste pravne praznine, to nije dobra praksa, da se na taj način izigrava zakon, to nije nešto što će prihvatiti bilo koji uređeni sistem na bilo kom delu kugle zemaljske.

Pričali smo i o tome šta je standard u Evropi i šta je praksa drugih država i da li to kod njih može a kod nas ne može. Da znate, ovo na čemu mi insistiramo, da se zakon poštuje i da pravila moraju da budu jasna i primenjena na sve, bez ikakvog izuzetka, to je pravilo kojim su se rukovodili i u Evropi. I evo šta se tamo dogodilo. Evropski sud pravde u sporu taksista Barselone protiv „Ubera“, gde je identična vrsta problema kao ova koju mi rešavamo sa ovim udruženjem „Kargo“, doneo je presudu kojom je konstatovao da „Uber“, koristeći mobilnu aplikaciju za povezivanje korisnika sa neprofesionalnim vozačima koji pružaju uslugu prevoza, ne pruža uslugu informacione tehnologije, kako su želeli da to zvanično predstave, već uslugu koja je klasična saobraćajna, i dužan je da svoje poslovanje prilagodi nacionalnim propisima o transportu svake zemlje u koju se poslao.

Srbija ovim predlogom zakona ne traži ništa više od ovoga. Traži da se to poslovanje, koje jeste klasična usluga, ne pružanje nekih savremenih informacionih tehnologija, već klasična usluga prevoza, jednostavno upodobi i prilagodi našim nacionalnim zakonima koji tu oblast regulišu. I tumačenje suda EU identično je u ovom slučaju i tumačenju našeg nadležnog ministarstva.

Mislim da je sada dovoljno jasno svima koji su učestvovali u ovoj raspravi koji problem otklanjamo, a šta je, nesporno, naša motivacija – razvijena, svakako moderna, bez ikakve sumnje, ali uređena država. Država u kojoj se poštuju zakoni i vodi računa o vladavini prava. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Od vremena poslaničke grupe.

Evo, znači nije sporno da se svi u ovoj sali zalažemo za stvaranje konkurencije, ali stvaranje konkurencije na ravnopravnim osnovama, što i jeste problem sa pojavom nekih aplikacija gde se određeni tržišni uslovi menjaju i gde, jednostavno, ako to prihvatimo, neko bude u povlašćenom položaju.

Prvo da raščistimo da je taksi prevoz vid javnog prevoza i kao vid javnog prevoza podleže posebnim zakonskim odredbama. Prvo, da bi neko obavljao taksi prevoz, mora da prijavi delatnost i da na osnovu prijave delatnosti ostvaruje svoja prava i za penziono osiguranje i za zdravstveno osiguranje, dakle, da uplaćuje određene doprinose državi. Kroz prijavu delatnosti ima i obavezu plaćanja određenog poreza na dohodak ili dobit lica koja obavljaju određenu delatnost. Dalje, pošto obavlja javni prevoz, njegovo vozilo podleže posebnom režimu utvrđivanja ispravnosti vozila za učestvovanje u javnom saobraćaju i javnom prevozu, što povlači, koliko je meni poznato, dva puta godišnje obavezan tehnički pregled i da svakog dana taksi prevoznik mora da popuni određenu listu kojom garantuje ispravnost svog vozila pre nego što se uključi u javni saobraćaj.

E sad, ovi nazovitaksisti u pokušaju, koji su pokušavali, pokušavaju i dalje određenim pritiscima, blokadama puteva da ostvare profit, navodno tako što oni upošljavaju veći broj građana i da je njihova usluga jeftinija, time dolazimo do kršenja onog načela, a to je načelo ravnopravnosti na tržištu. S jedne strane, taksisti koji su dužni državi da uplaćuju sve poreze, doprinose i porez na dohodak i da plaćaju posebne takse za obavljanje delatnosti, Gradu Beogradu u ovom slučaju, u nepovoljnijem su položaju nego oni drugi koji pružaju takav vid prevoza.

E sad, teorije i diskusije da li ima pravo da mu se oduzme vozilo ili ne, u kom slučaju se oduzima vozilo ili ne, naravno da vozilo ne može da se oduzme ako se samo utvrdilo da je tim vozilom vršen nelegalan prevoz u javnom saobraćaju. Ali ako je u trenutku kontrole utvrđeno da se obavlja javni prevoz suprotno zakonskim odredbama, i te kako može. Ne oduzima se vozilo trajno

nego privremeno, a iz razloga da bi se sprečilo kršenje zakona. Ništa drugo nije u pitanju već da bi se sprečilo kršenje zakona. Neko će da kaže – to je prekršajno. Ja ću da citiram jednog profesora, doktora pravnih nauka, koji kaže: „Pa i prekršajno delo je krivično delo, samo, zato što je blaži oblik društvene opasnosti, drugačije se tretira u sudskom i drugom postupku“. Znači, vozilo se privremeno oduzima da bi se sprečilo vršenje krivičnog dela. To rade lica koja na osnovu zakona imaju javna ovlašćenja. Komunalni inspektori su lica koja utvrđuju, na osnovu Zakona o inspekcijskim službama, da li neko lice krši zakon ili ne. O tome obaveštava nadležni sud radi pokretanja postupka. Drugi deo priče je da li se oduzima vozilo ili ne. Znači, da razdvojimo te neke stvari. I nemojte te populističke priče.

Znači, ko učestvuje na tržištu, mora da ima prijavljenu delatnost, mora da bude na posebnom režimu tehničkog pregleda njegovo vozilo, da garantuje svojim potpisom i izjavom da je vozilo tehnički ispravno da bi učestvovalo u javnom prevozu, da na sve to plaća poreze i doprinose da bi se izjednačio sa onima koji to već rade. Oni koji to ne rade, nemaju šta da traže na ulici. Znači, vozilo će im biti vraćeno, ali neće više moći da obavljaju tu delatnost dok je vozilo kod njih. Zahvaljujem lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 13. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENI I DOPUNI ZAKONA O POSTUPKU UPISA U KATASTAR NEPOKRETNOSTI I VODOVA (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici: Vjerica Radeta, Milorad Mirčić, Nataša Sp. Jovanović, Sreto Perić, Nemanja Šarović i dr Aleksandar Martinović.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite, kolegice Radeta.

VJERICA RADETA: Zakon o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova donet je 2018. godine, menjan 2018. godine. Je li to bilo daleke ili je to bilo prošle godine? I 2019. godine ponovo se menja zakon.

Kaže Zorana Mihajlović, a to je negde i u medijima izjavila, evo u obrazloženju, u izradi teksta ovog zakona – izvršena je analiza problema u praksi pa, zbog dugotrajnog postupka rešavanja imovinskopravnih odnosa prilikom planiranja itd. Dakle, da li je moguće, ljudi moji, da neko predloži Narodnoj skupštini i Narodna skupština i, pored svih naših primedbi koje smo imali na ovaj predlog zakona, zakon usvoji i da neko za manje od godinu dana dva puta menja taj zakon i onda kaže – u praksi se ispostavilo. A kako se zakon predlaže? Na osnovu čega neko dođe ovde u Narodnu skupštinu? Zar ne kaže – donosimo zakon, regulišemo tu i tu oblast i kada ovaj zakon usvojite, kada stupi na snagu, biće to ovako, biće to onako? Ne, Zorana Mihajlović eksperimentiše sa predlozima zakona, i mi to pričamo nekoliko godina. Zorana Mihajlović eksperimentiše sa državom. Zorana Mihajlović podmeće klipove sopstvenoj vladi, Vladi u kojoj sedi.

Zašto je katastar nekoliko meseci u štrajku? Kako je moguće da onako sposobna žena kakva je Zorana Mihajlović nije u stanju da reši problem ljudi u katastru? Kako je to moguće? Vi rešite onu grupu ljudi koja je štrajkovala zbog švajcaraca. Neustavan zakon ćete doneti da rešite trenutni problem. Namešteni problem štrajka u „Pošti“. Gospođa Mira, direktor, otišla, razgovarala sa ljudima, našli rešenje i problem će biti rešen. Svi mogu da reše problem sa nekim grupama koje štrajkuju, svi odu voljni da razgovaraju sa štrajkačima, sa njihovim predstavnicima, sa sindikatima, da nađu neko rešenje, jedino Zorana Mihajlović neće. Nju ne zanima što katastar štrajkuje. Šta nju briga što katastar štrajkuje?

Ona još kaže, izađe na televiziju i kaže – nije tačno, samo štrajkuje ne znam koliki procenat, ostali rade. Ljudi jadni potrče, kažu – eno rekla ministarka. Dođu, a šalteri zatvoreni.

Znate li vi šta znači to što nekoliko meseci ne radi katastar, čak i samo delimično da je u štrajku? To znači da ljudi ne mogu da dobijaju građevinske dozvole, ne mogu dokumentaciju za legalizaciju, ne mogu da vrše kupoprodaju nepokretnosti, nema gradnje. To je prosto zaustavljanje razvoja u tom delu razvija države Srbije.

Sad neka neko kaže da mi nešto imamo protiv Zorane Mihajlović, a mi ovo naglašavamo – ne, nego mi vidimo šta ta žena radi. Mi vidimo da ona kao agent Skotov u Vladi buši iznutra sve ono što neko drugi možda hoće da uradi i radi to sistematski, vremenom. Mi upozoravali, upozoravali, pa ona ukrade na „Behtelu“ 300 miliona evra. Pa vi opet ćutite, a mi kažemo – neće se ništa desiti po onom zakonu o legalizaciji jer je napravila takve uslove koje niko ne može ispuniti. Vi ćutite, glasate. Sada imate katastar koji ne radi, ona prstom ne mrda. Ide pred Novu godinu, kada je sa roze šlemom otišla, kaže, ide u Predejane ili gde je otišla i neće se vratiti dok se koridor ne završi. Vрати se ona, prođe vreme,

koridor se ne završava. Pravi sprdnju sa državom. Pravi sprdnju sa Vladom. Pravi sprdnju sa narodom.

Dakle, opstruiše državu Srbiju Zorana Mihajlović. Vi joj dozvoljavate umesto da joj vratite ovaj zakon i onaj malopre i da kažete – daj tamo službama da napišu ljudski zakon, pa neka ovde dođe neko drugi. Evo, ministar koji je sada tu neka u ime Vlade govori o tome zakonu, nemamo mi ništa protiv, ali neko mora da predloži nešto što je vredno pažnje. Ovo što Zorana radi, nije vredno pažnje. Zato sve brišemo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

Izvolite, kolega Arsiću.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo, jako je zanimljiva ta priča o štrajku i kako je pokušano da čitava država postane talac jedne male grupe ljudi. Znači, još uvek ne postoje jasno definisani uslovi šta to štrajkači traže od rukovodstva Republičkog geodetskog zavoda ili od Vlade Republike Srbije. Ne smeju da kažu šta traže. Nisu u pitanju plate. Nisu u pitanju uslovi rada. U pitanju je to da Srbiju žele da vrata u 19. vek.

Mnogo je ovde bilo priče o korupciji. Donet je zakon koji je umnogome sprečio ili umanjio mogućnost koruptivnih radnji baš u tom katastru. Ranije je stranka morala sama da ide, da čeka na šalterima, da predaje dokumentaciju, da je šetaju od šaltera do šaltera.

(Vjerica Radeta dobacuje.)

Ja vama, kolegice, nisam dobacivao.

Kada ispunite sve uslove i predate zahtev, onda vaš predmet stoji mesecima da se ne obrađuje, uz uslov da, eto, referent hoće da pomogne, nije do njega, ali oni koji obrađuju predmet treba malo da se pomognu sa jedno 200-300 evrića. Tako se sprovodio postupak u prvom stepenu u katastru, tamo gde se sad štrajkuje.

Štrajkuju zato što više nema 200-300 evrića, jer prvostepeni postupak može da pokrene i notar. To njima smeta. Njima smeta to što su javna ovlašćenja, jedan deo njihovih javnih ovlašćenja dat drugima. Znači, on samo pokreće postupak, ocenjuje. E, to njima smeta. Znači, on samo pokreće postupak, ocenjuje ispunjenost uslova da neko započne postupak knjiženja na nekoj nepokretnosti i pokreće sam pred Katastrom. Kao rezultat imate samo rešenje koje načelnik potpisuje. Notar odgovara za verodostojnost isprave, isto kao i službeno lice u Katastru. I jednom i drugom su data javna ovlašćenja, s tim da notar to radi za nagradu, odnosno naknadu koju mu plaća stranka u postupku, a gospodin u Katastru radi za platu koja se obezbeđuje iz budžeta Republike Srbije.

Pošto oni smatraju da im je mala plata, ili su se mnogo raširili dok su uzimali po 200-300 evrića, odredbe tog zakona treba da budu ukinute ili barem

da se ne primenjuju da bi oni mogli i dalje od svake stranke u postupku da traže po nekih stotinak-dvesta evra. Ljudi, neko će da kaže da to i nije mnogo. Ma to je samo od jedne stranke, od samo jednog postupka. Na stotine ljudi prolazi tamo. To su desetine i hiljade evra za nedelju dana. To su im ovi zakoni onemogućili. Zato štrajkuju.

Da li im treba izaći u susret? Ne, pogotovo tim nekim asocijacijama, pošto i znam neke od tih štrajkača koji predvode i buču ispred „Pošte Srbije“, ispred Republičkog geodetskog zavoda itd., koji su kao radnici nikakvi radnici, evo to vam kažem, nikakvi, ali kao sindikati koji će da zaustavljaju građane da uđu u javnu instituciju, tu su jako uspešni. Isto su nasilni kao i Boško Obradović, koji tuče žene. Ma ne može niko građanina da spreči da uđe u javnu instituciju gde ima pravo da ostvaruje svoj zakonski interes. Nema niko prava.

To rade po onom istom scenariju kao što to radi Boško Obradović, kao što to radi Đilas, kao što to radi predsednik Bastać. I oni isto. Uzeli su šablon, ogrezli su u parama dosad, pa im je to malo, hoće još. Nema više toga. Neka zaborave i neka se vrate na radna mesta. Ako im je mala plata, neka daju otkaz. Građani Srbije ih plaćaju da rade. Ako im se ne sviđa, radna knjižica, na tržište pa se snalazite.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite. Dva minuta, pravo na repliku.

VJERICA RADETA: Ode Arsić sa Zoranom u opoziciju sadašnjoj vlasti.

Kaže – štrajkuje mala grupica ljudi. Ne intervenišem ja zbog pleonazma, Arsiću, jer je mala grupa ili je grupica, ali nema veze, nego zbog činjenice da smo čuli nešto što zaista zdrav razum ne može da primi.

Čovek koji je deo vlasti obaveštava javnost da su ljudi u Katastru uzimali po 200-300 evrića. Niko nije kažnjen. Niko nije uhapšen. Kaže – to je trajalo godinama. To da priča neko iz opozicije, vi bi trebalo da ga napadnete, da kažete – što vi vređate, što vi ovo, što vi ono. Ne, Veroljub Arsić, on ima informacije, on ima podatke. Ovo nisu informacije, ovo su podaci. Arsić ima podatke da su zaposleni u Katastru uzimali 200-300 evrića, pa su im sada Arsić i Zorana nekim zakonom to zabranili i sada oni štrajkuju. Ako je to tačno, onda je prosto neverovatno. Tek to je razlog da Zorana više ne može biti ministar.

Kako je moguće da nije pokrenut nijedan postupak, da niko nije uhapšen, da niko nije u zatvoru? Ako je ovo tačno, pa što onda narod da trpi? Onda terajte sve iz Katastra. Dovedite druge ljude ako je ovo tačno.

Zbog vaše nesposobnosti, zbog Zoranine opstrukcije države – zapamtite, ljudi – vrlo brzo ćete videti koliko smo bili u pravu. I nemojte da vam bude neprijatno, bar ćutite, nemojte da je branite. Zbog njene opstrukcije države i Vlade u kojoj sedi imamo štrajk Katastra, šta god da je razlog.

Poslovi koje obavlja Katastar su za ovaj narod toliko bitni, toliko životno važni da država taj problem mora da reši kako god. Ako država može da ukrade čoveku auto, što ne može da reši štrajk Katastra?

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Izvolite, kolegice.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Da je takav kaos koji je nastao u katastru i sa rešenjima po žalbama građana u drugom stepenu, da je za sve to odgovorna Zorana Mihajlović tvrdili smo još pre više od dve godine, kada je prvi put kolega Petar Jojić podneo poslaničko pitanje. U tom trenutku bilo je 36.000 nerešenih sporova u katastru u žalbenom postupku, u drugom stepenu, i mi smo to rekli, odnosno kolega Jojić sa govornice i ovde direktno u lice Zorani Mihajlović. Ona nas je ignorisala. Gleda negde, namešta frizuru. Baš je briga.

Verujte da su ljudi došli u ogromne porodične probleme. Zbog toga što nisu mogli da dobiju ta rešenja kada su izrazili žalbu, niti su mogli da prenesu stanove i druge nekretnine na svoju decu, nažalost, u postupcima razvoda supružnika, da deca ostvare pravo, roditelji, ostavine, alimentacije i sve to. To je jedan opšti kaos nastao. Tek onda kada smo mi srpski radikali alarmirali javnost i kada je ona videla da je to više stvarno neizdrživo, odnosno da mi znamo šta se tamo radi...

Pazite, kolega Marinkoviću, to je bilo 2017. godine, a ovo je 2019. godina, koliko je trebalo da dođe, da eskalira sve to, a pod njenim je ministarstvom čitava služba. Izvadila je 36.000 predmeta iz fioke i oni još uvek nisu rešeni. Je li to nije dovoljan razlog? Ona je otputovala napirlitana tamo sa Vučićem u Kinu. Ona ne voli ni Ruse ni Kineze, ona voli Amerikance, „Behtel“, Skota, nego je ona tamo verovatno još da ih i špijunira, da vidi šta se tamo radi.

Neverovatno je da vi ne shvatate da ćete jednog dana da nam budete na neki način zahvalni za sve ovo što pričamo. Pogledajte kroz istoriju novijeg parlamentarizma. Od 1990. godine do današnjeg dana, kad god smo nekom ministru, pa o tome smo i knjige objavljivali, govorili da je ušao u to, to i to, ispostavilo se da smo bili u pravu. Vi nemate odgovor, a njena bahatost je već više dostigla krajnje granice. Onda sada kažete da su tamo ljudi korumpirani i koja je tarifa, koliko oni uzimaju.

Znate, ja nemam dobro mišljenje ni o radu katastra u mom rodnom gradu. Oni isto ne rade posao kako treba, u najvećem delu. Pa šta sada to znači? Da zagovaram ovde kao narodni poslanik iz Kragujevca da se oni svi otpuste? Ne, nego da ministar podnese ostavku, a da se promene načelnici, da se da neki pravilnik tim ljudima kako efikasno da rade da građani ne trpe ogromnu štetu. Ne samo građani, nego i privreda.

Kažete – podstičemo to preduzetništvo, drugi neki tzv. mali biznis. Mnogi ljudi zavise od toga i od tog katastra da bi krenuli u neki posao, neko da bi prodao neku nekretninu, neko da bi preveo sa oca na sina to imanje da bi taj neko konkurisao kod Nedimovićevog ministarstva za podsticaje u poljoprivredi i sve tako ide u krug i sve zavisi od toga da li neko sada može tamo nekoga da pozove ili ne.

Da ulazimo u to da su ljudi korumpirani i da imaju određene tarife, znate, ne bih se usudila, jer to je veoma osetljiv teren da se na takav način priča. Na kraju krajeva, ako vlast ima bilo kakve sumnje u tako nešto, postoje inspekcijski nadležni organi, postoje NN prijave i prijave imenom i prezimenom. Pa šta onda radi i lokalno tužilaštvo? Šta onda radi policija? Ali mene više ništa ne čudi, jer su mnogi gladni kriminalci na slobodi.

Pa ljudi moji, pre 15 dana oni vam upadoše u RTS sa onom motornom testerom. Taj je i dalje poslanik. Ovaj se šeta slobodan umesto sve to da ste rešili kako treba, da pokažete snagu države, da onaj ko je to uradio, odgovara. I na kraju, neka uzme advokata, pa ako može, neka se brani za ta konkretna dela. To su zaista vrlo ozbiljna dela, opasna po državu i društvo koja su ti pojedinci uredili.

Ja idem slobodno i normalno i u javnom prevozu i šetam po ulici. A gde su oni? Ko njih štiti? Još sad, na kraju krajeva, vrhunac svega jeste da optužujemo neke javne službenike, a imate ovog izdajnika Radu Trajković, koja traži, molim vas, zaštitu policije, koja je direktni saučesnik svih tih zlodela i, na kraju krajeva, takve politike koju sprovode šiptarski zločinci na KiM i nju sad štiti policija i građani Srbije to plaćaju.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jovanović.

Reč ima dr Vladimir Orlić.

Izvolite, kolega Orliću.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dobro, razumem želju da se u široj raspravi više različitih tema, koje se smatraju interesantnim javnosti, izbaci u prvi plan, mada zna sigurno predlagrač amandmana da, i kada smo raspravljali o ovom zakonu koji se tiče prostornog planiranja, nije bilo reči o legalizaciji, kao što ni sad u ovom zakonu nije reč o štrajku Katastra. I jedan i drugi se odnose na nešto što je, rekao bih, od prvorazrednog značaja za Republiku Srbiju. Dakle, reč je o načinima da se uvede dodatna efikasnost u izgradnji objekata linijske infrastrukture. Dakle, za građane koji slušaju, da razumeju to bolje, pričamo o putevima i prugama i da se uvede dodatna efikasnost tamo gde je potrebna. Zaista jeste kada je reč o projektima koji su od posebnog značaja za Republiku Srbiju.

Dakle, usvajamo rešenja, ja se nadam već koliko sutra, koja će omogućiti da se ta efikasnost postigne kroz uvođenje mogućnosti da se posao izvodi u fazama, da se, kada je reč o Zakonu o planiranju i izgradnji, dođe do dozvole,

koja je posle osnov da se obezbedi finansiranje. Kad se obezbedi finansiranje, deo po deo, tamo gde je pravno regulisana situacija na propisan način, da mogu radovi da se izvode, da to ne čeka sve zajedno, jer to čekanje mnogo košta. I ovde, da se ti poslovi koji su neposredno vezani za ono što se radi u Katastru mogu bukvalno, evo kolokvijalno rečeno, otčepiti, jer to čekanje može da bude jako dugo, a to čekanje puno košta.

Kakvi projekti i zašto je to važno, da čuju naši građani. Projekti vezani za plan od 2019. do 2021. godine, po planu Ministarstva, infrastrukturni projekti od značaja za Republiku Srbiju u vrednosti procenjenoj na oko pet milijardi evra. I sad, slušajte o čemu je reč. U putnoj infrastrukturi reč je o izgradnji auto-puta, deonica Preljina–Požega, o izgradnji Moravskog koridora, deonica Pojate–Preljina, o izgradnji auto-puta Beograd–Sarajevo, o Fruškogorskom koridoru, deonica Novi Sad – Ruma, o saobraćajnici Ruma–Šabac, o auto-putu Šabac–Loznica, tzv. brzoi saobraćajnici, o izgradnji auto-puta Niš–Merdare, o obilaznici oko Beograda, Kragujevac–Batočina. U železničkoj infrastrukturi brza pruga Beograd–Budimpešta, rekonstrukcija pruge Jajnici – Mala Krsna, rekonstrukcija Niš–Dimitrovgrad, rekonstrukcija pruge Niš–Brestovac.

Kad se zna, a zna se da je ovde reč doslovce o desetinama kilometara po trasi i hiljadama različitih poslova koji se tiču katastra neposredno, mislim da je potpuno jasno zašto je potrebno da ove poslove učinimo efikasnijim. To je jasan interes Republike Srbije i svi građani će, ako to podrazumeva uređenje zakona na pravi način, sigurno će to svako od nas moći samo da podrži.

Da to ima veze i sa ovim ljudima koji su tokom rasprave pomenuti, konkretno sa onima koji su marširali sa vešalima na ulicama Beograda, potom upadali sa električnim testerama u RTS, tamo se vandalski ponašali, razbijali vrata, prozore, uništavali inventar, pretili novinarima, pretili da moraju da ih puste u program inače će verovatno one električne testere da upotrebe, isti ti koji danas demoliraju gradilište u centru Beograda i na Kalemegdanu, oni, siguran sam, sa ovom vrstom projekata nikada ne mogu imati ništa.

Dakle oni, pod jedan, nisu bili u stanju da izvedu tako važne projekte kao što su izgradnja auto-puteva ili brzih pruga. Pod dva, nije ih bilo briga. Dakle, oni o ovim stvarima nikada razmišljali nisu. O čemu su razmišljali, jako dobro znamo, a o tome svedoče one stotine miliona prometa u Đilasovim firmama, o tome svedoče oni milioni evra za koje ni gospod bog ne može da objasni odakle Jeremiću na njegovom računu sa egzotičnih destinacija.

O čemu su razmišljali i čemu su se nadali, sve znamo jako dobro, sve razumemo jako dobro i zato su tu gde jesu. Na pitanje – to je predlagrač amandmana pomenuo – da li treba da ih rešimo, biće da je njih narod rešio trajno. Između ostalog, to vidimo i po tome što oni u ovu salu više da privire ne smeju. Ne smeju tom narodu u oči da pogledaju, da mu se u direktnom prenosu obrate i objasne šta to zaboga rade, da objasne na šta to liči i šta ovoj zemlji žele

kada bukvalno fašističkim metodama na žene nasrću, kada ljudima prete, kada uništavaju imovinu koja pripada svim građanima ove zemlje. Iz Doma Narodne skupštine i drugih institucija su se povukli tamo gde sami smatraju da im je više mesto, a to znači, kako su najavili, u neki park i u neku šumu, gde planiraju da kampuju i da sami sebe proglašavaju za nekakve paralelne institucije.

Da su oni već u izvesnom smislu dostigli zasluženu sudbinu, dokaz vam je ono što se dogodilo juče. Juče su ostali ovi fašisti iz Dveri bez još jedne poslaničke grupe. Zaključili su ljudi da to sve zajedno odavno nikakvog smisla više nema. I zbog toga što su krali, ajde sami sebe, tu svoju stranku, za koju ne vole da pominju da je stranka, ali jeste, tako je registrovana, nego ljotićeveci ne vole da koriste taj termin, ali je to njihova intimna stvar, dakle što su potkradali sami sebe, jedni druge varali i nameštali pa su se posvađali, to je manji deo problema, ali što jedni druge optužuju i sami sebe optužuju da su krali državu, budžet, e, to je jasan dokaz da će ostati bez poslaničke i bilo koje druge grupe. Ne samo u sazivu ovom ili nekom sledećem, nego će ostati bez prilike da bilo kada zavrede jedan jedini glas na izborima.

Pogledajte njihova istraživanja i, ako oni sami kažu da se među tim ljudima koji se okupljaju na Đilasovim protestima 60% gadi svih njih kao političara, a od preostalih da 2% podržava Đilasa taman koliko i Radulović, otprilike su jednako relevantni, to je malo više nego Jeremića a malo manje nego Dveri, a da niko od njih među svojim pristalicama nema ni 5%, da među svojim potencijalnim glasačima nema ni cenzus, potpuno vam je jasno – oni su tamo gde i treba da budu, zato što su to sami zaslužili. Neće narod u Srbiji, pa ni ti za koje Đilas, Jeremić i Obradović smatraju da mogu da ih prevare, neće ni oni kabadahije, siledžije, huligane i lopuže. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Veroljub Matić.

VEROLJUB MATIĆ: Zahvaljujem.

Rekao bih nešto kratko da ne ostane ovde nešto nerazjašnjeno. Kolega Arsić kada je govorio, govorio je o malom broju, da ne bude da generalizujemo da su svi koji rade u Republičkom geodetskom zavodu i u katastru korumpirani itd. Pošto ja dolazim iz te baze, pošto sam te struke i ceo život sam radio tamo, vrlo dobro znam kako se radi, šta se radi, koji je kvalitet posla i efekat svega toga.

Tačno je ovo što se reklo. Nijedna ozbiljna država ne može dobro da funkcioniše ako Republički geodetski zavod ili ta struka ne funkcioniše na pravi način. Negde je u različitim zemljama različito organizovano, ali jednostavno su katastri, kako se to popularno kaže, ili Republički geodetski zavod, mirođija u svakoj čorbi. Jednostavno, tako je uspostavljen sistem i to i nije loše. Ali šta se dešava tu? Dugi niz godina postoji nasleđe u Republičkom geodetskom zavodu, prvenstveno na nivou plata. Tamo su bila dozvoljena određena primanja, da li su ona bila kako treba ili ne, ali su se dugo godina provlačila.

Činjenica je i osnovno je bilo da to pređe u legalne tokove. Znači, to je bilo pre desetak godina, pre petnaestak godina. To tako funkcioniše.

Ako je neko korumpiran u Republičkom geodetskom zavodu, naravno da treba da odgovara za to i da uđe u zakonsku proceduru i da svi organi koji su nadležni za to sprovode mere u skladu sa zakonom. Svi ostali nisu u tom delu i ne treba generalizovati.

Drugo, radi se o jako specifičnim oblastima, gde jednostavno moraju postojati određena specifična znanja. Ako je to tako i ako u toj posebnoj organizaciji postoji 80% tehničke struke, znači da taj posao zahteva, kažem, ta specifična znanja. Ako su specifična znanja u toj oblasti takva, mislim da moramo razmisliti da li ta određena znanja i tu vrstu posla treba možda i nagraditi na jedan poseban način.

Zato predlažem da Vlada i Ministarstvo i rukovodstvo Zavoda imaju određen zajednički stav da to predlože i mislim da rešenjem tog pitanja ne bismo imali problem pitanja ni građana, ni države što se tiče Republičkog geodetskog zavoda. Tako da, jednostavno, zbog jedne istine i ljudi koji tamo rade, treba reći da je to ovako. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Matiću.

Poštovani narodni poslanici, u skladu sa članom 87. Poslovnika Narodne skupštine, sada određujem pauzu u trajanju od jednog časa.

Sa radom nastavljamo u 15.00 časova. Hvala.

(Posle pauze – 15.05)

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom, 13. tačka dnevnog reda.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik dr Aleksandar Martinović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite, kolega Periću.

SRETO PERIĆ: Gospodine predsedavajući, jedan kolega iz skupštinske većine je malopre pokušao da objasni kako je ovaj zakon o izmenama i dopunama Zakona o upisu u katastar nepokretnosti i vodova nasušna potreba. Čak je naveo određen broj infrastrukturnih projekata koji su realizovani ili je realizacija u toku.

Ali mi radikali ne nasedamo na te priče. To uopšte nije sporno. Ne mora čovek da poznaje ministra za građevinarstvo, saobraćaj i infrastrukturu, dovoljno je da pogleda predloge zakona koji dolaze u skupštinsku proceduru i da vidi dinamiku predlaganja izmena i dopuna tog zakona i da zaključi da ministar koji vodi ovo ministarstvo ne gleda duže od metar unapred.

Pretpostavljam da gospođa Aleksandra Damjanović ima jedan problem, malo je sada nezgodno što pominjem to ime, ona nema mogućnost da odgovara, ona ima kontinuitet u ovom ministarstvu, od Velimira Ilića, Olivera Dulića, sada gospođe Mihajlović, i verovatno je i vama više muka od ovih naglih promena naprečac koje ne daju nikakav rezultat.

Niko ne spori bilo koji projekat. Pogledajte, „Bratoljub“ je premostio Drinu; sa tunelom Beograd je bliži 50 km. Vi se pitate zašto ja danas već drugi put pominjem ovo. I ne zavidim nego mi je čak drago kada čujem da se u pojedinim delovima Srbije otvaraju nove fabrike, grade infrastrukturni objekti, a ovo je mesto gde je sedam godina SNS na vlasti i ni jedan jedini objekat, ne računajući ovaj most, nije urađen. Nijedna fabrika nije još ni na vidiku da se otvori. Ovaj most, koji je u građevinskom smislu potpuno završen, mnogo bi značio ne samo građanima Ljubovije nego kompletnom tom delu, i dve države bi povezao, to je Republika Srpska, Srbija, Bosna i Hercegovina, i onda bi sa izgradnjom tunela put do Beograda bio kraći do 50 km. Možda bi nekim investitorima u tom slučaju ova destinacija, kako se to često kaže, bila interesantna i zanimljiva.

Glavni krivac zbog čega – ovo je izjavio sadašnji predsednik Republike Srbije pre pune dve godine u Banjaluci – jedini krivac zasada zašto ovo nije u funkciji jeste Zorana Mihajlović. A to je ono kada ona kaže – mi ćemo sada da rešavamo imovinskoppravne odnose tako što je dovoljno, odnosno ući ćemo u početak gradnje, a biće dovoljno da to rešimo do upotrebne dozvole. Pitanje je da li će to i dotada da se reši. Ovo pitanje ako još nije rešeno, onda nisam siguran da će bilo šta što ona obeća biti rešeno u nekim predviđenim rokovima.

Ne treba da nas ubeđujete kako su infrastrukturni objekti i fabrike našim građanima potrebni. To je zaista činjenica. To je nešto što svaki normalan čovek može samo da poželi. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vama, kolega Periću.

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 15. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POSTUPKU REGISTRACIJE U AGENCIJI ZA PRIVREDNE REGISTRE (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici Vjerica Radeta, Nataša Sp. Jovanović i Ružica Nikolić.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za privredu, regionalni razvoj, trgovinu, turizam i energetiku, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 12. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite, kolegkinice Radeta.

VJERICA RADETA: Hvala.

Pre ove malopre ničim izazvane pauze raspravljali smo, evo malopre smo završili taj deo zakona o upisu u katastar nepokretnosti, odnosno predloga zakona. Zamislite, zakon se zove Zakon o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova, i kolega koji je govorio pre kaže da smo mi pogrešno, u okviru rasprave o ovom zakonu, govorili o štrajku u katastru zato što štrajk nije tema zakona. Onda se čovek raspričao. Ja sam samo deo zapisala, sve što nema veze sa katastrom a što je on pominjao, pa samo sada da vam kažem koje bi sve zakone, ministre, trebalo da nam predložite da bismo pratili taj tok.

Ovo je samo jedan delić. Znači, potreban bi nam bio zakon o Moravskom koridoru, zakon o obilaznici oko Beograda, zakon o pruzi Jajinci – Mala Krsna, zakon o marširanju sa vešalima, zakon o Đilasovim firmama, zakon o kampovanju u parku, zakon o fašistima iz Dveri itd. Što se nas tiče, potpuno je legitimno govoriti i o ovome u okviru bilo koje tačke dnevnog reda, ali je u najmanju ruku nefer skretati pažnju da poslanici SRS pričaju mimo dnevnog reda zato što pričaju o vama bolnoj temi, o štrajku u katastru, u okviru zakona o izmeni zakona o postupku upisa u katastar nepokretnosti. Dakle, ovo sam vam samo ilustrativno stavila do znanja kako vi razmišljate, kakvi su vam aršini i šta za vas znači reč demokratija.

Kada je u pitanju ovaj zakon o izmenama i dopunama Zakona o postupku registracije u Agenciji za privredne registre, ove izmene ništa suštinski ne znače i to je uvek taj problem što vi, kada u startu donosite zakone, ne razmišljate o tome da treba doneti sveobuhvatan zakon. Ovaj zakon je donet 2014. godine pa ga sada usklađujete, 2019. godine, sa zakonom koji je donet 2016. godine i to sada po hitnom postupku. Hitnost znači da, ako se ovaj zakon najbrže moguće ne donese, desiće se ko zna kakve posledice, nekakve katastrofalne, drastične, dramatične itd. Ali šta je onda bilo od 2016. do 2019. godine? Zašto se jednom

ne uozbiljite kada predlažete ove zakone? Mi vam stalno skrećemo pažnju da mi ovo ozbiljno radimo i da vodite računa da na taj način i vi radite.

Mi smo takođe kroz naše amandmane, kao što ste vi usklađivali ovaj vaš predlog sa tim zakonom iz 2016. godine, i mi smo našim amandmanima usklađivali samo neku terminologiju. Onda vi kažete da to ne utiče na zakon jer je to samo neka šminka, otprilike tako, niste taj izraz upotrebili, a vi ovde šminkate zakon i onda je to zakon o kojem treba ovde da se raspravlja.

Dakle, i vi iz Vlade kao i skupštinska većina morate ozbiljnije da pristupite svom poslu. Nemojte da živite u oblacima. Život je čudo. Promene su česte. Ljudi sve vide, sve čuju, pa čisto vodite računa.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Reč ima dr Vladimir Orlić.

Izvolite, kolega Orliću.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala još jednom.

Pošto je, čini mi se u dva navrata, pao i osvrt na ono što sam ja rekao tokom dosadašnje rasprave vezano za prethodni zakon. Mi smo govorili o linijskoj infrastrukturi. Znači, mi smo precizno govorili o putevima i o prugama. U vezi sa tim ja sam rekao da je neposredna korist koja se očekuje od Predloga zakona da se tu uvede dodatna efikasnost, da se tu učini da ono što je od neposrednog interesa za Republiku Srbiju, i u tom smislu sam rekao da je to važna tema, bude efikasnije, da bude jeftinije i da bude završeno što pre kako bi bilo na korist građanima Republike Srbije. Ja sam u tom kontekstu pomenuo i auto-put, i moravski koridor, fruškogorski koridor, različite druge saobraćajnice. Zaboravio je predlagač amandmana da pomene i brze pruge i sanaciju različitih drugih pravaca.

Kakve to ima veze sa ovim o čemu pričamo? Pa apsolutno svakakve. Znači, nije Predlog zakona ni o bilo kakvom štrajku, kao što ni onaj o prostornom planiranju nije bio o legalizaciji. I jedan i drugi tiču se velikih infrastrukturnih projekata. Pet milijardi evra je procenjena vrednost svih ovih važnih projekata o kojima smo govorili i danas.

Pošto je predlagač amandmana komentarisao i učešće državne delegacije koju predvodi predsednik Republike Aleksandar Vučić na skupu u Narodnoj Republici Kini, neposredno vezano za ove teme, današnja vest – nadležni ministar, gospođa Mihajlović, potpisala je danas u Pekingu više sporazuma između Srbije i Narodne Republike Kine za realizaciju projekata u drumskom i železničkom saobraćaju. Dame i gospodo narodni poslanici, ovo o čemu mi pričamo danas, potpisano je.

Sa predsednikom *China Road and Bridge Corporation* potpisan je Protokol o saradnji na projektu fruškogorskog koridora. Dakle, ne treba vam poseban zakon, ovo je dobra stvar; za brzu saobraćajnicu Novi Sad – Ruma, takođe bez potrebe da se pravi poseban zakon, još jedna dobra stvar i

neposredno u vezi sa temom; Okvirni sporazum o rekonstrukciji i modernizaciji železničkih deonica na Koridoru 10 pruge Beograd–Niš–Preševo sve do granice sa Severnom Makedonijom; Memorandum o razumevanju i saradnji radi realizacije projekta izgradnje obilaznice oko Beograda, deonica Bujanj Potok – Pančevo itd. Pošto je bilo pitanja šta radimo danas na ove teme, pošto je bilo pitanja koja je svrha odlaska u Narodnu Republiku Kinu. Mi dobre rezultate sa te posete, evo, nismo ni sednicu završili, a već imamo.

Dame i gospodo, ovo je danas u Srbiji još jedna realnost, bez potrebe da se ponovo bavimo posebnim zakonima koji su vezani za one što nose vešala, koji su vezani za one što huliganski demoliraju gradilišta u centru Beograda i na Kalemegdanu. Ja sam ih pomenuo isključivo zato što ih je u tom trenutku pomenuo predlagač amandmana o kom smo raspravljali.

I da znate, jedan od glavnih razloga frustracije tih ljudi jeste apsolutna politička nemoć. Ti ljudi ovim stvarima, koje su dakle apsolutna realnost u Srbiji danas, izgradnji novih auto-puteva, izgradnji brzih saobraćajnica, pa i fabrika, o kojima smo govorili pre minut ili dva, nikada neće moći da priđu ni blizu. Ti ljudi neće moći nikada da se pohvale podatkom, a ova vlada i vlade koje podržavaju poslanici Srpske napredne stranke mogu time da je od 2014. do 2018. godine izgrađeno 295 kilometara novih auto-puteva u ovoj zemlji, da je asfaltirana trasa auto-puta kroz Grdeličku klisuru dužine preko 26 kilometara, to je Koridor 10, a na Koridoru 11 je pušteno u saobraćaj 40 i više kilometara deonice Ljig–Preljina, 12 km na „Ipsilon kraku“, izgrađen Most Mihajlo Pupin, izgrađen most Ljubovija–Bratunac, o kom smo takođe danas govorili, proširen je granični prelaz Batrovci, i to je samo jedan segment infrastrukture.

Ja vam, dame i gospodo, govorim samo ono što vidim kao najjasnije istaknuto sa ovog kratkog izveštaja pri vrhu jedne strane, a tih strana ima puno. O tim stranama mi možemo da pričamo ceo dan današnji i da nastavimo sutra. To su stvari koje danas Srbija može da priušti. To su stvari koje danas Srbija obezbeđuje svom narodu i svojoj deci. I to su stvari kojima nikada neće moći da pariraju Đilas, njegov mali Bastać, njihovi fašisti iz Dveri i svi ostali koji su pobjegli iz Narodne skupštine u park preko puta, i dalje odavde uzimajući i putne troškove i plate i dnevnice i stanove koje im plaća narod u Srbiji. Tim stvarima nikada neće moći da konkurišu ni tim svojim vešalima, ni premlaćivanjem žena, ni motornim testerama. Ti ljudi su ostali duboko zaglavljani u prošlosti, dok danas maštaju da su neke devedesete godine, zato što se nadaju da će tako biti malo više šanse za njih i da će ponovo biti mladi i možda lepi kao nekada. Oni su relikti prošlog veka i mračnih vremena u koje Srbija neće da se vraća.

Nasuprot njih, Aleksandar Vučić, čovek trećeg milenijuma, koji ove stvari realizuje ovako, i znate šta je dobro, nastaviće da ih realizuje toliko uspešno da ovi fašisti, sa zakonima ili bez njih, u Srbiji nikad šansu imati neće. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Na član 12. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Izvolite, koleginice Nikolić.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem, gospodine Marinkoviću.

Dame i gospodo narodni poslanici, amandman koji smo podneli na član 12. glasi da se tekst „dostavljanje pismenog otpravka odluke“ zameni tekstem „dostavljanje pisanog otpravka odluke“, jer pisani i pismeni imaju različito značenje.

Zatim, iznela bih nekoliko sugestija na rad APR-a, a vezane su za brisanje iz registra. Ukoliko preduzetnik ne dostavi uverenje nadležne organizacione jedinice poreske uprave kojom se potvrđuje da na dan izdavanja uverenja preduzetnik nema neizmirene poreske obaveze po osnovu poreza na prihode od obavljanja samostalne delatnosti i doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje koje nije starije od pet dana u momentu podnošenja zahteva za brisanje iz registra i uverenje ili potvrdu poreske administracije nadležne jedinice lokalne samouprave kojom se potvrđuje da na dan izdavanja uverenja preduzetnik nema neizmirene obaveze po osnovu lokalnih komunalnih taksi i slično i ukoliko preduzetnik ne dostavi ova uverenja, APR neće izvršiti brisanje iz registra.

Po zakonu, dug preduzetnika prema trećim licima pada na teret fizičkog lica koje je osnovalo preduzetničku radnju. To znači da neizmireni porezi i doprinosi padaju na teret osnivača preduzetničke radnje. Dug preduzetnika nastaje jer preduzetnici nemaju novca da izmire svoje obaveze prema državi, a ovakvim postupkom zatvaranja država ih tera u još veći dug. Na primer, preduzetnik odluči da zatvori radnju, nije plaćao poreze i doprinose nekoliko meseci jer nije imao sredstava, jer nije imao posla, a APR neće da izvrši zatvaranje jer nisu izmireni porezi i doprinosi. Na taj način ih tera u veći dug, jer se na dug obračunavaju i velike poreske kamate.

Trebalo bi preduzetniku dozvoliti da zatvori radnju i da se ustanovi dug koji će vlasnik plaćati u nekoliko rata, jer su najveći pokretači privrede mala i srednja preduzeća, i preduzetnicima treba dati podsticaj da ne odustaju od preduzetništva, a ne da ih ovim velikim kamatama terate u dužničko ropstvo. Zatim, ono što se dešava na dan kada se predaju završni računi, a često se dešava da sistem u APR-u padne jer previše korisnika u tom momentu šalje završne račune i u tom slučaju bi trebalo produžiti rok za naredni radni dan ukoliko sistem nije radio više od jednog sata. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vama, koleginice Nikolić.

Na član 12. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Izvolite, koleginice.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Pa kako bi mogli, gospođo Nikolić, evo da kažem malo mojoj koleginici, recimo u Kragujevcu preduzetnici to da reše? Da se obrate Srđanu Milivojeviću, šuraku Radomira Nikolića, koji je bio istaknuti član...

(Vjerica Radeta: Da nije to onaj iz Kruševca? Onaj otporaš?)

To je taj, iz Kruševca. A ne, nije on otporaš. I ovaj se isto zove Srđan Milivojević. Bio je istaknuti član G17+ u Kruševcu, ali je šurak Radomira Nikolića. Taj vedri i oblači u Poreskoj upravi Kragujevac.

Znači, ako vi hoćete da ostvarite pravo po zakonu koji smo mi ovde izglasali, odnosno vi, o reprogramu, o čemu govori koleginica Nikolić, da bi se neko brisao iz registra i da bi ti ljudi, preduzetnici koji su iz raznih razloga, što porodičnih što drugih okolnosti, u nemogućnosti da dalje obavljaju taj posao, a ostao im je neki poreski dug, naravno da će APR da konstatuje da to nije moguće zato što postoji taj dug u Poreskoj upravi.

Međutim, taj gospodin ne da ne poštuje taj zakon, već izrazito bahato određuje, u gradu iz kojeg čak i nije, što je veoma bitno jer on ne poznaje ni privredne subjekte u gradu, na takav način razrezuje kome šta hoće ili tako. Ima i ona svastika, pominjala je koleginica Radeta, ta je iz Jagodine došla, isto Radomira Nikolića, pa kum, pa prijatelji i zato grad u kojem živim i u kojem sam rođena propada, jer vam je takav nesposobnjaković na čelu gradske vlasti.

Što se tiče ovog amandmana, i veoma bitno pitanje, gospodine Đorđeviću, jeste pitanje usaglašavanja evidencije iz APR-a, Agencije za privredne registre, i obaveza koje su oni imali i nadležni organi vezano za rok koji je istekao 31. januara ove godine, a tiče se evidencije stvarnih vlasnika. Mene sad zanima da li ste upoznati sa time da li je taj posao uspešno završen. Zakon je izglasan u junu prošle godine. Dakle, rok je bio do kraja januara ove godine da se izvrši evidencija stvarnih vlasnika.

Zašto potenciram to? Upravo iz razloga što ste i vi suočeni sa time da kod ovih koji ne prisustvuju sednicama Skupštine u svim tim strukturama, videli smo kakvim se sve mahinacijama bavio Vuk Jeremić, i onda nemojte da vas začudi ako on ima još neko, pored ovog svog borda prevaranata, privredno društvo koje je povezano sa njim. Da li ste uspjeli, dakle – da, to bi bilo građanima i svim regularnim privrednim subjektima važno – da izvršite evidenciju da li su vlasnici pojedinih privrednih društava stvarni vlasnici? Da li ste to uradili sa Upravom za sprečavanje pranja novca, sa Ministarstvom unutrašnjih poslova Republike Srbije? Jer, ako niste ukrstili sve te podatke iz APR-a i ove iz evidencije vlasničkog kapitala i iz Uprave za sprečavanje pranja novca, onda nemojte da nam pričate da je borba protiv korupcije u zamahu jer, znate, sve to mora da bude jasno definisano.

U normalnim, razvijenim zemljama prvo će da vas pitaju za poreklo kapitala pa tek onda možda za to kada ćete neke obaveze da izmirite. Naravno,

i to im je bitno, da svako svoje poreske i druge obaveze prema državi, prema jedinici lokalne samouprave na vreme izmiruje. Ali to poreklo kapitala, pa znate, i vi putujete, gospodine Marinkoviću, u razne zemlje i znate da to štiti suverenitet jedne zemlje.

Šta sad to znači? Nekontrolisani upliv kapitala, raznorazna privredna društva, otkud mi znamo koga su oni, recimo, doveli, koga su šiptarski teroristi pod imenom tog i tog poslali da peru pare od droge i od tih narko-kartela. Zato je veoma važno da nam nadležni državni organi, pa i ministri, kažu, izađu sa tim podacima da li je to konačno bilo moguće da se reši i da li je izvršena stvarna provera toga, jer će u suprotnom moći svako da vršlja kako god hoće.

Kad neko dođe, mi smo dakle za to da se potpuno liberalizuje zapošljavanje stranaca i o tome smo pričali juče i danas, ali da li je u pitanju naš rezident ili je strani, kad on dođe u Agenciju za privredne registre, on mora da donese samo određenu dokumentaciju i po nekoj logici stvari za tri ili za pet radnih dana, uglavnom te službe to dobro rade i zaista su efikasni, izdaje se rešenje o upisu u privredni registar. A šta se iza toga krije, e, to je sad pitanje za sve ove o kojima sam pričala u izlaganju po ovom amandmanu.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jovanović.

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 16. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZALOŽNOM PRAVU NA POKRETNIM STVARIMA UPISANIM U REGISTAR (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici: Vjerica Radeta, Nataša Jovanović, Ružica Nikolić, Sreto Perić, Milorad Mirčić, Aleksandra Belačić, Nemanja Šarović, Petar Petrović, Petar Jojić i Aleksandar Šešelj.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovo je predlog zakona koji je, kako nam je napisano u obrazloženju, podnet po nalogu Svetske banke i mi se prosto ježimo više na ovaj vaš poslušnički stav. Šta god vam ko zatraži iz belog sveta, vi – izvolite, evo zakon, evo predlog zakona. A što taj zakon nema veze sa realnošću, što nema veze sa primenljivošću u Republici Srbiji, što je to u koliziji sa nekim drugim našim propisima, Ustavom često, vas to jednostavno nije briga.

Ove dopune, odnosno izmene su zaista čisto onako nešto reda radi, ništa suštinski, pa ste onda reda radi menjali i naslov, pa je na Zakon o založnom pravu na pokretnim stvarima upisanim u registar dodato i stvarima i pravima, kao da nešto sada to suštinski menja. Kako je to moglo sve ove godine otkada je taj zakon donet 2003. godine? Nema potrebe da sve što je predmet zakona bude napisano u samom naslovu, ne mora naslov biti tako opisan.

Ali je interesantno vaše obrazloženje. Vi ne prihvatate amandman i onda objašnjavate da je predlog zakona, dopunjuje se naziv zakona i dodaje se ova reč koja se dodaje, i vama je to obrazloženje zbog čega amandman ne prihvatate. Mi kažemo – eto, baš iz tog istog razloga treba da prihvatite. Rekli smo vam više puta. Probajte nekada da nam se suprotstavite argumentima, a ne nekom praznom pričom, kao što ste ovde u obrazloženju napisali da je jedan od zahteva Svetske banke koji bi doveo do boljeg pozicioniranja Republike Srbije, zahtev da se predmet zaloge i obezbeđeno potraživanje opišu tako da budu određivi, bez preciznog navođenja podataka o svakom predmetu i svakom potraživanju, čime se delimično odstupa od dosada važećeg načela specijalnosti.

Dakle, gospodo pravnici, ne moram ponovo da vam čitam, ali ovo je nešto što je apsolutno neprihvatljivo i što vi sebi dozvoljavate da napišete sve što vam padne na pamet. I da li onda mislite da se ovo ne čita, da ovo ne ostaje i u trajnim arhivama? To prosto nije normalno.

Dakle, mi nećemo glasati za ove vaše izmene. Ako mislite da treba u zakonu nešto stvarno da se menja, onda lepo, posle toliko godina, dakle zakon je iz 2003. godine a poslednja izmena iz 2011. godine, mada u ovoj oblasti, u oblasti založnog prava koje je regulisano Zakonom o obligacionim odnosima nema nekih dramatičnih promena, ali ako vi mislite da hoćete nešto da uradite, onda predložite nove zakone pa da se malo ozbiljno pozabavimo ovom problematikom. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Pravo na repliku ima Veroljub Arsić, ovlašćeni predstavnik SNS-a.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, valjda nas život uči da nijedan zakon nije savršen i on, kada uđe u primenu, pokazuje neke svoje nedostatke. Druga stvar, valjda i civilizacijski napredujemo, pa se ukazuje potreba da se određeni zakoni promene, odnosno prilagode činjeničnom stanju.

Ovde posebno, što se uvek pojavljuje jedan otpor, ako je neko od međunarodnih finansijskih institucija, u najboljoj nameri predložio nešto Vladi

Republike Srbije da neki problem reši u nekom zakonu, uvek se postavlja, da kažem, ta sumnjičavost da se sve to radi u interesu bankarskog sektora, kao da su banke jedini poverioci kojih ima u državi. Slažem se da su možda najveći broj banke, ali i svi koji se bave nekom određenom delatnošću, prilikom svog poslovnog odnosa i nastanka dužničko-poverilačkog odnosa, traže određene garancije da će za njihovu robu ili usluge koje isporučuju to isto da bude plaćeno.

Zbog toga se traži ovim zakonom da se precizno utvrdi šta je predmet zaloge, njegov opis i na taj način da onaj koji vrši promet robe ili usluga, a traži garanciju koja neće biti menica koja je često nenaplativa, znači da do detalja bude upoznat sa tim šta mu se daje u zalogu kao garancija.

Ja tu ne vidim ništa sporno u ovom delu. Ne vidim taj određeni otpor. Zakoni se primenjuju i pokazuju svoje nedostatke. Meni samo još uvek nije jasno odakle toliki žal za zakonima iz 2003. godine. Zašto se zakoni iz 2003. godine menjaju, postavlja se to pitanje, kada dobro znamo kakav režim i po čijem nalogu su takvi osnovni zakoni 2003. godine doneti.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Povreda Poslovnika, koleginica Vjerica Radeta.

Izvolite, kolegice Radeta.

VJERICA RADETA: Da, povreda Poslovnika, člana koji govori o pravu na repliku. Zaista ste bez ikakvog razloga malopre dali repliku. Ja, kada sam govorila, niti sam pomenula nekog imenom ni prezimenom, niti sam pomenula poslaničku grupu, niti sam pomenula čoveka trećeg milenijuma, nikoga zbog koga bi trebalo da date repliku. Govorila sam o Svetskoj banci, to ovaj čovek nije. Govorila sam o pravnicima, to ovaj čovek nije.

Govorila sam o režimu koji je 2003. godine doneo zakon. Ne znam šta on ima s tim, zaista, ali mi nismo rekli da mi imamo neki žal za zakonom iz 2003. godine. Mi smo rekli da je nama nedopustivo da se ovi iz Vlade igraju sa predlozima zakona, da kada kome padne na pamet, kada ko dobije nalog iz nekog tamo belog sveta, onda evo ga, menja jedan član, dva i po člana, tri člana. Mi kažemo – je l' nije dobar zakon? Izvolite kompletno nov predlog. To smo rekli i za ovaj zakon, ali kolega koji se poistovetio sa Svetskom bankom, sa pravnicima, sa bivšim režimom očigledno nije ništa slušao, pa nije ni čuo da smo rekli – predložite nov zakon, okanite se izmena i dopuna zakona. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. I vi ste u pravu. Naravno, ne može da se poistoveti sa Svetskom bankom, ali može sa predstavnikom vladajuće većine. I sami ste rekli da ste pomenuli i Vladu i...

(Vjerica Radeta: Ni ti me ne slušaš. Šta vam je, ljudi?)

Slušao sam pažljivo. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? A i u demokratskom duhu u kojem radimo, naravno ima pravo.

(Vjerica Radeta: Prejeo si se na pauzi pa sada ne slušaš.)

Nažalost, nisam ručao.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu u glasanje? (Ne.)
Hvala.

Veroljub Arsić, povreda Poslovnika.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Član 107. Poslovnika, dostojanstvo Narodne skupštine.

Pa ne menja Vlada zakone. Oni mogu da ih predlože. Zakone menja Narodna skupština. I neka mi kaže jedan poslanik da mu je neko naredio iz Svetske banke da mora da glasa za ovaj zakon. Evo, ja tvrdim da nikome nije naređeno. Znači, to je stvar narodnih poslanika i njihovog ubeđenja. Sada, da li je to dobro za građane i državu ili nije, ali niko nije naredio nijednom poslaniku za koji će zakon da glasa za, za koji će protiv. To je isključivo na savesti narodnih poslanika. Dešavalo se da poslanici koji pripadaju Poslaničkoj grupi SNS smatraju da neki zakoni nisu bili u skladu sa njihovim shvatanjem ispravnosti. Glasali su protiv i niko im ništa nije rekao.

Tako da nemojte da narušavate dostojanstvo Narodne skupštine i integritet narodnih poslanika. Oni su nosioci suvereniteta građana i to pravo niko ne može da im ospori, nijedna politička stranka. Zato i jesu ukinuti imperativni mandati, da bi narodni poslanik po svojoj slobodnoj volji i savesti donosio odluke kako će da glasa.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Ja sam se stvarno trudio i trudim se da nikako ne urušim integritet bilo kog narodnog poslanika.

Ne želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala vam zbog toga.

Prelazimo dalje na sledeći amandman.

Amandman na član 2. je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.
Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Sada kada bi se otvorila ovde diskusija i kada bi bio i gospodin Martinović inspirisan i gospođa Radeta i tu Sreto Perić, koga imamo od pravnika, da govore o založnom pravu, svašta bismo mogli da čujemo iz prakse, a i njihova različita tumačenja.

Ovo što vi radite izmenom ovog zakona je nešto što nije u korist ni zalogoprimcu ni onome ko je dužnik, iz prostog razloga što izvršne sudske presude koje bi se primenile i koje se primenjuju u postupku kada je upisana ta zaloga ne idu u prilog uglavnom onima koji su dugo čekali na rešavanje nekog spora.

Mi smo protiv bilo čega što može da se reši na drugačiji način nego da se pojavljuje izvršitelj, što državni što javni izvršitelji, i da se otima nečija imovina. Ovde u ovom zakonu stoji da to što je predmet založnog prava može

da se oglasi i da se proda, način na koji se licitira i zaista je žalosno da danas u zemlji Srbije postoji jedan sajt da reklamira naziv, dakle samo jedna prepoznatljiva reč koja je uobičajena i u narodu kada nekome kaže da mu se ta imovina tako rasprodaje, gde se reklamira, evo, budzašto, za 30-40% od cene kupite kuću, plac, nešto drugo što je predmet založnog prava, a založno pravo je i hipoteka nad određenom stvari, odnosno nad onim što taj poverilac traži.

I sad se postavlja pitanje kako to da se izbegne i kako da ubrzamo rad sudova u parničnim postupcima gde ljudi ne mogu da ostvare svoja prava dugi niz godina, gde se jednostavno opstruiše od strane uglavnom sudija koje pripadaju ovom „žutom“ korpusu jer su imenovani u to vreme. Sad ove nove generacije što dolaze i što su stupile na sudijske dužnosti, ako opravdaju, to ćemo videti u budućnosti, poverenje koje im je dato.

Nama je lako da ovde govorimo i da se bavimo ovim kozmetičkim izmenama zakona, a i suštinskim koje neće u pravnoj praksi da poboljšaju ovu oblast. Šta će jedan običan čovek koji ide kod advokata, njega moli, advokat pokušava to da reši, jedna strana opstruiše pa se ne pojavljuje? To su problemi gde se devalvira ta imovina koja je predmet tih dužničko-poverilačkih odnosa.

U tom smislu vi treba da razmišljate kako da se ne držite samo, kao što reče koleginica, puke direktive EU da bi se doneo taj neki zakon i da bi se predmet zaloge koja se upisuje u Registar proširio pojmovno, u smislu – šta je to sve još, o čemu govori ovaj član o kome ja pričam, već da poboljšate efikasnost i da utičete svojim autoritetom na organe vlasti da oni rade svoj posao kako treba.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Jovanović.

Reč ima doktor Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Običan čovek, koga smo se upravo dotakli, zaista i jeste u fokusu našeg interesovanja i predstavlja osnov naše motivacije da se bavimo zakonima poput ovog koji je predložen. Dakle, građanin Srbije i njegove potrebe.

Rečeno je ovde da je predlog zakona definisan zato što to zahteva Svetska banka. Da budemo do kraja precizni. Nije uopšte reč o bilo kakvom zahtevu. Reč je o jednoj od stvari koju, zbog i za potrebe napredovanja Srbije na Duing biznis listi, a Duing biznis listu formira Svetska banka, mi želimo da uredimo na drugačiji način, da bismo kao neposrednu posledicu imali dalje napredovanje Srbije na toj Duing biznis listi.

Podsećam da je pre nekoliko godina, bukvalno stupanjem na scenu, da tako kažem, onih vlada koje podržava SNS počeo i značajan dramatičan napredak Srbije na toj Duing biznis listi. Mislim da smo krenuli sa pozicije negde oko rednog broja 100 i za nekoliko godina uspeli da napredujemo za više od 50 mesta. To je jako važno. Mi smo sprovodeći reforme u našoj zemlji uspeli

da napredujemo iz godine u godinu preko 50 mesta. To je ozbiljan rezultat i to je važan podvig, da bismo se krajem prošle godine susreli sa činjenicom da, i pored toga što mi napredujemo, neke stvari moramo da radimo brže. Neke reforme mi sprovodimo, ali treba da uradimo još brže sve ono što planiramo kako bi to stiglo da bude konstatovano za objavljivanje novih izveštaja poput ovog sa Duing biznis liste.

Takođe, suočavamo se sa činjenicom da rade i druge zemlje. Dakle, i oni se trude da napreduju i, samo zbog toga što je neko ubacio u petu ili šestu brzinu, mi i dalje radimo dobre stvari, ali rizikujemo da na toj Duing biznis listi izgubimo mesto. Dakle, naš je cilj jasan, nedvosmislen, cilj da napredujemo bolje, da napredujemo brže nego dosada, iako smo i dosada, još jednom, odradili sjajan posao. Ova preporuka se neposredno tiče ovoga što je citirano u obrazloženju – potrebe da se stvori jedinstveni pravni okvir konkretno u ovoj oblasti.

Dolazimo do našeg običnog čoveka. Zašto je za njega važno kako se država kotira na toj listi? Zato što to posmatraju investitori. Zato što svi oni koji dolaze ovde otvaraju fabrike, čime se neposredno obezbeđuje radno mesto za tog običnog čoveka, plata za onoga ko je nije imao, hleb na stolu, ali i prilika da nečija deca imaju i udžbenike, i patike i druge stvari koje čine život, zaista da te stvari obezbedimo. Jedan od pravih načina je da sebi obezbedimo, odnosno da Srbiji obezbedimo što bolji plasman na ovoj listi. Ovu listu posmatraju investitori iz Evrope ali i iz celog sveta.

Ali jedna od sjajnih stvari koju bih želeo da podelim i sa vama, dame i gospodo narodni poslanici, a i sa građanima Srbije – danas je Srbija zvanično država koja ima najbolju saradnju sa Narodnom Republikom Kinom kada je reč, između ostalog, i o investicijama, od svih država jugoistočne Evrope. Na to možemo da budemo ponosni, sa razlogom ponosni, i to je jedna od neposrednih posledica ozbiljnog posla koji za ovu državu obavlja predsednik Republike Aleksandar Vučić, naša vlada, pa i mi iz Narodne skupštine dajemo neki svoj mali doprinos, između ostalog i radeći na onim rešenjima koja našu zemlju čine konkurentnijom, a to je, između ostalog, i ovaj zakon. Hvala vam lepo.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Marinković.

Izvolite.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Po amandmanu se javljam i da se nadovežem na diskusiju mog kolege Vladimira Orlića i na sve ovo što je govorio o investicijama i njihovom značaju za razvoj naše zemlje i za nova radna mesta i za ono što jeste i strateški cilj i plan i sve ono za šta se mi kao vladajuća većina i borimo ovih prethodnih nekoliko godina, a to je upravo za običnog čoveka, za njegovo blagostanje, za mogućnost da svaki čovek, svaka porodica ima mogućnost da radi, da dobro

zarađuje, da ima jednake uslove pri zapošljavanju, ali i da stvorimo jedan dobar poslovni ambijent gde će naša država i naša javna administracija biti efikasna, biti efektivna i stvoriti najbolje moguće uslove za privatne investitore, kako male tako i velike.

Mi investitore, i lepo ste to, kolega Arsiću, rekli malopre, ne delimo ni na domaće ni na strane, ni na male ni na velike. Nama je svaki investitor važan. Svako radno mesto je važno, svaka kompanija, svako preduzeće, da li otvorilo pet radnih mesta, deset, pedeset ili hiljadu radnih mesta koje će *CTF* otvoriti u Pančevu, ili investicija od milijardu dolara koju će realizovati kineski „Linglong“ u Zrenjaninu, isto nam je važno i za svako radno mesto, za svaku investiciju se borimo, kao i možda neki krojač ili tekstilna fabričica iz Turske koja će zaposliti ovde 20, 30 ili 50 ljudi.

Zašto nam je to važno? Zato što nam je upravo važan taj običan čovek u Srbiji. Važan nam je svaki student, svaki mladi čovek koji pohađa srednju stručnu školu, kojem želimo da obezbedimo mogućnost da se zaposli u svojoj struci.

(Vjerica Radeta: I to ćete postići dualnim obrazovanjem?)

Dualnim obrazovanjem takođe. I to je, koleginice Radeta, jedan od jako, jako značajnih i važnih alata da koordinišemo rad privrede i našeg obrazovanja, da ga usaglasimo, da ne radimo kao što je to rađeno prethodnih godina, bez ikakve strategije, bez ikakve vizije da školujemo desetine, stotine, hiljade kadrova koji nikada neće imati priliku da se zaposle samo zato što oni koji su vodili resorna ministarstva nisu radili svoj posao, zato što ih nije interesovao, u stvari, upravo taj običan čovek, taj naš mladi čovek koji treba sutra da se zaposli, koji treba da prima dobru platu, treba da zasnuje porodicu ovde, da ostane u ovoj Srbiji.

Cilj i predsednika Vučića i nas ovde koji predstavljamo vladajuću većinu nije ekonomski rast i razvoj ekonomije i nova radna mesta zbog ekonomskog rasta, nego zbog toga da nas ima više, da pospešimo naše demografske karakteristike, da ojačamo Srbiju, a Srbija može da bude ojačana samo na način da za narednih 20, 30, 40 godina nas bude ovde deset miliona. Ja ću vas podsetiti da je Izrael država koja može da nam bude u mnogim, mnogim aspektima uzor. Godine 1948, kada su dobili svoju nezavisnost, imao je 500.000 stanovnika. Sada ta država ima deset miliona i jedna je od najrazvijenijih, najbogatijih država i vojno najsnažnijih država na svetu.

Srbija ima desetinu, stotinu puta više potencijala. Ima potencijala u prirodnim resursima. Ima sjajnu geopolitičku poziciju. Ono što je najbitnije, Srbija ima ljude, ima dobre, kvalitetne ljude, ima vredne ljude, ima kvalifikovanu radnu snagu, ima visokoobrazovane ljude koji mogu da se prilagode četvrtoj industrijskoj revoluciji, koji mogu da se prilagode tome da u

Srbiji stvaramo više od milijardu evra od informacionih tehnologija i rada u preduzećima koja se bave informacionim tehnologijama.

Možemo da stvaramo, kao što to i radimo, više od milijardu evra u oblasti turizma i da razvijamo one grane koje nisu radno intenzivne, ali isto tako, za razliku od onih koji nam se smeju i koji nipodaštavaju one kad kažu da motaju kablove, nama je bitno svako radno mesto i znamo da je važno za građanina i za svaku porodicu u Surdulici, Vladičinom Hanu, Pirotu, u nerazvijenim delovima Srbije, u Krupnju, gde je predsednik Vučić otvorio fabriku, u kojoj radi 500 ljudi, tekstilnu.

Važna je i ta plata početna i od 300 i 400 evra, zato što cela porodica od te plate može da živi i, ako se zarađuje 300 i 400 evra, sutra, ako se kompanija razvija, može da se zaradi 800, 900 i 1.000 evra. Možemo da dođemo do nekog proseka koji naša država i naši građani zaslužuju, a to je prosek zemalja Centralne, Jugoistočne Evrope i Višegradske grupe. Ja se, naravno, kao narodni poslanik zalažem za još veću i bližu saradnju sa zemljama Višegradske grupe, zato što su to zemlje koje beleže odličan privredni rast, koje su odlično razvile svoju privredu i mi možemo da budemo isto tako vrlo brzo na njihovom nivou.

Podsetiću vas, i time ću završiti, da nikada ne zaboravimo ovo što je i kolega Veroljub Arsić rekao, sa 157. mesta na rang-listi Duing biznis liste mi smo danas na 11. mestu i da je u 2018. godini Srbija imala tri i po milijarde evra stranih direktnih investicija.

Ceo region Zapadnog Balkana plus Hrvatska, koja je članica EU, imao je 3,35 milijardi. I neko će nam reći da to nije uspeh i neko će nam reći da ne valja to što radimo. Neko će nam reći, kao što ovi danas idu i upadaju na gradilišta ovde u Beogradu misleći da će to podržati građani Republike Srbije. To nije politika, to građani ne podržavaju i to istraživanja javnog mnjenja u proteklih nekoliko dana i pokazuju.

Srbija će i dalje ostati na putu ekonomskih reformi, političkih reformi i radna mesta će biti ono što će biti fokus politike i predsednika Republike i Vlade i, naravno, naše većine u Parlamentu.

Moram slobodno da kažem i složio bih se sa nekim kolegama da oni koji bi da ruše, da oni koji bi da opkoljavaju i ugrožavaju rad kako privatnih tako i državnih kompanija i ovde u Beogradu i širom Srbije, da im to neće biti dozvoljeno zato što to narod Srbije ne želi, zato što narod i građani Srbije žele da se Srbija razvija i mnogo je lepo i moraju svi i ovi iz opozicije da priznaju da je mnogo lepo kada vidite stotine gradilišta i stotine bagera ovde u Beogradu.

To je Srbija koju smo mi napravili. To je Srbija koju očekuje rast i koju očekuje prava budućnost u narednim godinama, budućnost u EU i budućnost zemlje koja je ekonomski razvijena, koja je vojno razvijena, koja ima dobro naoružanje, koja ima jake odbrambene snage, koja može da odbrani svoj teritorijalni integritet i suverenitet, zemlja koja želi sa svima da sarađuje.

Takođe, naravno, koristim priliku i da čestitam nekim ministrima danas koji su u Kini potpisali jako velike ugovore, pa i ona ministarka o kojoj je danas bilo mnogo, mnogo reči u negativnom kontekstu danas je potpisala ugovor o obilaznici oko Beograda.

To je ono što, u svakom slučaju, predstavlja rad svih nas ovde, konkretan rezultat. Svi ovi drugi koji kritikuju, koji pričaju, narod je to prozreo, više to apsolutno niti ko želi da sluša, niti ko želi da glasa. Ljudi žele da glasaju za konkretnu politiku, za ljude koji čuvaju nacionalni interes, za lidere, za ljude koji su državnici. To smo mi. To je predsednik Aleksandar Vučić. To je naša vladajuća koalicija. Na tome ćemo insistirati i dalje i dawaćemo snažnu i punu podršku takvoj politici i u narednom periodu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Čisto da ne bude zabune, gospodine Marinkoviću, malopre, kada sam govorio o Duing biznis listi, nisam kazao da je Srbija u ukupnom rangju 11. na svetu. U ukupnom rangju je, čini mi se, po poslednjem podatku, negde 48, ali kada se pogledaju pojedinačne kategorije, građevinske dozvole, tu smo 11. na svetu. Dakle, to je tačno. I, naravno, ima veze sa ovim stvarima o kojima smo pričali danas. Dakle, ne stoji Srbija, kada se pogledaju svetski okviri i svetska praksa, loše po tom pitanju. Naprotiv, mi zaista jesmo 11. na svetu po mišljenju Svetske banke i ove liste.

Druga stvar koju ste napomenuli ja smatram da je dosta važnija. Šta je ono što činimo za Srbiju danas i šta je ono što možemo da očekujemo u perspektivi? Upravo sastanak u Narodnoj Republici Kini, dakle važan skup za našu zemlju. Državnu delegaciju predvodi lično Aleksandar Vučić i jedna od glavnih tema jeste upravo i ugovor o izgradnji industrijskog parka u Borči. Pre dan ili dva o tome je govorio i ministar gospodin Mali, mislim upravo u ovoj sali ovde. Po onome što mi očekujemo od tog objekta i tog programa, to bi moglo da ugrubo iznosi oko hiljadu različitih firmi i to bi moglo da iznosi ugrubo oko 10.000 novih radnih mesta. I nazovite ovu procenu optimističkom. Neka se ispuni samo u jednom delu, pa to će biti fantastično. Nek se ispuni samo u delu, to će za našu državu biti dragoceno i upravo za tog običnog čoveka o kome ste govorili i vi i gospođa Radeta i gospođa Jovanović. To je važno i to su stvari koje ja smatram potpuno realnim. Šta mi je dokaz, šta smatram zalogom da je to nešto što će Srbija uspeti da dostigne? Pa sve ono što smo već napravili.

Sećate se sigurno svi koliko su se smejali, koliko su podrugljivo dobacivali na naše priče o planovima vezanim i za Železaru i za Bor ovi pripadnici bivšeg režima, koji se ni sada, koliko vidim, ne nalaze u sali, nego tamo muve love verovatno po parkovima i šumama. Nije bitno šta oni rade.

Dakle, mi smo uspjeli u Bor da dovedemo investiciju vrednu 1,6 milijardi. Mi smo uspjeli da spasemo kompletan kraj u okolini Smedereva. I to smo uradili, zaista, zahvaljujući dobrom razumevanju, sluhu naših kineskih partnera, ali mnogo važnije, zahvaljujući odgovornom radu i sposobnosti da se pronađu rešenja za Srbiju korisna od strane Aleksandra Vučića, naravno od strane Vlade, koju podržavam i koju sa ponosom, moram da dodam, podržava, između ostalih, i Srpska napredna stranka.

Mislim da sam razjasnio ono od malopre. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Marinković.

Izvolite.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Ja ću samo kratko a konto govora kolege Orlića.

Usaglasili smo se da u skladu sa nekim parametrima Srbija jeste na 11. mestu Duing biznis liste Svetske banke i želim samo da razjasnim jednu stvari sa njim i pred svim kolegama ovde, a to je u stvari značaj i važnost Duing biznis liste Svetske banke za investicije i za napredovanje Srbije.

Pomenuli ste, kolega Orliću, velike investicije kineskih kompanija i to je jako značajno i jako važno i za Srbiju i za ceo region. Pomenuli ste investiciju u RTB Bor. Pomenuli ste investiciju u Smederevo. Ja ću samo da dodam i investiciju u železnicu Beograd–Budimpešta, ali ću i da dodam, pošto ja mislim da se nepravедно govori samo o tome da je to železnica i da je to pruga Beograd–Budimpešta. To je Beograd–Budimpešta–Bratislava–Brno, ide do Poljske, do Varšave. To je ono što će obezbediti Srbiji još jednu mogućnost i prodor, definisati je kao centralnu zemlju ovog regiona i prodor na tržište Centralne Evrope i kompletno Zapadne Evrope, a samim tim, pošto imamo kineske investitore, Srbija će postati jedan od glavnih mostova, u stvari, Narodne Republike Kine i njenih kompanija ka Centralnoj Evropi i zemljama Višegradske grupe i, naravno, Zapadnoj Evropi.

Ono što isto tako želim da istaknem jeste da svi ozbiljni investitori, a imamo ih mnogo, lepo ste napomenuli, ogromne investicije imamo i nadam se da ćemo nastaviti sa time. Ovi koji nemaju nikakvu politiku i koji su ikada imali neku investiciju, imali su je, očigledno, u svoj džep. Onaj naš, kako se predstavlja, kolega, koji je dobio investiciju iz Katarske ambasade u Berlinu od 200.000 dolara, donacije od skoro pet miliona dolara, valjda je čovek neki inovator, možda – vi ste inženjer, kolega Orliću – možda je osmislio neku inovaciju, neku dodatnu vrednost, pa je naplatio to, ne znam, niko ne zna odakle te donacije. Imamo realne investicije i očekujemo u Srbiji i „Folksvagen“ i nove kompanije iz SAD-a, iz Narodne Republike Kine i iz celog sveta.

Želim da zaključim time da smo takav status dobili isključivo zahvaljujući međunarodnom dobrom pozicioniranju naše zemlje u proteklih

nekoliko godina. To što je Aleksandar Vučić napravio kroz svoje lične kontakte sa Si Đinpingom, sa Majkom Pensom, sa Angelom Merkel i sa svim svetskim liderima, Benjaminom Netanjahuom, Vladimirom Vladimirovičem Putinom, to nas je dovelo do toga da on prošle godine na proslavi Dana pobeđe bude uz Netanjahua i Vladimira Vladimiroviča Putina kao jedan od tri lidera koji slave pobeđu, veliku pobeđu slobodarskih naroda nad fašizmom, pa je i danas i sutra i tokom ovog samita u Kini jedan od lidera koji će otvoriti ovaj prvi panel na tom samitu i na toj velikoj konferenciji, ali i jedan od tri lidera koji će zaključiti taj panel.

E, to je danas Srbija – mala zemlja, mali broj stanovnika, relativno siromašna, ali zemlja koja se podiže iz pepela kao Feniks, koja podiže svoju ekonomiju zahvaljujući dobrom liderstvu, zahvaljujući dobroj ekonomskoj politici i zahvaljujući, konačno, lideru koji je doveo Srbiju na ono mesto koje joj pripada u ovom regionu i celoj Evropi.

Danas je Srbija poštovana zemlja. Danas je Srbija zemlja u koju investitori žele da ulažu i zemlja koju poštuju svi u celom svetu. Srbija nije kao ranije problem i zemlja koja je na stolu. Srbija je danas deo svih mogućih rešenja u ovom regionu, posvećena regionalnoj saradnji, posvećena ekonomskom razvoju, ali i zemlja koju danas poštuju svi i vidimo da, malo-pomalo, oni koje smo smatrali neprijateljima Srbije, danas menjaju svoje mišljenje, žele da saslušaju Srbiju, žele da saslušaju argumente Republike Srbije.

To je zbog toga što mi kao zemlja, i naš predsednik, imamo jednu veoma značajnu, odnosno dve osobine koje su najvažnije u međunarodnim odnosima. To je obraz i to je pouzdanost. Pouzdani smo partneri i to su naši strani partneri prepoznali i zbog toga Srbiju očekuje zasigurno svetla budućnost u skladu sa svim parametrima o kojima smo pričali, a i u skladu sa svim onim što planiramo da radimo u narednom periodu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, pravo na repliku.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Ništa sporno, gospodine Marinkoviću, ali samo osećam potrebu da na jednu stvar reagujem.

Pomenuli ste Vuka Jeremića kao čoveka koji je primio raznorazne sumnjive transfere i ne zna se odakle i ne zna se za šta, i to je sve tačno. Znači, samo na jednu stvar reagujem ovom prilikom. Mislim da ste rekli – naš kolega. Dakle, apsolutno nikakve mi kolege nismo sa tim čovekom. Zna se ko je njegovo društvo. Njegovo društvo je onaj njegov poslovni partner, belosvetska lopuža Patrik Ho, koji trenutno izdržava kaznu u SAD-u, je l' tako?

Vuk Jeremić je, da vas podsetim, te silne milione primio tako da ni on danas kada ga pitate od koga i za šta, ne ume da vam odgovori ni na jedno ni na drugo pitanje nego po raznoraznim televizijskim studijima muca. Jednom kaže

– to sam primio od kompanije, a nisam od njihovog instituta. Pa na drugom mestu kaže – ne, samo od instituta, nisam od kompanije. Na trećem kaže – ma i jedni i drugi su mi dali. Ni sam više ne zna ni od koga, ni za šta ili ne sme da kaže, ja mislim da će pre biti ovo poslednje, pa onda izmišlja da je član borda direktora, kako je rekao, raznoraznih velikih svetskih kompanija. Posle kad ih pitate je li to istina, oni se ljudi čudom čude, krste se praktično i levom i desnom, kažu – ne, odakle vam to? Dakle, sa takvim čovekom, siguran sam da je to bila greška, jedan lapsus je to bio, mi nikakve kolege nismo. Zna se ko su njegove kolege i njegovo društvo u Srbiji. Oni što sam rekao malopre da verovatno jure muve po parku prekoputa.

Utvrdio sam u međuvremenu nešto preciznije gde su. Eno su na gradilištu kod Trga republike i znate šta rade? Verovali ili ne, čuče u nekom kanalu koji su tamo ljudi iskopali i tako protestuju i rešili su da dvanaest sati čuče u tom kanalu jer će na taj način da zaustave da se nastave radovi koje oni smatraju štetnim i opasnim. Neka čuče do prekosutra, samo neka to rade u nekom kanalu ispred svoje kuće. Neka ne blokiraju razvoj grada, neka ne blokiraju razvoj države i, pre svega, neka ne uništavaju, neka poštede i saobraćajne znakove i ograde pored gradilišta, neka ne razbijaju ničiju imovinu, pre svega druge ljude neka ne diraju i od njih je više nego dovoljno.

Ono što je mnogo važnije, i to će biti moja poslednja rečenica, u jednoj stvari ste bili bez greške u pravu. Srbiju danas u svetu doživljavaju drugačije iz razloga što Srbija danas pokazuje da vodi računa o sebi, da vodi računa o svom interesu. Srbija danas pokazuje samopoštovanje. Zbog toga Srbija danas, koju predvodi Aleksandar Vučić, zaslužuje poštovanje i drugih aktera u svetu. I to da se poredi sa onom krpom kakvom su pravili Srbiju Dragan Đilas, Vuk Jeremić u sasluženju ovih ljotićevaca, fašista i ostalih koji su tamo bili čisto iz interesa ličnog džepa, to da se poredi ne može. To je daleko kao nebo od zemlje i to narod pre svega dobro vidi.

Zbog toga taj Bastać ne može da napabirči, koliko?, hiljadu i po glasova za izbore u Beogradu, a Jeremić, veliki genije svetskog ranga u svojim očima, uspeo je jednu stvar, uspeo je da bude beznačajniji politički čak i od tog i takvog Bastaća. To je njihov nivo, a mi se bavimo ovim stvarima koje su za državu važne. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče, gospodine Arsiću, naravno da ću podržati stav Vlade, a i zakon u celini i da kažem da mi je drago što su pojedine kolege i kolegice sagledale, hajde da kažem, dubinu modernizacije Srbije, koja se sprovodi od 2014. godine. Setite se samo 2014. godine kada su udareni planovi modernizacije Srbije, neki su pravili viceve na račun toga. Nažalost, danas ih nema u ovom visokom domu.

Svakako da je važna svaka investicija, bilo da je inostrana, bilo domaća, ali, poštovane dame i gospodo, poštovani građani Republike Srbije, nešto sam primetio u ovom visokom domu i u ovom sazivu Skupštine, a to je da nikada u istoriji parlamentarizma Srbije Srbija nije imala slabiji jedan deo opozicije okupljene u Savezu za Srbiju, u, kako ih ja nazivam, savezu za drugu pljačku Srbije. Nikada u istoriji Srbije nije se desilo da se veliki deo opozicije, tj. ovih koji su okupljeni u Savezu za Srbiju, zalaže za nerad, odnosno zalaže se protiv izgradnje tvornica, cesta, auto-puteva, trgova, bolnica, škola, a evo ih, danas zaustavljaju radove na Trgu republike. Zamislite ko? Bastać. Videli ste ko je taj čovek. Ni u jednoj osnovnoj školi u najzabitijim našim srpskim krajevima on ne bi bio portir škole, a ne predsednik gradske opštine Beograd.

Tako se jedan od lidera Saveza za Srbiju, zvani Zoran Živković, Poljoprivrednik u Pokušaju, kako reče moj kolega Rističević, zalagao, verovali ili ne, a vi se, građani, vrlo dobro sećate toga, da se Železara Smederevo zatvori a radnici puste, poteraju kući. Sećate se emisije jedne? Pogledajte samo kako danas radi ta tvornica. Isto tako, zalagao se da se zatvori i RTB Bor, a vidite šta se radi.

Navešću još dvojicu-trojicu ovih iz saveza za drugu pljačku Srbije pa da vidite kako se u istoriji Srbije nikada nije desilo da se opozicija, deo opozicije bori protiv rada kao ovi u Savezu za Srbiju. Jedan od njihovih vođa jeste i Vuk Jeremić zvani Vuk Potomak, koji je član međunarodne bande lopova i prevaranata u kojoj su njegova dva najbolja prijatelja, Patrik Ho i šeik Gadio Tidijan, uhapšeni, a jedan je osuđen na kaznu zatvora. Videli ste da je ovih dana i treći na poternici Interpola itd. Dragan Đilas zvani Điki Mafija nije maznuo nego 750 miliona evra za vreme dok je bio na vlasti.

(Predsedavajući: Vreme, profesore. Završite rečenicu.)

Na kraju, da završim, Sergej Trifunović. Neću o njemu govoriti, nego samo, dozvolite mi, potpredsedniče, da kažem šta je njegova koleginica rekla za njega: „Neoprani, lažljivi Sergej. To vam je vođa. Uvek je bio podmukli lažov. Uvek na isti način na koji me sada uvlači u svoj tabloidni, smrdljivi život. Uvek mi se ulizivao. Dobio zlatnu medalju za uvlačenje u dupe. Uvek lagao, uvek smrdeo, uvek se grebao za novac, obrok i piće. Nikada se nije prao. Uvek je varao kolege“ – njegova koleginica Biljana Srbljanović, 12. januara 2019. godine, jedan od dnevnih listova, strana jedan. To su vam ovi kojih danas nema ovde, a njih je sramota doći u Skupštinu.

Zadnja rečenica, gospodine potpredsedniče. Njima je ovaj visoki dom, kao i ovih koji me kritikuju sad, bio prolazna stanica.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, prof. Atlagiću.

Reč ima Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

VJERICA RADETA: Javljam se na osnovu člana 27, ali pre svega zbog javnosti. Ne smeta nama, i to je opštepoznato, nama u Srpskoj radikalnoj stranci,

da se u Narodnoj skupštini debatuje, priča na sve moguće teme. Mi smo za to da se izlazi iz striktno utvrđenog dnevnog reda, mi smo za to da se poslanici ne ograničavaju ni u vremenu ni u temi, ali mi smo za to da to bude princip rada i da se to ugradi u Poslovnik, a ne kad nekome odgovara.

Vi ste, znate, danas hteli da napravite da narod misli da mi ozbiljno radimo ceo dan, pa umesto da završimo u dva i petnaest, mi koji ozbiljno čekamo da radimo, da govorimo o amandmanima, ovde slušamo pola sata ja tebi vojvodo, ti meni serdare iz istog kluba. Dakle, jesu dve poslaničke grupe, ali isti klub. To je prosto neprimereno. Može to nekad da bude simpatično itd. Znae, ponavljate iste priče, ne znate više, pa vrtite. Samo znate da treba da pričate sedam minuta i onda pričate, pričate, pričate. Uzmite poneku lepu pesmu, patriotsku, pa recitujte sledeći put, neko od vas, kada budete tako koristili vreme.

Nemojte, ljudi, da se igramo sa Narodnom skupštinom. Ne znam da li vi znate da je Zakon o založnom pravu, izmene i dopune tog zakona su na dnevnom redu. Niko to nije pomenuo. Niti imate amandman na tu temu, niti ste o tome govorili u načelnoj raspravi. Opet, ponavljam, vaše je legitimno pravo i mi podržavamo najširu moguću demokratiju u Narodnoj skupštini, ali pokušavamo samo da vam skrenem pažnju da u odnosu eventualno na neke ljude koji nas gledaju da ne stvaramo utisak otužnosti, da ljudi zaista vide da je ovo Narodna skupština i da se ovde raspravlja o nekim predlozima koje ovde imamo ispred sebe uz uvažavanje mogućnosti da to bude mnogo šire itd.

I zato vas najlepše molimo, dajte da ovo završimo lepo. Nemojte da nas terate da, zato što više ne možemo da podnesemo da se rugate nama na ovaj način, da se lepo spakujemo i da odemo. To ne treba ni vama ni nama. Nemojte to da radite, zaista. Da lepo završimo ovaj radni rad.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Smatram da nisam povredio Poslovnik. Valjda i mi imamo pravo, iako pripadamo vladajućoj većini, da imamo i nekih ideoloških razlika i bilo kojih drugih i da o tome raspravljamo. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Doktore Rančiću, prijavili ste se, ali poslanička grupa nema više vremena.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić. (Nije tu.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite.

SRETO PERIĆ: O zakonu o izmenama i dopunama Zakona o založnom pravu na pokretnim stvarima upisanim u registar. On je u najtešnjoj vezi sa Duing biznis listom.

Vi ste rekli da je Srbija bila na 157, pa 47. mestu uopšte, a na 11. mestu kada je u pitanju izdavanje građevinskih dozvola. Moram da vas upozorim, drage kolege, i vas, gospodine ministre, usporite malo. Otići ćete u minus. Ovo kako je krenulo, kojom brzinom idete, vrlo brzo ćete biti ispod nule, a onda je to već malo ozbiljniji problem.

Nije tačno, kolege, da je Srbija toliko poštovana koliko vi ističete. Ne kažem da određenih pomaka nema i niko kao srpski radikali ne može da se raduje uspehu koji bilo koji pojedinac ili neki državni organ ostvari u Srbiji, a kada vam kažem da nije tačno da je Srbija toliko poštovana, ja moram na jednu činjenicu koja meni ne prija... Setite se samo za Savindan, određen broj paketića koji je bio u pokušaju da se podeli deci koja žive na KiM a srpskog su porekla. Oteli su im. Oteli su im Šiptari. Da Srbija uživa neki ugled koji vi mislite, neko bi intervenisao. Nije niko intervenisao. To je jedna istina i mi moramo to da prihvatimo, što ne znači da konkretna individualna, pojedinačna saradnja, kada god imamo mogućnost da sa nekim napravimo, da to ne treba i da radimo.

Zbog čega se strane kompanije i strani investitori pojavljuju u Srbiji? Isključivo i samo zbog svog interesa. Nikada ništa u korist Srbije. Kažete – ko bi drugi radio drugačije? Eto, da prihvatimo i tu činjenicu. Sećate se, kada nam je u gostima bila zvanična delegacija Indije, da je predsednik Aleksandar Vučić rekao – otiđite u bilo koju drugu zemlju i, ako vam ponude bolje uslove od Srbije, vi se vratite, mi ćemo vam ponuditi još bolje uslove. To je ono što verovatno privlači strane investitore – najbolji i najpovoljniji uslovi. Hvala vam.

(Veroljub Arsić: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Izvolite.

Veroljub Arsić, pominjanje vladajuće partije, vladajuće strukture.

(Vjerica Radeta: Šta vam je?)

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici...

PRESEDAVAJUĆI: Predstavlja vladajuću partiju, kolegince. Nećemo sada da ukidamo demokratiju ovde u Parlamentu. Nema smisla.

Izvolite, kolega Arsiću.

VEROLJUB ARSIĆ: ... Kolega koji je govorio pre mene oko toga da li je Srbija poštovana u svetu ili nije, da je rekao da nas u svetu ne vole svi, to bih razumeo. I takvih ima još uvek. Ali da nas poštuju svi ozbiljni, to je tačno. I to više nego u proteklih 20, pa i 30 godina od raspada SFRJ. Da je tako, vidi se i po tome da nijedno ozbiljno političko pitanje koje se dešava na Zapadnom Balkanu ne može da se reši bez učešća i doprinosa Republike Srbije. Valjda nas to najviše interesuje. Valjda nas taj region u kome mi živimo najviše interesuje.

Kada neko spominje strane kompanije, neka mi kaže da li misli možda na „Filips“, „Simens“, ili možda misli na „Hestil“ ili možda misli i na

„Gasprom“. Kažite jasno i glasno da li ste protiv toga da „Hestil“ bude u „Sartidu“ u Smederevu. Da li ste protiv toga da „Gasprom“ bude u NIS-u? To su isto strane kompanije. Ne možete – ovo nam se sviđa, ovo nam se ne sviđa; protiv ovoga ćemo da pričamo, a ove ćemo da hvalimo. Taj koncept zaboravite da će neko u Skupštini da vam oćuti.

Još nešto. Prirodno je da neko hoće da zaradi. To je njegov interes. Naš interes je da zaposlimo naše građane. Naš interes je da naši građani rade, primaju platu, zasnivaju svoje porodice, rađaju decu koja će da ostanu u Srbiji, a oni koji se zalažu samo za jednostranu politiku i samo za politiku u jednom smeru, možda je jednog dana budu i ostvarili, ali nažalost, u Srbiji neće više biti nikoga, nestaćemo kao narod.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Za repliku su se javili Sreto Perić i Vjerica Radeta.

Mislim da veći osnov ima kolega Perić.

(Vjerica Radeta: Njemu dajte repliku zato što se njemu obratio, a meni zato što je pomenuo Srbiju.)

A vama zato što je pomenuo Republiku Srbiju?

(Vjerica Radeta: Tako je.)

Naravno, nećemo se šaliti. Daću vama...

(Vjerica Radeta: To nije šala. Hoću da repliciram na ovo što sam čula. Zna, Sreto ima pravo zato što je njega...)

Dobro. Ne znam zašto ste vi toliko nervozni, stvarno.

(Vjerica Radeta: Ja nervozna?)

Vi sada meni dajete instrukcije kako ja treba da vodim Parlament.

(Vjerica Radeta: Ja sam potpredsednik.)

Slažem se. Ja vas poštujem, ali dopustite mi da ga vodim u onom duhu u kojem treba da ga vodimo i da svako dobije pravo u skladu sa Poslovnikom.

(Vjerica Radeta: Hajde, daj replike.)

Nema problema.

Ima repliku Sreto Perić.

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Gospodine Marinkoviću, da sam malo strašljiviji, ja bih se uplašio. Ja kolegu Arsića poznajem dve decenije i znam da je miroljubiv čovek i ne znam zbog čega je sada ovoliko podigao ton.

Kada je u pitanju saradnja sa Ruskom Federacijom, Kinom, Indijom, Brazilom i sa mnogim drugim zemljama, pa SRS tokom tri decenije svog postojanja insistira na tome da se sa ovim i nizom drugih država uspostavi najbolja moguća saradnja.

Gospodine Arsiću, da nije bilo predsednika SRS-a, prof. dr Vojislava Šešelja nakon povratka sa svog „službenog puta“, u fabrici, odnosno „Železari“ u Smederevu pitanje je ko bi danas gazdovao. Sećate se vi dobro, nego posle

nekoliko održanih konferencija za štampu prof. dr Vojislava Šešelja onda se krenulo u drugom pravcu, u drugom smeru. I, mi nismo protiv saradnje, nego ja vama kažem, i nismo za to da nemaju svoje interese, pa neće niko i niko nas ne voli toliko preterano da bi došao ovde bez svog interesa. Ali postoje zemlje koje su prirodni prijatelji Srbije i srpskog naroda i sa njima mi ponajpre treba da uspostavimo saradnju i sigurno nas nikada neće prevariti i sigurno neće gledati samo svoju i isključivo svoju korist, dok neke druge zemlje to rade.

Nemojte se mnogo zaklinjati i objašnjavati strahovit uspeh Srbije na ovoj listi. Pa sećate se vi bar da je Mlađan Dinkić bio proglašen za najministra finansija u Evropi. Pa kakve su finansijske posledice bile i za državu Srbiju i za građane Srbije? Sad kad se kaže da smo 11. po izdavanju građevinskih dozvola, da li to možda nije ono na crnom vrhu, pa negde oko 1.000 kvadrata onog objekta nije moglo da dobije dozvolu, a negde oko 40 kvadrata koji pripadaju opštini Raška dobilo je dozvolu za izgradnju? O čemu se tu radi? Da li nas je to možda kvalifikovalo sa 157. mesta na 11. mesto kada je u pitanju brzina izdavanja građevinskih dozvola?

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Periću.

Pravo na repliku, Veroljub Arsić.

Izvolite.

(Vjerica Radeta: Poslovnik.)

VEROLJUB ARSIĆ: Možemo mi da polemishemo oko nekih stvari, ali ja jedno sigurno znam, da je predsednik Republike Srbije, tada predsednik Vlade, Aleksandar Vučić doveo predsednika Sija u Smederevo, predsednika Kine, i da je „Hestil“ u Srbiju doveo Aleksandar Vučić. Možete da pričate, možete šta god hoćete, ali se računa ono što uradite.

Jedno drugo pitanje jeste – ko je doveo „Linglong“ u Zrenjanin?

(Vjerica Radeta: Isti onaj što je doveo pingpong i „Mercedes“ u Srbiju.)

Valjda isti taj Aleksandar Vučić. Čujem da se neko sprda pingpong itd. Valjda su fabrike u kojima će da rade naši radnici nekome za podsmeh. Meni nisu. „Meitu“ u Obrenovac je doveo ko nego Aleksandar Vučić? Da ne pričam o Nišu, da ne pričam o Boru pa da krenem da nabrajam, neće mi biti dovoljna ta dva minuta. Morao bih da pričam otprilike dva sata o svim fabrikama koje su rezultat zalaganja Aleksandra Vučića.

Znači, želimo da sarađujemo i sa investitorima koji se nalaze na Istoku, ali želimo i da sarađujemo sa investitorima koji se nalaze na Zapadu. Šta je tu loše? Kažu – dve stolice. Pričali su kako to nije moguće, a dobijali su mandate na priči o dve stolice.

(Vjerica Radeta: Ti i on ste ukrali mandate.)

Pa sad, možemo i o tome da pričamo ko krađe mandate, ko se odrekne programa na osnovu kojih je dobio mandat ili ko hoće da se drži svog predizbornog programa. I to možemo da pričamo.

(Vjerica Radeta: Ajde, lopove! Kriminalcu! Kako te nije sramota da pričaš o krađi mandata?)

(Predsedavajući: Nemojte, molim vas.)

Zahvaljujem na tim pridevima, ali da raščistimo nešto što je jasno i većini građana Srbije. Aleksandar Vučić je počeo promene u Srbiji, koje više niko ne može da zaustavi, a dobre su za građane Srbije, dobre su za državu Srbiju i mi ćemo te promene da nastavimo. Ko želi da živi u prošlosti, neka živi u prošlosti i neka se bavi prošlim stvarima. Ko gleda u budućnost, na prvom mestu čuva svoj narod.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

Izvolite, koleginice.

VJERICA RADETA: Uvredljivo je sve što se malopre čulo.

Dakle, nemamo mi ništa protiv...

Ne znam što me tako gledate. Šta sam ja to sad rekla?

(Predsedavajući: Šta god da sad uradim, vama ne odgovara. Zna da nemam nikakvu lošu nameru.)

Meni odgovara da se ova sednica normalno vodi i da se normalno odvija i da se ne prigovara Srpskoj radikalnoj stranci da smo mi protiv razvoja, protiv ovog, protiv onog. Pa ne postoji niko ko voli Srbiju više od nas. Ne kažem da je ne volite vi koliko i mi, ali ne više od nas, i ne dozvoljavamo da se nama neko obraća na način na koji se malopre obraćao kolega Arsić. Boli ga kad mu kažem, a sam je izazvao. Da, on je ukrao mandat SRS. I on onda Mariniki Tepić priča kako je ona ukrala nečiji mandat. Isto je to, samo u različita vremena. Ali nije to tema. Tema je nešto drugo.

Tema je moje javljanje, a niste mi dozvolili da repliciram malopre gospodinu Arsiću kad je govorio kako Srbiju svi u svetu poštuju. Nažalost, to nije tačno. Kamo sreće da jeste! Srbiju poštuju oni gde je predsednik države danas. Poštujemo. Poštuje nas Kina. Poštuje nas Ruska Federacija. Poštuju nas države koje nam pomažu da sačuvamo naš teritorijalni integritet i suverenitet.

Kako može neko reći da nas poštuje neka država čiji predsednik zove našeg predsednika i kaže – možemo da pričamo o EU ako predaš Kosovo? Ljudi, šta je vama? Pričamo o državi. To je poštovanje, šta, što je neko došao kod nekoga? Ne, to nije poštovanje. To je gaženje dostojanstva države i to ne rade prijatelji, drage moje kolege.

To što nas poštuju i što se ovde Arsić ishvali, pa evo, svaki put na konferenciji predsednik Republike kaže – mi smo jadni mali, nas gaze, mi ništa ne možemo, očekujemo da na Kosovu ne dobijemo ništa. To su njegove reči. Je l' ovo odraz poštovanja?

Ne kažemo mi da ne postoji trud. Ne kažemo da se ne radi nešto sa belim svetom itd. Mi samo kažemo da se treba konačno Srbija opredeliti, da, za jednu

stolicu. Za stolicu evroazijskih integracija, za stolicu sa Rusijom, Kinom i ostalim prijateljskim državama. To je jedini način da sačuvamo celovitu republiku Srbiju. Okanite se, ljudi, više niko živi ne veruje u tu priču. Vidite šta nam govori Merkel, ovaj Francuz šta govori. Dakle, svi to vide i čuju i to predsednik države izađe i kaže, a Arsić sada kaže da nije tako. Nemojte, ljudi. Dajte da uozbiljimo ovu raspravu. Mi smo ozbiljni ljudi. Ovo je ozbiljna ustanova. Ovo je Narodna Skupština.

Možemo mi da se prepucavamo koliko god hoćemo, i to je deo parlamentarizma, i to je u redu, i da se na neki način kaže uvredljiva reč i tako, nemamo ništa protiv toga, ali ne sme se govoriti nešto kada je u pitanju država i tvrditi da je nešto onako kako nije.

Dakle, državi Srbiji, srpskom narodu ne može biti prijatelj nijedna država koja traži da se odrekne Kosova i Metohije, 13% teritorije svoje države. Ne postoji u istoriji, ne postoji na zemaljskoj kugli da se neko toga odrekao dobrovoljno.

Dakle, naši prijatelji, prijatelji Srbije, prijatelji srpskog naroda jesu Ruska Federacija, Kina i ostale, da ne nabrajam, prijateljske zemlje koje su spremne da nam pomognu, a da ih pozovemo da sačuvamo teritorijalni integritet i suverenitet države Srbije, a to znači Kosovo i Metohiju kao sastavni deo Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Reč ima Veroljub Arsić po amandmanu.

(Veroljub Arsić: Pravo na repliku.)

Nemate pravo na repliku, ovo je bila povreda Poslovnika. Možete po amandmanu.

(Veroljub Arsić: Po Poslovniku, član 107.)

To je u redu.

VEROLJUB ARSIĆ: Član 107, dostojanstvo.

(Vjerica Radeta: Ne može taj član, bio je.)

Evo 106. Može?

(Vjerica Radeta: Ajde.)

Znači, poštovanje Republike Srbije, pa neko još kaže da kažu predsedniku Aleksandru Vučiću kako mora da prizna Kosovo kao državu pa ćemo onda ući u EU. Evo ja vam sada kažem – sa Aleksandrom Vučićem niko tako ne razgovara. Niti mu pada na pamet, niti pokušava, niti može. Nekima su možda mogli, pre Aleksandra Vučića, pre 2012. godine. Nekima su mogli. Sada ne mogu.

Dalje, možemo o tome da pričamo ko nam je prijatelj, nemam ništa protiv, ali unapred neke praviti neprijateljima, mislim da nije mnogo pametno. Valjda se politika vodi glavom, a ne srcem. Evo, ja ću da kažem, posle Srbije

najviše volim Rusiju, ali ću da donosim odluke ovde u Skupštini kao poslanik kada glasam isključivo one koje su u interesu Srbije. Valjda je to moje pravo.

(Vjerica Radeta: Jeste, samo je stvar odlučivanja.)

Stvar odlučivanja.

Da završim. Zamislite kako bi bilo to da je bivši režim još samo jednu godinu vršio vlast u Republici Srbiji. Još samo jednu godinu! Evo, ja vam kažem, ne bismo više postojali. To su te teške odluke, kada morate neki put negde da presečete. Zamislite da smo sa njima imali 2014. godinu. Pa podavili bismo se. Sada neko hoće da mi prebaci što sam doneo odluku da tu oligarhiju skinemo sa vlasti. To mi prebacuju. Što sam poštovao naređenje bivšeg predsednika stranke da dosmanlije žute skinem sa vlasti. Završio sam time.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Smatram da nisam povredio Poslovnik. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Povreda Poslovnika, Nataša Sp. Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Povređen je član 107. stav 1.

Stvarno ne znam, gospodine Marinkoviću, da li ste vi čuli ovu Arsićevu histeriju i to kako mi ne razumemo aktuelne situacije, da mi živimo u nekoj prošlosti, a on u budućnosti.

Najpre, ni po čemu ne možemo da se merimo, gospodine Arsiću, u svim segmentima, pa ako hoćete, i po političkom znanju, po načinu i stilu života...

(Vjerica Radeta: Po lepoti što ne prolazi.)

Da. Ne možete da kažete da ste vi neki čovek budućnosti a mi neki retrogradni, stvarno neverovatno, ako hoćemo, u opštem trenutku. Ako hoćete po svemu, i po bilo kakvom znanju, i opštem obrazovanju, i po praćenju aktuelnih trenutaka, praćenju svega i u zemlji i u svetu, nemojte sebi da dajete na značaju nešto što vi niste, vi lično.

Što se tiče toga da ste vi upućeni u ono što govori predsednik vaše stranke i predsednik države, ja stvarno moram da vas podsetim na to. Najpre, ne treba uopšte sada toliko danas da se kočoperite jer Vučić nije u državi pa će on da čuje da je tamo Arsić pričao u Skupštini, pa je on govorio o nacionalnoj politici, o uspesima Vučića. Prvo, niti on to verovatno traži od vas, a drugo, nemojte da obmanjujete javnost. Predsednik države, predsednik vaše stranke Aleksandar Vučić je rekao, ako hoćemo mi da govorimo ozbiljno, kao ozbiljni ljudi, političari, da ne očekuje ništa dobro od predstojećeg sastanka u Berlinu. Čak naprotiv. Rekao je, i to su preneli 16. aprila, čuo je i gospodin ministar, on je valjda odgovoran čovek, nije neko ko je u euforiji tu sada i da troši vreme i da bude u nekom prajm tajmu na televiziji, da priča sve i svašta, dakle lepo je rekao, verovatno je sa time upoznao i članove Vlade ako se sa njima susreće, da će to biti veoma težak susret, susret sa Angelom Merkel i sa Emanuelom Makronom, upravo iz činjenice što je prošle godine izašao sa idejom, i mi smo rekli da mi

kao SRS imamo kao prioritet očuvanje KiM i državnu strategiju i rešavanje tog pitanja, da nema nikakve šanse. Sve što im je na bilo koji način ponuđeno da sednu za pregovarački sto, oni su odbili.

Da li vi mislite stvarno, jeste li vi toliko naivni? Ako jeste, onda će Vučić da vam objasni, kad vas vidi ono tet-a-tet, da oni to rade eto tako, šiptarski teroristi koji sada glume neku državu zato što su oni toliko silni i jaki. Je l' vi mislite da oni to ne bi za pet minuta ukinuli da im neko dojavu da to urade? Primera radi, neko iz Stejt departmenta ili neki evropski zvaničnik izričito im kaže – e, slušajte, nemojte više da se igrate sa time, ukinite te takse. Ne, oni to neće njima da kažu. Čak naprotiv, Vučić očekuje da će da mu ponude, on je to sam rekao, valjda ima neke izvore informacije, tog 29. aprila u Berlinu, da se uđe u nekakvu drugu formu dijaloga sa Albancima, kako je on rekao, a to ne znači ništa drugo, opet citiram njega, nego zahtev za priznanje Kosova.

(Predsedavajući: Hvala.)

Nije hvala. Evo, završavam i time da zaokružimo ovu priču i ovo što Arsić ne zna.

Vi onda kažete da mi to izmišljamo, to niko nikada nije. Upravo zbog toga je valjda i otišao u Kinu, da razgovara o tome sa najvećim svetskim liderima Si Đinpingom i Vladimirom Putinom, jer zna da u tim zemljama i kod te dvojice lidera imamo bezrezervnu podršku svuda i na svakom mestu. Nikada neće odstupiti, braniće suverenitet Srbije, našu Rezoluciju 1244, koje moramo da se držimo, i svega da bismo sačuvali KiM, koje očigledno ovi hoće da nam otmu.

Da ste bili malo pažljiviji – evo završiću, stvarno je ozbiljna tema, gospodine Marinkoviću – vi biste čuli pre nekoliko dana šta smo vam mi rekli, da je neophodno da krenete u rekonstrukciju Vlade. Nije ovo samo vaše lično partijsko pitanje. Ovo je, ljudi, pitanje države. Na kraju, šta smo vam poručili? Uvek nam je državni i nacionalni interes iznad svega. Iz te bojazni, a to, eto, mogao je da vam došapne i kolega Martinović, šta se rukujete i, što bi naši klinci rekli, tu mu dajete, bacate mu pet prstiju kad znate da izmišlja i da priča i optužuje nas da smo mi nekakvi destruktivci, mi hoćemo samo to, mi se bavimo nekom teorijom zavere.

Nažalost, pogledajte unazad od konstituisanja ovog saziva. Je li tačno sve ovo što smo vam rekli? Jeste. Ne likujemo mi zbog toga, jer je to poražavajuće za Srbiju, ali dajte, ljudi, da se okrenemo onima koji su nam prijatelji. Ovako, gledam Arsića i slušam ga malopre, on je svoju sudbinu i sudbinu svojih potomaka i svega samo vezao za EU. Nećemo da vezujemo Srbiju za EU, nego za ono što nam nude naši prijatelji, a to je da čuvamo našu zemlju, da branimo otadžbinu i da se ponašamo onako kako nam to međunarodno pravo dozvoljava.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jovanović.

Veroljub Arsić, povreda Poslovnika.

Izvolite, kolega.

VEROLJUB ARSIĆ: Član 106.

Ja sam svoju sudbinu i sudbinu svojih potomaka vezao za Srbiju.

(Vjerica Radeta: Moraš član 103; 106. je bio malopre.)

Član 106. stav 1, dobro.

Da raščistimo to. Da sam hteo, dolazim iz takvog kraja, mnogo mi je članova porodice po Zapadnoj Evropi, začas bih se snašao, ali sam ostao u Srbiji i vaspitavam sve da ostanu tu u Srbiji.

E sada, kada pričamo oko zapadnih lidera, koliko je meni poznato, predsednik Republike Srbije, što kao predsednik što kao premijer, sa Angelom Merkel se susreo sedam puta. Za vreme režima Borisa Tadića bilo je dva puta, s tim da je jednom bilo zvanično, a drugi put su je jurili na nekom međunarodnom skupu. Valjda tih sedam puta govori nešto o poštovanju Republike Srbije i predsednika Republike Srbije.

To je nekima smešno. Međutim, u Narodnu skupštinu ja mogu da uđem obučen ili da nosim majicu sa likom svog predsednika stranke ili predsednika države, nikako sa slikom predsednika SAD Donalda Trampa.

(Vjerica Radeta: Ali kandidata za predsednika.)

Neka je i kandidat. On je predsednik.

Sada, zamislite kako to izgleda. Zamislite vi kakav problem, da se ne ponašamo odgovorno prema državi, možemo da napravimo Republici Srbiji, jer činjenica jeste da američka administracija uvodi sankcije Narodnoj Republici Kini. Je li se ne bismo zamerili predsedniku Siju i Kini jednim takvim potezom? Jer činjenica jeste da uvodi sankcije Ruskoj Federaciji SAD i da vrši pritisak na Srbiju. Zamislite, kada bih ja kao poslanik vladajuće većine ušao sa majicom američkog predsednika, šta bi mislili o nama u Ruskoj Federaciji? Šta bi mislili? Bili bismo u ozbiljnom problemu kao država.

Da ne pričam o tome koliko se poštuje Srbija da je i predsednik Si boravio u Srbiji, štaviše, duže nego u Francuskoj, da je predsednik Vladimir Putin, čini mi se, tri puta boravio u Srbiji za vreme aktuelne vlasti. Ne znam ni ja koliko je bilo dosada susreta između predsednika Aleksandra Vučića i predsednika Putina. Isto tako, održavani su sastanci i sa predsednicima zapadnih država. Predsednik Republike Srbije odlikovan je Ordenom Aleksandra Nevskog od predsednika Putina. Zamislite da li bi to bilo moguće da smo Martinović i ja ušli u Narodnu skupštinu sa slikom Donalda Trampa. To ne bi bilo moguće. To se ne bi desilo. To vam garantujem. Valjda se politika vodi tako što pazite o svakom svom koraku da ne napravite štetu svojoj državi.

Ne tražim da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Moram stvarno da dam jednu pauzu od pet minuta, jer ovo o majicama i predsednicima stranih država, stvarno smo otišli...

(Posle pauze.)

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Malo smo se i nasmejali, ali bismo mogli da nastavimo sa radom.

Stvarno se izvinjavam. Nisam imao nameru da vama ne dam reč, nego, znate i sami, da malo umirimo situaciju. Ispostavilo se da je dobro.

Reč ima Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Situacija je mirna. Samo raspravljamo, ništa se strašno nije desilo. Misliće narod ko zna šta je bilo, šta umirujete.

Dakle, ja sam samo tražila da vam se obratim na osnovu člana 27. stav 2. Poslovnika i, evo, sada to činim.

Čuli smo malopre, nije ono bilo uvredljivo što je Arsić pričao, više mi je bilo smešno, kaže – šta bi se desilo da se on negde pojavio u majici sa nečijim likom, jer bi to, valjda, ugrozilo negde Vučićev ugled. Ma hajte, molim vas. Može Arsić da dođe i bez majice, niko neće primetiti, a kamoli sa nekom majicom.

Ali zaista je nekorektno Srpskoj radikalnoj stranci prigovarati, sad krajnje ozbiljno, prigovarati bilo šta što bi bilo suprotno nekakvim patriotskim osećanjima. Možete da kažete šta god hoćete za nas, ali da nismo patriote i da iskreno ne mislimo dobro svojoj državi, to ne može niko da kaže. Nisu to mislili ni oni kad su bili u SRS.

Dobacivao mi je jedan kolega zašto smo nosili Trampove majice pa je on postao predsednik. Da, postao je predsednik zahvaljujući, dobrim delom, glasovima Srba u onim delovima Amerike gde živi puno Srba, jer ih je predsednik Vojislav Šešelj u jednom javljanju u nekoj televizijskoj emisiji, skajpovao je u nekim klubovima itd., pozvao da glasaju. Da, to je istina. I hvala bogu da je tako. Mi se i dalje nadamo, videćemo šta će se dešavati u toj dubokoj državi itd., ali ne može niko da kaže da nemamo relaksiraniji odnos sa SAD kada je Tramp na vlasti nego da je, ne daj bože, ona karakondžula Klintonova, kojoj je – sad se nećete смејати – Vučić dao dva miliona dolara u fondaciju za kampanju.

Nemojte da nas izazivate da pričamo nešto što ne želite da slušate, a što ni mi baš nismo nešto specijalno radi da vam govorimo, ali ako nas čačnete, tu smo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Nije tu.)

Na član 7. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Nije tu.)

Na član 10. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podnela Nataša Jovanović.

Izvolite, kolegice Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Da se vratimo, gospodine Marinkoviću, na založno pravo i na ovaj amandman koji smo podneli.

Vlada Republike Srbije predlaže ovom izmenom zakona da se postojeći član 32. i naslov iznad člana 32. brišu. Mi smatramo da to nije dobro. Evo o čemu se radi.

Taj naslov govori o teretu dokazivanja i o načinu kako je poverilac koji tvrdi da mu je stvar bila predata u državinu pre nego što je izvršen upis u registar zaloge i u korist drugog poverioca dužan dokazati da je do predaje u državinu došlo pre upisa u registar zaloge. Vi sada to brišete i kažete da pravo prvenstva ima po danu, vremenu i času upis zaloge u registar zaloge.

Mi smatramo da ste vi tu mnogo pogrešili i da će to da dovede do velikih problema iz prostog razloga što se pre upisa u registar zaloge – to mi je malopre dodatno objašnjavala i kolegica Radeta – iskazuje to stvarno pravo, kada je pravo zaloge u pitanju, jer ono mora da se gleda po momentu kada je to nastalo. Jer poverilac može da pravo zaloge upiše i ugovorom o zalozi, a taj ugovor može da nastane mnogo pre ili je nastao mnogo ranije nego što je uopšte osnovan ovaj registar. Zato smatramo da uopšte nije dobro.

Postavlja se pitanje – a što biste vi ovo menjali? Jer ako taj neko ima mogućnost da u teretu dokazivanja zaista dokaže da je on ostvario pravo na zalogu pre nego što je ona upisana u registar, onda se postavlja pitanje zašto vi hoćete to pravo njemu da uzmete ako on to može da dokaže. Da li vi to spremate da se negde vrši nekakva otimačina nečega? Znate, nisam sklona da u to poverujem, ali svaki će advokat, evo, pogledala sam i na raznim forumima mišljenja advokata o ovom pitanju... Ovo nije dobro rešenje. Smatramo, ali tu sada nije ministar pravde već ministar Đorđević, videćete da će u praksi da se pokaže da to nije dobro, naročito zbog ovih ugovora o zalozi koji moraju, sami po sebi, da imaju pravo prvenstva.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala puno, kolegice Jovanović.

Na član 12. amandman je podneo narodni poslanik Petar Petrović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite, kolega Periću.

SRETO PERIĆ: Još jednom u toku današnjeg dana da ponovim – ako se ne računa Ustav, zakon je najviši pravni akt u sistemu jedne države. Njegovom predlaganju treba pristupiti veoma oprezno, obazrivo, studiozno i pokušati sagledati stvari koje se neće morati promeniti, neće morati, podvlačim još jednom, bar za neko relativno kraće vreme, a ne ovako dva-tri puta godišnje.

Nije slučaj to sa ovim zakonom, ali mnogi zakoni jesu. Jer da ozbiljno pristupate predlozima ovih zakona, mi ne bismo imali situaciju da slobodni poslanici u ovom sazivu Narodne skupštine po broju ugroze parlamentarnu stranku koja je druga po snazi, to je Srpska radikalna stranka, posle Srpske napredne stranke, a prva kao opoziciona stranka. Mi danas imamo grupu slobodnih narodnih poslanika koji imaju samo jedan mandat manje nego Srpska radikalna stranka. To ukazuje na način na koji mi pristupamo i donosimo ove zakone.

Sada malo da kažem vezano za ovo založno pravo nad pokretnim stvarima. To je poznato još i kao tzv. ručna zaloga. Za razliku od hipoteke, koja se pojavljuje kod nepokretnosti, to nije nešto što u praksi ima neki veliki značaj. Dešava se, naravno, i ono se ulaže tamo da bi se obezbedilo neko potraživanje, i to je strogo formalno pravni posao, jer je za njegovo postojanje potreban pisani ugovor. Ne može drugačije. Ne može usmeno ili dogovorno.

Rekli ste šta je suština i osnov donošenja. Ima nešto što je između vas i onog bivšeg režima, kako vi kažete, zajedničko. Ima više stvari, naravno. Kad je neko na vlasti, mora i neki kontinuitet da sprovodi, a to jeste onaj put ka EU. I oni i vi, i bivši Tomislav Nikolić... Da danas nije i on otišao? Da li je i on otišao u ovu delegaciju? Jeste? Pa ne bi se za njega ni znalo da se nije, eto, danas tu nešto pojavio. Ne znam da li je opravdano ili neopravdano, to sad nije ni važno. On je rekao, govorio je to tada i Aleksandar Vučić, tad kao opozicioni političar, da isto to, put ka EU će i SNS, ne znam da li je Arsić bio tad u toj stranci, čini mi se da nije, nisam siguran, da će isto to sprovoditi, samo većom brzinom. Evo, vratio se Arsić.

Dopalo mi se ono kad ste rekli, kolega Arsiću – skinuli ste dosmanlije. Oni su vam pomogli da se napravi ta stranka, to zna i kolega Martinović, bio je kada je predsednik onog administrativnog odbora bio Nenad Konstantinović, u kom pravcu je to sve išlo.

Pošto smo mi političari, a nismo glumci, kolega Arsiću, ako vi saznate i ako uspete da ove iz EU dovedete na tanak led, javite nam. Probićemo taj led ne biste li upali. Tu ćete imati našu punu podršku. U drugom slučaju ne može.

Ne možemo se do te mere folirati i izigravati prijatelje nekom ko ne želi da nas prihvati za prijatelja. Tu je samo puk interes i tih kompanija koje dolaze. Tu je smo puki njihov interes. Ne sporimo mi to njima. Tako treba imati odnos prema svojim firmama, prema svojoj državi, ali da trčimo za njima, da sebe ubeđujemo kako su nam to poželjni prijatelji, to ne možemo i nećemo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Periću.

Pravo na repliku dr Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Na temu ovih, rekao bih, zamerki zbog puta u EU. Slušajte rečenicu – mi želimo da budemo ravnopravan partner u EU sa Kosovom i Metohijom u sastavu Srbije, ravnopravan partner u Evropskoj uniji. E sad, nagradno pitanje – čija je to rečenica? Kad je ta rečenica izgovorena ili napisana? Ako se neko zaboravio, to je rečenica Vojislava Šešelja iz 2008. godine, iz njegovog pisma koje je poslato baš u vreme kada je došlo do razdvajanja nekada zajedničke stranke.

Na sednici Centrale otadžbinske uprave, ako se ne varam, na kojoj su neki želeli da politički sude Tomislavu Nikoliću, Aleksandru Vučiću i ostalima, ta je rečenica u tom pismu pročitana i tako glasi. Toj rečenici su aplaudirali oni koji danas, izgleda, žele da zamere Srbiji što se nalazi na putu u EU. Da budemo malo iskreniji jedni prema drugima i da se malo bolje sećamo šta je bilo i kako je bilo.

To pitanje EU ili evropskih standarda važno je zbog još jednog detalja sa ove sednice. Pomenuto je u jednom momentu da zvanična statistika koju vodi Republika Srbija nije tačna, odnosno osporena je uz napomenu – a mi ćemo reći jednog dana šta su pravi rezultati i kako glase pravi brojevi i kada je reč o ukupnom broju zaposlenih u Srbiji i kada je reč o nezaposlenosti, kako je iznosila nekada, kako iznosi danas.

Oni koji to kažu, treba da znaju da je otvaranjem pregovaračkog poglavlja sa tom EU koje se odnosi na statistiku država Srbija dobila potvrdu da je naša statistika na istom onom nivou standarda na kojem se nalazi zvanična državna statistika danas država članica EU. Pa koliko, ako neko smatra, da laže neka nemačka ili neka francuska ili bilo koja država koja pripada tamo, e taman toliko odstupa i Srbija.

Složićete se, reč je o ozbiljnim zemljama, reč je o ozbiljnim stvarima i reč je o nepobitnom dokazu da onaj ko to hoće da ospori, bojim se, nije očigledno bio dovoljno zainteresovan za temu ili je možda zaboravio neke stvari koje se tiču i njegovih ličnih stavova. Nije ta 2008. godina bila tako davno, a još je skorije bila i potvrda koju smo mi čuli iz usta samog Vojislava Šešelja u ovom sazivu ovde. Jeste, ja sam to tada rekao i obrazloženo zašto je to tada rekao. Mislim da je sada nešto, bar nama trenutno prisutnima na ovoj raspravi, za nijansu jasnije. Ispravite me slobodno ako grešim.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Po Poslovniku želite? (Da.)

Izvolite.

Vjerica Radeta, po Poslovniku.

VJERICA RADETA: Po Poslovniku, na osnovu člana 27.

Opet ponavljam, može ovde da se priča šta god ko hoće, ali ne znam zašto poslanici vladajuće koalicije, poneki poslanici, žele po svaku cenu da se danas raspravlja o nečemu što nisam sigurna da baš njima odgovara.

Nemamo mi ništa protiv. Možemo mi da pričamo i o 2008. godini i o periodu kada su naprednjake pravili Boris Tadić i Miki Rakić i o vremenu kada su naprednjaci krali mandate Srpskoj radikalnoj stranci. Sve mi to možemo da pričamo, ali ne vidimo koja je svrha da se danas o tome govori. Ako želite tu raspravu sa svim detaljima i o tome šta je ko rekao na toj centralnoj otadžbinskoj upravi koja je ovde pominjana i o tome da je taj Tomislav Nikolić na toj centralnoj otadžbinskoj upravi rekao – što me napadate da sam uzeo neke pare?; meni pare nisu potrebne, ja sam parama obezbedio i svoje praunuke. Evo Martinovića, bio je prisutan. Evo Arsića, bio je prisutan. Da li hoćete na to da se vraćamo?

Mi nemamo čega da se stidimo iz tog vremena. Mi nemamo. Mi smo dosledni u svojoj politici. Možda mi vama nismo dobri, možda narodu nismo dobri, ali mi smo ponosni na doslednost u svojoj politici. Mi smo ponosni na činjenicu da sledimo ideologiju srpskog nacionalizma i mi to menjati nikada nećemo. Mi ćemo se svim svojim silama zalagati da Srbija nikada ne uđe u EU. I mi ćemo se svim svojim silama zalagati da Srbija uđe u evroazijske integracije, da nam Rusija bude sila zaštitnica, da ostvarimo kontakte najbliže moguće, sveobuhvatne, sa Rusijom, Kinom i ostalim prijateljskim zemljama.

To je jedini način da Srbija opstane u ekonomskom, političkom, kulturnom, socijalnom, kojem god hoćete smislu. To je stav SRS, nepromenjen i nepromenjiv. Žao mi je što su neki to menjali. Ja mislim da je i Vladimir Orlić 9. avgusta 2008. godine mislio ovo što ja sada kažem. Toga dana se učlanio u SRS, ali kratko mu nešto beše.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje o povredi Poslovnika? (Ne.)

Doktor Vladimir Orlić, povreda Poslovnika.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala još jednom, gospodine predsedavajući. Član 104, u vezi sa pravom na repliku.

Mogli ste da iznesete napomenu da smo mi počeli da pričamo na ovu temu samo zato što su je pokrenuli oni koji su tom temom očigledno trajno opsednuti, a to nismo mi. Zna se ko je ovde krenuo sa komentarima – a šta je rekao ovaj, a šta je rekao onaj tada, pa u vezi sa EU. Mi smo na to reagovali sa željom da im stvari razjasnimo, da se podsete šta je rekao njihov lider, da se podsete kojoj su rečenici aplaudirali sami. Da se podsete šta su tvrdili da zastupaju nekada.

(Vjerica Radeta: Ti meni da objasniš? Tvoja pamet meni da razjasni?)

Da li imaju problem sa tim u ovom trenutku, ja to ne znam, ali ako žele da se bave tom temom, ponavljam ono što ponovim svaki put, ali svaki put kad se te teme dotaknu, ta tema im se ne isplati, jer se uvek suoče sa ovim podsećanjem.

Što se tiče mene, avgusta 2008. godine, baš kao i septembra, oktobra, novembra, decembra te godine ili bilo kog drugog meseca narednih godina, ja sam politički pripadao tamo gde pripadam i danas i baš zbog toga što sam sledio onu politiku koju sam poštovao i tog avgusta, ja sam ovde gde jesam. Da li je neko aplaudirao u avgustu pa zaboravio u septembru, to mora da razmisli taj neko.

Što se tiče one priče ko je koga formirao i osnovao. Još jednom, SNS nikada ni dan nije finansirao Dragan Đilas, nije nas činio dobrovoljno integrisanim u njegov sistem ni sa onim upravnim i nadzornim odborima, nije nas terao da se obračunavamo politički sa onima sa kojima smo nekada bili u istoj stranci. Šta su dokazi? Da smo mi bili najjasnija i najopasnija po njih opozicija režimu Borisa Tadića, Dragana Đilasa i svih ostalih. Pa činjenica je da ih nije pobedio niko drugi nego Aleksandar Vučić, Tomislav Nikolić i SNS. Oni su danas duboko u mračnoj istoriji ove zemlje zato što smo ih na izborima 2012. godine pobedili mi i nastavili smo da ih ubedljivo pobeđujemo od te godine pa naovamo svaki put.

Dakle, ako nekome Srbija treba da kaže da je uspeo da napravi rezultat za to što ti ljudi, na sreću Srbije, više se ni za šta u ovoj zemlji ne pitaju, to smo onda mi. A ostali neka razmisle dobro o temama koje ih zanimaju, o kojima žele da govore i nek se podsete pisama iz 2008. godine, lako se pronalaze, a ima i nas koji ih i dalje pamtimo jako dobro.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

Daću vam, nema problema, samo želim da apelujem na vas da prosto ne zloupotrebljavamo Poslovnik, jer vi ste počeli sa replikama i sa temama kojima smo se stvarno udaljili...

Podsetiću vas, Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o založnom pravu na pokretnim stvarima upisanim u registar. Znači, mislim da smo se puno, puno udaljili od teme. Meni nije problem. Ja mogu i da slušam i da ova rasprava traje do koliko god želite, ali ako mogu da vas zamolim samo, koliko je to moguće, vratimo se na temu i na ono o čemu je govorio kolega Sreto Perić.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 27. stav 1.

Ne znam čemu ta potreba da opet kada dođemo mi na red vi izigravate strogoću. Pustite nekog pre mene da priča šta god hoće, da se ne dotakne

Poslovnika, ne znam ni da li je član rekao, nije ni bitno ako nije, i onda sada odjednom molite da se nešto smiri.

Ništa nije nemirno. Jedino ne razumem otkud nekom tako mazohistička potreba da nas tera da mi sada pričamo o finansiranju SNS-a. Je l' mi sada da pričamo o Hotelu „Ric“? Je l' da pričamo o Stanku Subotiću? Je l' da pričamo o parama kod Mikija Rakića koje su dolazile iz Američke i Engleske ambasade? Ljudi moji, je l' hoćete mi sada da otvaramo tu temu? Čini mi se da ne bi bilo dobro i da vam ne bi bilo u interesu.

Dobro znate da apsolutno govorimo istinu. Mi smo ti koji želimo i koji smo vam pre sat i po vremena skrenuli pažnju da nije trebalo uopšte da pravite pauzu, da je trebalo da završimo ovaj današnji rad.

Vi ste hteli čampras divan da biste ostavili utisak da danas radimo ceo dan. Mi radimo ceo dan. Ništa ovo što je ovde rečeno... Svako je izneo ono što misli, svako je rekao stav. Što se nas tiče, mi smo iznosili stav SRS-a, a da li ovi svoje lične ili partijske, to ne znam, pošto se oni zalažu za to da mandat pripada poslanicima. Mi mislimo da mandat pripada političkim partijama i ovde smo kao poslanici SRS.

Dakle, ako žele kolege da se upustimo, da ovo što sam nabrojala ovako, da idemo sad i po ciframa, i po datumima, i po fotografijama itd., može. Ako oni hoće da stanemo, da se vratimo na amandmane, mi smo i za jednu i za drugu vrstu rasprave apsolutno tu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Povreda Poslovnika, dr Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Ona napomena koja je išla mimo ozvučenja dok sam ja maločas govorio, a to se tiče člana 106, bila je pitanje koje smo čuli sada – da li želimo da raspravljamo po amandmanima? Slobodno prenesite, gospodine predsedavajući, nemamo ništa protiv. To je naša jasna želja. To je čak i bila dobronamerna preporuka s moje strane.

Sve što kažem, kažem potpuno dobronamerno. Da se ne bavimo temama koje se drugima ne isplate. Mi druge, pre svega, čuvamo od snage sopstvenih argumenata, zato što ne smatramo da je neka velika šteta ako se neko podseti, s vremena na vreme, čemu je aplaudirao, nego što smo se ovde ipak okupili iz nekih drugih razloga.

Dakle, umesto ponude da se bavimo navodima iz magazina „Tabloid“, znate već šta mislim o tome i koliko je to ne neozbiljno već poprilično smešno, predlog bi bio, evo ga opet član 106, da se mi vratimo na raspravu u pojedinostima. Tu ste potpuno u pravu.

Ako je malopre mimo ozvučenja a u vezi sa članom 106. bio neki citat, mi želimo da budemo član, partner u EU sa KiM u sastavu Srbije, molim vas, gospodine predsedavajući, tu nema potrebe da intervenišete. To se neko samo

podseća onoga čemu je aplaudirao i tu ništa sporno nema. Slobodno neka to radi.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Pravo na repliku ima Veroljub Arsić, a posle njega narodni poslanik Sreto Perić.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ta čuvena priča oko EU, da li mi želimo ili ne želimo itd., stav SNS-a je da Srbija dostigne standarde koje postavlja EU.

Da li može neko da se ne zalaže za vladavinu prava u Republici Srbiji? Hajde, voleo bih da mi neko kaže ovde. To je jedna od tekovina Evropske unije. Da li bi neko želeo da se ne zalaže za ljudska prava? I to je tekovina Evropske unije. Da li bi neko želeo da se ne zalaže za prava nacionalnih manjina? Znači, mi bismo da u mnogim oblastima ispunimo one uslove koje EU postavlja da bi neko postao punopravan član. Ako nas oni ne žele, to je neka druga priča. Naše je da mi postignemo te uslove, ne zbog njih nego zbog nas, zbog naših građana, da imaju zaštitu pred sudovima, da budu ravnopravni.

Što se tiče strateškog partnerstva sa Kinom, ako to neko hoće da postigne, ja ga obaveštavam da je zakasnio. Zakasnio je. Završili smo taj deo posla. Zakasnili ste. Eno ga predsednik Aleksandar Vučić, u Kini je sa Sijem. Taj isti predsednik Narodne Republike Kine Si je rekao da Srbiju i Kinu veže čelično prijateljstvo. Ne možete više od toga. Šta će ko drugi da postiže? Hajde neka mi kaže.

Što se tiče Ruske Federacije, rekao bih da je predsednik Putin boravio u Srbiji tri puta, koliko je meni poznato, kao predsednik, četiri puta, jednom kao premijer. Da ne pričam kakvu saradnju imamo sa Ruskom Federacijom u oblasti Ujedinjenih nacija i šta je sve Ruska Federacija na naše zahteve i molbe blokirala u Ujedinjenim nacijama. Da ne pričam o saradnji sa Ruskom Federacijom po pitanju bezbednosti, oko nabavke naoružanja, opreme, školovanja naših oficira, o tome da smo posmatrač u ODKB. To je već sve postignuto. Energetska sigurnost sa Ruskom Federacijom, opet, postignuta. Započeti su, evo sada smo i za Evroazijsku banku upravo doneli zakon o pristupanju. Počeli smo sporazume sa Evroazijskom unijom u oblasti trgovine. Ne znam šta je više preostalo da se postigne. Neko je zaostao u toj priči da može nešto novo. Nema, ništa više nije preostalo. Ostaje samo da se to dotera i usavrši, ali je već završena priča.

(Vjerica Radeta: Ti si zaostao u razvoju očigledno.)

To postoji. Moraju neki politički programi da se prilagode postojećem stanju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Povreda Poslovnika, Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Po Poslovniku, član 32. Moram, zaista, neću čak ni koristiti verovatno dva minuta, da kažem nešto.

Šta treba da uradimo da pokažemo da mi kao država želimo iskrenu saradnju sa Ruskom Federacijom? Pitao me Arsić, pa da mu odgovorim. Treba da priznamo Krim kao sastavni deo Rusije. Treba da damo diplomatski status članovima Humanitarnog centra u Nišu. Treba da kažemo – vi ste naša sila zaštitnica, želimo da vi učestvujete u pregovorima vezanim za KiM. Vrlo konkretno. Želimo da maksimalno afirmišemo Sporazum o slobodnoj trgovini sa Ruskom Federacijom. Moramo da izađemo iz SSP-a da bismo ostali pri ovom sporazumu. Dakle, vrlo konkretno.

Mi nemamo ništa protiv nečega što je pozitivno postignuto u saradnji sa Kinom, Rusijom i ostalim prijateljskim zemljama. Javno to podržavamo i nikada ništa nismo negativno rekli. Čak ovde svaki put kada su sporazumi koji se odnose na saradnju sa tim prijateljskim državama, mi, iako uvek glasamo protiv, u tim slučajevima glasamo za. Nemamo mi srpski radikalni problem sa tim da kažemo, da podržimo svakoga ko pokazuje otvoreno prijateljske odnose i bliske državne odnose sa Rusijom i Kinom. To je naše strateško opredeljenje.

Pitanje – šta može da se uradi više od ovoga? Može. Može da se prekine put u EU i da se krene u Evroazijsku uniju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Reč ima Veroljub Arsić, povreda Poslovnika.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Član 107, dostojanstvo Narodne skupštine, zato što se ovde iznose neke činjenice koje ga zaista narušavaju.

Prvo, moramo da budemo svesni činjenice da Ukrajina nije priznala nezavisnost Kosova. Nije priznala nezavisnost Kosova.

(Vjerica Radeta: Hajde kaži i Rusija.)

Republika Srbija podržava teritorijalni integritet Ukrajine.

(Vjerica Radeta: Hajde kaži, junače. Slabo ti Martinović prenosi.)

Ono što je najtragičnije, niko od nas iz Ruske Federacije ne traži da priznamo Krim u sastavu Ruske Federacije. Niko. Ne postavljaju nikakav uslov.

(Vjerica Radeta: Tražim ja. Obraduj me.)

Kao što vidim, nekome je draže da još jedna država prizna nezavisnost Kosova. To je, izgleda, nekima draže.

Ne možete da donosite odluke a da ne očekujete posledice. Je l' Republika Srbija, koliko je meni poznato, jedina evropska zemlja koja nije uvela sankcije Ruskoj Federaciji? Nije.

I sada se postavlja pitanje da li želimo da sve što smo postigli, zbog nepromišljenih poteza, upropastimo. Sve, apsolutno sve. Znači, da Ukrajina prizna nezavisnost Kosova, nama problem, ljudi. Nama je zaista ozbiljan problem. Još samo jednu rečenicu. Ono što je najvažnije u ovom trenutku sa

našom južnom pokrajinom jeste da sačuvamo Srbe koji su tamo, da sačuvamo te ljude koji nam čuvaju to isto Kosovo i Metohiju i ne smemo nijednim nepromišljenim potezom da ugrozimo njihovu bezbednost.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Sada pravo na repliku ima Sreto Perić.

(Nataša Sp. Jovanović: Po Poslovniku.)

Pa podignite Poslovnik. Ja ne mogu...

Reč ima Nataša Sp. Jovanović.

Izvolite, bez sekiracije.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine Marinkoviću, možda nisam bila dovoljno, što biste vi rekli, transparentna. Evo Poslovnika. Mislila sam da je dovoljno da pritisnem taster i da me pitate po kom osnovu. Po osnovu vredanja dostojanstva Narodne skupštine. Nekako mislim da vi to nehotice radite. Možda niste ni skoncentrisani. Možda mislite da to tako treba ili šta ja znam zašto to radite pa dozvoljavate ovakve tirade kao što je malopre imao prethodni govornik, naravno ničim utemeljene, i opet je na terenu koji ne razume.

Mislim, Arsić sa spoljnom politikom ama baš nikakve veze nema i mislim da on čak i nije, iako je potpredsednik Narodne skupštine, ne znam da li je kvalifikovan od strane predsednika Skupštine u smislu da je on zamenjuje da o takvim pitanjima govori na određenim skupovima i forumima. Moguće da se negde pojavi, ali kao učesnik neke međunarodne delegacije nisam još čula da je imao neko zapaženo izlaganje i da ga je bilo ko od drugih predstavnika parlamentaraca iz sveta zapaženo slušao pa shvatio šta je on to hteo da kaže. Stvarno ne želim da ga omalovažim, ali o nečemu što nije njegov teren i u šta se ne razume čovek ne treba da priča.

O čemu se ovde radi? Radi se o povlačenju... I to vidite kako on to iz neznanja, ali znate, kada neko radi iz neznanja, to može da bude i vrlo opasno zbog nekih paralela. Prvo, na ovakav način na koji je on rekao da poredi zaista ogromnu ljubav, podršku finansijsku, kakvu god hoćete, vekovno bratstvo, duhovne veze, pravoslavne veze Srbije i Rusije i da to poistovećuje sa Ukrajinom, koja je potpuni natovski protektorat. O tome koliko je ozbiljna ta država govori činjenica da jedan, evo kao što je Koštunica, on je bar bio neki, da kažemo, intelektualac iz nekog političkog miljea, na auspuh, ovi natovci izbacili ovog komičara koji je sada tamo izabran za predsednika države.

Nemojte, molim vas, celokupna antiruska histerija. Ja da vam kažem, zaista bez toga da se uvredim, ja sam član Parlamentarne skupštine NATO, znači, vi ste glasali i mi smo imali to pravo da dobijemo to predstavničko mesto tamo, na svakom skupu, verujte, upravo je na pitanju Ukrajine i toga što je Krim neodvojivi deo Rusije. Znači Krim je Rusija. To morate da shvatite. Nikakve

istorijske, nikakve buduće okolnosti ni ne znam šta, ni NATO, ni ceo Zapad, niko i nikada neće moći to da porekne. Dakle, svuda na tim skupovima se celokupna antiruska histerija po pitanju Ukrajine vrši i onda se postavlja pitanje i meni tu spočitavaju i ovaj natovac Šormaz, i to su radili ovi „žuti“, ova Maja Videnović tako me isto napadala kada smo išli na te skupove i kada smo natovcima govorili sve u lice – jao, vi brukate državu i narod. Eto, to isto taj vaš predstavnik radi.

Nemojte da se igrate sa tim stvarima. To ko će da povuče i da li hoće priznanje, znate, uopšte se ne dovodi u pitanje kada je sa druge strane odnos prema Rusiji. Odnos prema Rusiji za nas Srpske radikale, a sprovedite anketu među građanima Srbije, kod patriotski svesnih građana jeste nešto neprikosnoveno. Ako stavljate na vagu to kako ćete da se odnosite prema bratskoj Rusiji, šta sa druge strane, eventualno, možete da izgubite od onih koji su protektorat NATO-a, koji želi sve najgore Srbiji, pa znate, valjda je logično za šta ćete da se opredelite.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jovanović.

Smatram da nisam povredio Poslovnika. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Vjerica Radeta: Neće.)

Dobro. Evo sad, da ne bi kolegica Radeta meni prebacila, sada molim i kolegu Arsića, stvarno smo ušli u jednu raspravu, počeli smo i da vređamo neke zemlje koje su nam i prijateljske i...

(Veroljub Arsić: Povreda Poslovnika. Neću nikoga da vređam.)

Okej. Hvala vam puno, kolega Arsiću. Izvolite. Povreda Poslovnika.

VEROLJUB ARSIĆ: Član 106. i član 107.

Imam pravo u Narodnoj skupštini da iznosim svoje mišljenje i u tome niko ne može da me spreči. I niko mi ne daje nikakva ovlašćenja. Šta je bilo na međunarodnim forumima, nisam takav čovek koji će to da prepričava. Da li sam imao ovlašćenja, neću ni o tome da pričam. Da li smo tamo ostvarivali neke privatne kontakte koji su kasnije uticali na neke odluke i odnose između dve zemlje, ni o tome neću da pričam. Ali isto tako neću da pričam ni protiv ukrajinskog naroda, utoliko više što predsednik Ruske Federacije, gospodin Putin, ukrajinski narod zove braćom. I to je njihova stvar i ne bih sebi dozvolio za pravo da te ljude vređam da su NATO protektorat a kao njihov komšija i jedan predstavnik drugog bližeg naroda da ih zovem braćom. Ja sebi kao neki u ovoj skupštini takav luksuz da dozvolim neću.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Konačno reč ima kolega Sreto Perić.

Kolega, ja se stvarno izvinjavam. Imate pravo na repliku koju ste stekli pre 45 minuta. Izvolite.

SRETO PERIĆ: Hvala vam.

Biće sad malo nezgodno zato što će ovo biti neki miks više diskutantata posle uskostručne rasprave na amandman koji sam podneo na ovaj zakon.

PREDSEDAVAJUĆI: Samo nemojte o Rusiji i Ukrajini. Oba su nam naroda bratska, tako da...

SRETO PERIĆ: Ništa vi ne brinite. Vi ste čovek, onako, sa velikim slobodama i dozvolićete da poslanik iznese ono što on smatra da treba da kaže.

Kaže jedan kolega – zakasnili ste, u Kini je već predsednik države. Je l' to kraj sveta i veka? Mene malo brine ako je tako, a ja se sećam da su oni tadićevci, đilasovci, pajićevci vas pitali da li ste vi nešto uradili, a oni su uradili. Onda kada vam je narod ukazao poverenje, vi ste dobili priliku nešto da uradite. Tako će jednog dana i SRS zadobiti poverenje građana Srbije i pokazaće šta ume i treba ili ne ume, pa će građani ponovo to oceniti.

A kada je u pitanju rezultat utakmice Srbija – Evropska unija, evo, draga gospodo, da vas ja obavestim koji će to biti rezultat. Biće nula-nula, pa ćemo onda, kolegice Vjerice, biti u neizvesnoj situaciji. Nećemo znati da li je to nula-nula zato što smo mi dali sve od sebe da tako bude, ili mi srpski radikali sa jednim delom građana Srbije, ili zbog toga što EU nije htela Srbiju u svojim redovima. Rezultat će biti nula-nula. Oni nas neće, mi takođe nećemo.

Ali naši prijatelji koji su dozvolili da se uvedu 100% takse na proizvode iz Srbije koji treba da odu na Kosovo i Metohiju, pre svega građanima srpske nacionalnosti, kakvi su to prijatelji? Kakvi su to prijatelji? Kakva je to EU koja ne želi da kaže da se formira zajednica srpskih opština na severu Kosova i Metohije? Dokada više te koji nam zaista nisu prijatelji da nazivamo tako?

Profesor dr Vojislav Šešelj ono što je rekao, pokušao je da se ponaša državnički da bi zaštitio teritoriju Kosova i Metohije u sastavu Republike Srbije. On je još i tada znao da od toga nema ništa i on je ovaj rezultat nula-nula predvideo mnogo pre nego i vi i ja.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Periću.

Na član 18. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite, kolegice Radeta.

VJERICA RADETA: Da, predložili smo da se briše član 19. i osnovni razlog zbog čega smo to tražili jeste zato što je u ovom članu predviđeno da založni poverilac može zahtevati od suda odluku da se predmet založnog prava proda u skladu sa zakonom koji uređuje postupak izvršenja i obezbeđenja.

Mi srpski radikali smo počeli jednu ozbiljnu kampanju protiv javnih izvršitelja. Mi ćemo učiniti sve i zalažemo se da se stavi van snage Zakon o javnim izvršiteljima. Kolega Sreto Perić to predstavlja u ime naše poslaničke grupe na početku svake nove sednice. To traje od oktobra.

Mi smo juče izdali specijalno izdanje naših novina „Velika Srbija“ na 16 strana, gde smo pisali zbog čega moramo prekinuti sa javnim izvršiteljima, zbog čega moramo ukinuti, zapravo, javne izvršitelje kao takve, zbog čega moramo izvršni postupak vratiti u nadležnost sudova. I svuda gde nam se pojavi u vašim predlozima izvršenje, odnosno izvršitelji, mi postupamo u skladu sa našim stavom, u skladu sa kampanjom koju vodimo u celoj Srbiji.

U celoj Srbiji vodimo kampanju, obaveštavamo javnost preko specijalnog izdanja „Velike Srbije“ šta to rade izvršitelji, a to narod zna i bez nas, kakva je to mafija postala, kakve su to veze između izvršitelja, banaka, fiktivnih kupaca stanova, šta se sve, koliko je ljudi oštećeno, koliko je stanova prodato. Napravljena je jedna ozbiljna mafijaška organizacija, koju ćemo se mi potruditi da razbijemo. Raskrinkati despote svakako hoćemo, ali ćemo se potruditi da ih razbijemo. Sasvim je sigurno da nećemo ostaviti na miru, nećemo prestat i insistiranjem da se takav zakon donese i da zaista više, bar malo, jedno po jedno, smanjujemo ove krvopije sa kože naroda, građana Srbije, a sada su u tome svakako najaktuelniji javni izvršitelji.

Eto, to je bio motiv i razlog zbog čega smo brisali član 19. predloga ovog zakona.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Na član 21. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite, kolega Periću.

SRETO PERIĆ: Evo, na ovaj način smo hteli da pokažemo da za izmenama i dopunama ovog zakona apsolutno nije bilo ni potrebe ni smisla. Koleginica Vjerica Radeta je već obrazložila šta je mnogo bolnije za građane Srbije.

Gospodine Đorđeviću, vi, pošto je u Vladi bila pokrenuta inicijativa, odnosno pričalo se, a to je uradila, ako se ne varam, Jelena Deretić, ona je pomoćnik ili državni sekretar u Ministarstvu pravde i ona je za nas srpske radikale i za građane Srbije koji pate od te bolesti privatnih izvršitelja najavila da će krajem ali već sada prošle 2018. godine biti pokrenute izmene, odnosno biće usvojen predlog izmena i dopuna Zakona o izvršenju i obezbeđenju u Republici Srbiji. To znači da vi imate puno pravo a i obavezu da prenesete na Vladu Republike Srbije da se pokrene ta inicijativa.

Sve je veći broj građana Srbije koji ni krivi ni dužni plaćaju ceh privatnim ili tzv. javnim izvršiteljima. Nije mali broj slučajeva da javni izvršitelji, ali naravno sa bliskim povezanim licima osnuju agencije za otkup dugova, a onda kasnije otkupljuju te dugove i kasnije oni vrše izvršenja, kao što se i njihova povezana lica, da li rodbina, prijatelji, kumovi ili slično, pojavljuju na aukcijama za otkup nepokretnosti koje se u poslednje vreme u Srbiji sve češće javljaju. U 2017. godini, za 2018. godinu nisu još gotovi svi podaci.

Bilo je blizu tri i po hiljade prodatih stanova, kuća ili drugih stambenih objekata vrlo često ne ispod tržišne cene za malo, nego nekoliko puta manje u odnosu na tržišnu cenu. A da problem bude veći, za potraživanja od strane izvršnih poverilaca koja iznose i pet hiljada evra prodavali su se stambeni ili drugi objekti koji vrede i blizu sto hiljada evra. Obaveze, odnosno zarade koju su imali privatni izvršitelji, naravno sve je to povezano vrlo često sa bankama, poslovnim i komercijalnim bankama, često su bile nekoliko puta veće od samog osnovnog duga, čak je uključena i kamata.

Ima još jedan problem. Znači, predviđeno je oko 308 izvršilaca u Srbiji, a ima ih sad i popunjenost je 2017. Mi u SRS smatramo da je puno i jedan koji radi posao na ovakav način, ali ako se postavi pitanje zbog čega to nije popunjeno do kraja, stvar je jednostavna. Više su spremni ovi koji su već ušli u taj posao da plate nego oni koji bi trebalo da budu postavljeni. To pomalo liči i na ono kada su kolegu carinika, ovo je naravno šaljivo, htele njegove kolege da časte pa su ga pitale šta bi voleo da mu poklone kao poklon, a on je rekao, naravno – jednu smenu. E, takva je situacija i sa privatnim izvršiteljima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Periću.

Na član 23. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Izvolite, koleginice Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Evo, gospodine Marinkoviću, kolege poslanici, gospodine ministre, na kraju smo ove rasprave o upisu zaloge u Registar založnog prava. Sada se suočavamo sa jednom činjenicom koja je zaista poražavajuća jer je 94% zaloga u Srbiji kredita, a u to založno pravo pokretnih stvari, pored ovih nepokretnosti i hipoteka ulaze, možete verovati, čak i stočni fondovi, odnosno stočna grla. Sad se dolazi u situaciju da ljudi, naročito poljoprivrednici, koji veoma teško žive, oni nemaju neki prosek primanja, oni ne mogu da ostvare bonitete kod banaka i sada kao zalog upisuju grla – krave, ovce, sve što imaju. Moraju da se obavežu po pravilniku da sve to čuvaju u dobrom zdravlju i onako kako su u trenutku upisali zalogu.

Znate, to može da bude zaista za njih veliki i nepremostivi problem zbog činjenice da ne mogu oni sami da utiču na to. Šta će da se desi i kako će to da se proglasi uništenom stvari? Ovaj član o kome sada pričam govori o tome da se, kada je neka zaloga, ako se ima dokaza o tome, potpuno uništena, briše iz Registra zaloge, ali ostalo je nedefinisano ko je taj ko će da proceni da li je ta neka stvar potpuno uništena.

Drugo što želim na kraju ovoga da poručim i građanima Srbije, gospodine Marinkoviću, to može za ljude koji nisu upoznati da bude veoma opasno, jer imate ljude koji dolaze, obično je to, mislim, subotom u Beogradu,

nekim drugim danom u Jagodini, Novom Sadu, po Srbiji, tzv. dan pijace za automobile. Na kraju krajeva, to može da bude i na ovim auto-placevima, tu ima svačega, čovek skupi neku crkavicu, kupi neki automobil, to stvarno nije retko, zaista se to dešava u mnogim slučajevima, a taj auto bude predmet založnog prava. Da se to ne bi desilo, iako u ovom trenutku nismo u direktnom prenosu zbog neke utakmice, biće odloženi prenos, moja preporuka je svakome građaninu Srbije koji namerava da kupi polovni automobil da na sajtu Agencije za privredne registre, mislim da je to u desnom gornjem uglu, postoji taj kvadrat „založno pravo“, klikne i da ide na Registar stvari koje se popisuju po registarskom broju, da pogleda registarski broj tog automobila kako ljudi ne bi došli u neku situaciju.

Na kraju krajeva, verujte, jutros sam pričala o tome kada je bio drugi zakon na dnevnom redu, nekada ni sami ljudi ne znaju da je neko od ovih beskrupuloznih izvršitelja, a o kojima priča gospodin Perić, stavio u zalogu taj auto i on ne može da registruje auto, znate, a kamoli da ga otuđi ako mu je to potrebno, da ga proda. Možda on iz nekog drugog porodičnog razloga hoće taj automobil da proda, a ne zna da je to izvršitelj uzeo kao zalogu jer mu nije stiglo iz nekog razloga rešenje, obaveštenje o tome ili možda neko nije bio kod kuće pa treba da ide da podigne u poštu. Šta ako je pokušao poštar u petak da rešenje izvršitelja njemu uruči, a on u subotu registrovani automobil nekome prodao, uzeo novac? Zaista to može da se desi.

Stvarno je izuzetno važno da se sve to zakonom obuhvati i precizira kako bi ljudi znali. Ovako, kaže se, briše se iz Registra založnog prava ako se ustanovi da je ta stvar, to je sada ova izmena, potpuno uništena, a dokaz o tome kakvo je to potpuno uništenje, uopšte se ne precizira na koji način se dolazi do takvog dokaza.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jovanović.

Na član 25. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite, kolegice Radeta.

VJERICA RADETA: Član 32. je pretposlednji i govori o tome da će se odredbe ovog zakona, čl. 3. i 25, primenjivati od 1. januara 2021. godine. Pravo da vam kažem, mi ne razumemo potrebu da se zakon donosi sada po hitnom postupku. Još se ovde kaže – hitni postupak je iz razloga što bi nedonošenje zakona po hitnom postupku moglo da prouzrokuje štetne posledice po rad Agencije za privredne registre, a ovaj član 32, koji govori o čl. 3. i 25, zapravo je član koji reguliše registre, on neće stupiti na snagu do 1. januara 2021. godine i ovo je opšta papazjanija.

Mogli bismo da shvatimo i da prihvatimo čak da ovakav član bude sastavni deo zakona koji se donosi prvi put, koji se donosi u celini, ali ako se

ide na izmene zakona, onda upisivati ovako nešto za nas je loše rešenje, i nije pravnički pre svega dobro rešenje, i zato smo mi predložili da se briše ovaj član 32, a kada budemo govorili, doći će već ministri sa predlozima kompletnih zakona, pa se nadamo da ćete ispuniti ono što ste obećali, da ćemo od neke sledeće sednice imati demokratsku raspravu, počev od dnevnog reda, da nećemo u dnevnom redu imati 15, 17 ili više tačaka u jednoj tački, a da bismo mogli zaista razgovarati o svakoj tački dnevnog reda.

Mi ovde imamo ministra Zorana Đorđevića, koji je ovde već treći dan sa narodnim poslanicima. Čovek je veoma raspoložen da komunicira sa poslanicima, da razmenjujemo stavove, da odgovora na naša pitanja, ali znate, kad vi ovde stavite u okviru jedne tačke 17 tačaka dnevnog reda, kako to može jedan čovek? Ne može, naravno. I mi to potpuno razumemo. Nemojte više to da radite, ni zbog javnosti, ni zbog ministara, koje mi, bez obzira na to što su oni Vlada, mi, Narodna skupština, treba da, kao dobri domaćini, uvažavamo ministre koji to zaslužuju. Naravno, ne sve. Neki od onih koji ne zaslužuju, dobro je što nisu danas bili ovde, bolje po njih. Ali čujem da je Vučić i Zoranu i Rasima poveo u Kinu. Nije smeo da ih ostavi u Srbiji da nešto ne zabrljaju sa ovim šetačima u njegovom odsustvu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 32. amandman je podneo narodni poslanik Petar Petrović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres po svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Koristim priliku da zahvalim ministru Đorđeviću – kao što je koleginica Radeta rekla, čovek tri puna dana sedi sa nama i radi sa nama zajednički – poslanicima opozicije na posvećenom radu, kolegama iz većine.

Saglasno članu 87. stav 5. Poslovnika Narodne skupštine, određujem četvrtak, 25. april 2019. godine, sa početkom u 10.00 časova, kao dan za glasanje o tačkama dnevnog reda Četvrte sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2019. godini. Hvala.

(Sednica je prekinuta u 17.45 časova.)

